

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS
POLITIKOS ĮGYVENDINIMO GRUPĖ**

PAŽYMA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENS DUOMENŲ, TVARKOMŲ VYKDANT
POLICIJOS IR TEISMINĮ BENDRADARBIAVIMĄ BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE,
TEISINĖS APSAUGOS ĮSTATYMO NR. XI-1336 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
(toliau – projektas)
(TAP-18-540(2))(TAIS Nr. 18-2227(3))**

2018-05-15 Nr. NV-1233

Vilnius

Projekto rengėja – Teisingumo ministerija.

Projekto tikslas – įgyvendinti 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamosio persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR.

Dabartinė situacija. Galiojančiu įstatymu yra įgyvendintos pamatinio sprendimo 2008/977/TVR nuostatos. Atsižvelgiant į šį sprendimą, įstatyme įtvirtintas jo tikslas - užtikrinti fizinių asmenų pagrindinių teisių, ypač teisės į privataus gyvenimo neliečiamumą ir teisės į asmens duomenų apsaugą, apsaugą tvarkant asmens duomenis vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose tarp ES valstybių narių. Galiojančio įstatymo taikymo apimtis yra ribota ir duomenys nepatenkanti į ją yra tvarkomi vadovaujantis Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu ir kitais įstatymais.

Projekto esmė. Šiuo metu ES vyksta esminė asmens duomenų apsaugos reforma, kuria siekiama sustiprinti asmens teisę į savo asmens duomenų apsaugą ir užtikrinti vienodo ir aukšto lygio fizinių asmenų apsaugą tvarkant jų asmens duomenis. 2016 m. balandžio mėnesį buvo patvirtinti ES asmens duomenų apsaugos reformos teisės aktai – 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas - BDAR) ir 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamosio persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (toliau – Policijos direktyva). Atliekant šia reformą sukurama visapusiška sistema, kuria reglamentuojamas asmens duomenų tvarkymas privačiame ir viešajame sektoriuose, komercinėje ir teisėsaugos srityse.

Projektu siekiama Policijos direktyvos nuostatas perkelti į nacionalinę teisę. Priėmus projektą, bus sustiprintos asmenų, kurių duomenys tvarkomi nusikaltimų prevencijos ir tyrimų tikslais (nusikaltimų aukų, liudytojų, įtariamųjų, nuteistųjų ir pan.), teisės į jų asmens duomenų apsaugą ir jų duomenis tvarkančių valstybės institucijų pareigos. Suderinus duomenų apsaugos taisykles teisėsaugos sektoriuje, įskaitant tarptautinio duomenų perdavimo taisykles, bus palengvintas teisėsaugos institucijų bendradarbiavimas ES ir su tarptautiniais partneriais ir taip bus sudarytos sąlygos veiksmingiau kovoti su nusikalstamumu.

Priėmus projektą, duomenų subjektai galės savo teises įgyvendinti tiesiogiai kreipdamiesi į duomenų valdytoją ir netiesiogiai įstatymo nustatytais atvejais per Valstybinę duomenų apsaugos

inspekciją (toliau - VDAI). Be to, projekte reglamentuojamos duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų pareigos, kai kurios iš jų yra naujos (pvz., pareiga tvarkyti duomenų tvarkymo veiklos įrašus, registracijos įrašus, paskirti duomenų apsaugos pareigūną, atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą). Projekte taip pat nustatomi VDAI įgaliojimai šio įstatymo laikymosi priežiūros srityje. Įstatymo nuostatos bus taikomos, kai asmens duomenys bus tvarkomi nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, taip pat apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos bei nacionalinio saugumo ir gynybos tikslais.

Derinimas. Projektas buvo teiktas derinti Vidaus reikalų ministerijai, Krašto apsaugos ministerijai, Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, Europos teisės departamentui prie Teisingumo ministerijos, Nacionalinei teismų administracijai, Teisėjų tarybai, Generalinei prokuratūrai, Valstybės saugumo departamentui, Specialiųjų tyrimų tarnybai, Muitinės departamentui prie Finansų ministerijos, Kalėjų departamentui prie Teisingumo ministerijos, Žmogaus teisių stebėjimo institutui. Pastabų ir pasiūlymų projektui neturėjo Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, Muitinės departamentas ir Kalėjų departamentas. Žmogaus teisių stebėjimo institutas išvadų ar pastabų Įstatymo projektui derinimo metu nepateikė. Dėl suinteresuotų institucijų pateiktų pastabų ir pasiūlymų, į kuriuos neatsižvelgta tikslinant Įstatymo projektą, parengta derinimo pažyma.

Projektas pataisytas pagal Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2018 m. balandžio 25 d. išvadoje NV-1065 pateiktas pastabas, tačiau į dalį pastabų dėl neteisingai pasirinkto direktyvos nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę modelio atsižvelgta nebuvo.

Atitiktis Vyriausybės programos nuostatoms. Projektai Vyriausybės programos nuostatų tiesiogiai neįgyvendina.

Dalykinio vertinimo išvada. Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupė 2018 m. gegužės 15 d. išvadoje NV-1220 pateikė (vienintelę) pastabą apie tai, kad *išlieka esminis nesutarimas* tarp projekto rengėjo bei Teisės grupės dėl to, kokių būdu reikia perkelti šio ES teisės akto nuostatas į nacionalinę teisę. Atsižvelgiant į tai siūlome projektą svarstyti **Tarpinstituciniame pasitarime**.

Patarėjas

Audrius Kasinskas

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2018-05-24 Nr. (1.5) ST-353

DĖL ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO

Teikiame Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, teisinės apsaugos įstatymo Nr. XI-1336 pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas) ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, teisinės apsaugos įstatymo Nr. XI-1336 pakeitimo įstatymo projekto pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui“ projektą (toliau – Vyriausybės nutarimo projektas).

Įstatymo projektas buvo svarstomas Tarpinsituciniame pasitarime, vykusiame 2018 m. gegužės 22 d. Tarpinsitucinio pasitarimo metu Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerija pateikė pastabas dėl specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymo nacionalinio saugumo ir gynybos tikslais, kaip atskiros šių duomenų tvarkymo sąlygos, (Įstatymo projekto 8 straipsnis) ir dėl galimybės riboti duomenų subjekto teisės kompetentingos institucijos, tvarkančios asmens duomenis nacionalinio saugumo ir gynybos tikslais, nustatytais atvejais ir tvarka (Įstatymo projekto 11 straipsnio 3 dalis, 13 straipsnio 1 dalis bei 14 straipsnio 5 dalis). Atkreiptinas dėmesys, kad kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ir gynybos tikslais, specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas turėtų remtis Įstatymo projekto 8 straipsnio 1–3 punktais, paprastai – šio straipsnio 1 punktu (t. y. sektoriainiai įstatymai turėtų numatyti galimybę tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenis nacionalinio saugumo ir gynybos tikslais). Dėl Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerijos pastabos dėl Įstatymo projekto 11 straipsnio 3 dalies, 13 straipsnio 1 dalies bei 14 straipsnio 5 dalies pažymėtina, kad atsižvelgiant į Konstitucinio Teismo suformuluotą doktriną esminės asmenų teisių ir laisvių nuostatos gali būti nustatomos tik įstatymais, todėl Įstatymo projekto 11 straipsnio 3 dalies, 13 straipsnio 1 dalies bei 14 straipsnio 5 dalies nuostatose turi būti numatyta, kad atitinkamos duomenų subjektų teisės gali būti visiškai ar iš dalies apribotos tik įstatymuose nurodytais atvejais. Atsižvelgiant į šiuos argumentus, nuspręsta Įstatymo projekto netikslinti.

Įstatymo projekto 2 straipsnyje patikslinta įstatymo įsigaliojimo ir įgyvendinamųjų teisės aktų priėmimo data. Įstatymo projekto 2 straipsnio 1 dalyje numatoma, kad įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. birželio 29 d. (vietoje 2018 m. gegužės 25 d.), o 2 dalyje numatoma, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija iki 2018 m. birželio 28 d. (vietoje 2018 m. gegužės 24 d.) priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Atsižvelgdami į tai, kad valstybės narės ne vėliau kaip iki 2018 m. gegužės 6 d. turėjo priimti ir paskelbti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi 2016 m. balandžio 27 d.

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (toliau – Direktyva), *prašome Įstatymo projektą svarstyti artimiausiame Lietuvos Respublikos Vyriausybės posėdyje.*

I. Sprendžiama problema	Šiuo metu Europos Sąjungoje vyksta asmens duomenų apsaugos reforma, kuria siekiama sustiprinti asmens teisę į savo asmens duomenų apsaugą ir užtikrinti vienodo ir aukšto lygio fizinių asmenų apsaugą tvarkant jų asmens duomenis visoje Europos Sąjungoje. 2016 m. balandžio mėnesį buvo patvirtinti Europos Sąjungos asmens duomenų apsaugos reformos teisės aktai – Reglamentas ir Direktyva. Atliekant reformą sukurama visapusiška sistema, kuria reglamentuojamas asmens duomenų tvarkymas privačiame ir viešajame sektoriuose, komercinėje ir teisėsaugos srityse (atitinkamai pagal Reglamentą ir Direktyvą). Įstatymo projektu siekiama Direktyvos nuostatas perkelti į nacionalinę teisę.
II. Siūlomos priemonės	Įstatymo projektu Direktyvos nuostatos perkeliama į nacionalinę teisę. Įstatymo projekte siūloma sustiprinti duomenų subjektų teises, duomenų subjektai galės savo teises įgyvendinti tiesiogiai kreipdamiesi į duomenų valdytoją ir netiesiogiai įstatymo nustatytais atvejais per Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją. Be to, Įstatymo projekte reglamentuojamos duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų pareigos, kai kurios iš jų yra naujos (pvz., pareiga tvarkyti duomenų tvarkymo veiklos įrašus, registracijos įrašus, paskirti duomenų apsaugos pareigūną, atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą). Įstatymo projekte taip pat nustatomi Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos įgaliojimai šio įstatymo laikymosi priežiūros srityje. Įstatymo nuostatos bus taikomos, kai asmens duomenys bus tvarkomi nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, taip pat apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos bei nacionalinio saugumo ir gynybos tikslais.
III. Priemonių kaštai	Papildomų valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų įstatymui įgyvendinti nereikės.
IV. Nauda visuomenei	Priėmus Įstatymo projektą, bus sustiprintos asmenų, kurių duomenys tvarkomi nusikaltimų prevencijos ir tyrimų tikslais (nusikaltimų aukų, liudytojų, įtariamųjų, nuteistųjų ir pan.), teisės į jų asmens duomenų apsaugą ir jų duomenis tvarkančių valstybės institucijų pareigos. Suderinus duomenų apsaugos taisykles teisėsaugos sektoriuje, įskaitant tarptautinio duomenų perdavimo taisykles, bus palengvintas teisėsaugos institucijų bendradarbiavimas Europos Sąjungoje ir su tarptautiniais partneriais ir taip bus sudarytos sąlygos veiksmingiau kovoti su nusikalstamumu.

Įstatymo projektas neprieštarauja Septynioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programai, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2016 m. gruodžio 13 d. nutarimu Nr. XIII-82.

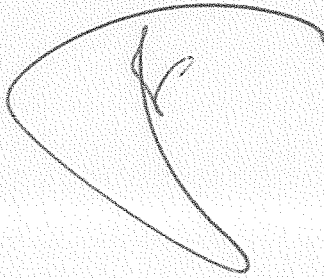
Įstatymo projektas nėra notifikuotinas Europos Komisijai pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gegužės 20 d. nutarimo Nr. 617 reikalavimus.

Įstatymo projektą rengė Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos Teisinių institucijų departamento (direktorė Jolita Sinkevičiūtė, tel. 266 2993, el. p. jolita.sinkeviciute@tm.lt) Teisinės veiklos koordinavimo skyriaus (vedėjas Igor Golubajev, tel. 266 2855, el. p. igor.golubajev@tm.lt) vyriausioji specialistė Indrė Skersytė, tel. 266 2929, el. p. indre.skersyte@tm.lt. Pirminį Įstatymo projektą parengė Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos darbo grupė (darbo grupės vadovė – Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktoriaus pavaduotoja Dijana Šinkūnienė).

PRIDEDAMA:

1. Įstatymo projektas, 22 lapai.
2. Vyriausybės nutarimo projektas, 1 lapas.
3. Įstatymo projekto aiškinamasis raštas, 5 lapai.
4. Atitikties lentelė, 66 lapai.
5. Derinimo pažyma, 10 lapų.

Teisingumo ministras

Elvinas Jankevičius

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENS DUOMENŲ, TVARKOMŲ VYKDANT
POLICIJOS IR TEISMINĮ BENDRADARBIAVIMĄ BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE,
TEISINĖS APSAUGOS ĮSTATYMO NR. XI-1336 PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI

2018 m. d. Nr.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Pritarti Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, teisinės apsaugos įstatymo Nr. XI-1336 pakeitimo įstatymo projektui ir pateikti jį Lietuvos Respublikos Seimui.
2. Atsižvelgiant į tai, kad nurodytas įstatymo projektas parengtas siekiant laiku perkelti į nacionalinę teisę 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL 2016 L 119, p. 89), prašyti Lietuvos Respublikos Seimą svarstyti šį įstatymo projektą skubos tvarka.
3. Įgalioti Lietuvos Respublikos teisingumo ministrą, o jam negalint dalyvauti – Lietuvos Respublikos teisingumo viceministrą atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei svarstant nurodytą įstatymo projektą Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Teisingumo ministras

Simonas Skvernelis
2018-05-10

Strateginio valdymo departamento
Dokumentų valdymo skyriaus
vyriausioji specialistė
M. Rutkauskienė
2018-05-09

Teisinių institucijų departamento
direktoriaus pavaduotoja
Asta Godienė
2018-05-10

**LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENS DUOMENŲ, TVARKOMŲ VYKDANT
POLICIJOS IR TEISMINĮ BENDRADARBIAVIMĄ BAUDŽIAMOSIOSE
BYLOSE, TEISINĖS APSAUGOS ĮSTATYMO NR. XI-1336 PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Šiuo metu Europos Sąjungoje vyksta asmens duomenų apsaugos reforma, kuria siekiama sustiprinti asmens teisę į savo asmens duomenų apsaugą ir užtikrinti vienodo ir aukšto lygio fizinių asmenų apsaugą tvarkant jų asmens duomenis visoje Europos Sąjungoje. 2016 m. balandžio mėnesį buvo patvirtinti Europos Sąjungos asmens duomenų apsaugos reformos teisės aktai – 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (toliau – Reglamentas) ir 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (toliau – Direktyva). Atliekant reformą sukurama visapusiška sistema, kuria reglamentuojamas asmens duomenų tvarkymas privačiame ir viešajame sektoriuose, komercinėje ir teisėsaugos srityse (atitinkamai pagal Reglamentą ir Direktyvą).

Direktyvos nuostatomis perkelti yra parengtas Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, teisinės apsaugos įstatymo Nr. XI-1336 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo pakeitimo įstatymo projektas). Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 1 straipsniu Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, teisinės apsaugos įstatymas Nr. XI-1336 (toliau – Įstatymas) pakeičiamas ir išdėstomas nauja redakcija kaip Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas, bausmių vykdymo arba nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, teisinės apsaugos įstatymas (toliau – Įstatymo projektas). Įstatymas buvo parengtas siekiant įgyvendinti 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2008/977/TVR dėl asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, apsaugos (toliau – Pamatinis sprendimas), kuris pagal Direktyvos 59 straipsnio 1 dalį nuo 2018 m. gegužės 6 d. panaikinamas.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo pakeitimo įstatymo projektą rengė Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos Teisinių institucijų departamento (direktorė Jolita Sinkevičiūtė, tel. 266 2993, el. p. jolita.sinkeviciute@tm.lt) Teisinės veiklos koordinavimo skyriaus (vedėjas Igor Golubajev, tel. 266 2855, el. p. igor.golubajev@tm.lt) vyriausioji specialistė Indrė Skersytė, tel. 266 2929, el. p. indre.skersyte@tm.lt. Pirminį Įstatymo projektą parengė Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos darbo grupė (darbo grupės vadovė – Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktoriaus pavaduotoja Dijana Šinkūnienė).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Įstatymu yra įgyvendintos Pamatinio sprendimo nuostatos. Pamatinis sprendimas taikomas teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo srityse tik tarp valstybių narių persiunčiamų asmens duomenų ar asmens duomenų, kuriais naudotis sudaryta galimybė tarp valstybių narių, tvarkymui. Atsižvelgiant į šio sprendimo

nuostatas, Įstatymo tikslas – užtikrinti fizinių asmenų pagrindinių teisių, ypač teisės į privataus gyvenimo neliečiamumą ir teisės į asmens duomenų apsaugą, apsaugą tvarkant asmens duomenis vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose tarp Europos Sąjungos valstybių narių. Taigi Įstatymo taikymo sritis yra labai ribota ir specifinė. Asmens duomenų tvarkymas, nepatenkantis į Įstatymo taikymo sritį, atliekamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu ir sektoriniais įstatymais.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Priėmus Įstatymo projektą, bus sustiprintos asmenų, kurių duomenys tvarkomi nusikaltimų prevencijos ir tyrimų tikslais (nusikaltimų aukų, liudytojų, įtariamųjų, nuteistųjų ir pan.), teisės į jų asmens duomenų apsaugą ir jų duomenis tvarkančių valstybės institucijų pareigos. Suderinus duomenų apsaugos taisykles teisėsaugos sektoriuje, įskaitant tarptautinio duomenų perdavimo taisykles, bus palengvintas teisėsaugos institucijų bendradarbiavimas Europos Sąjungoje ir su tarptautiniais partneriais ir taip bus sudarytos sąlygos veiksmingiau kovoti su nusikalstamumu.

Įstatymo projekto 1 straipsnyje yra nurodyta įstatymo paskirtis ir taikymo sritis, atsižvelgiant į Direktyvos 1 ir 2 straipsnių nuostatas. Atkreiptinas dėmesys, kad pagal Direktyvos 2 straipsnio 3 dalies a punktą Direktyva netaikoma asmens duomenų tvarkymui, kai duomenys tvarkomi vykdant veiklą, kuriai Europos Sąjungos teisė netaikoma, tačiau Įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalyje yra numatyta, kad kai Lietuvos Respublikos valdžios institucijos tvarko asmens duomenis nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, šis įstatymas taikomas tiek, kiek kiti įstatymai nenustato kitaip. Pažymėtina, kad nors Direktyvos nuostatos netaikomos, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ir gynybos tikslais, tačiau tikslinga šio įstatymo nuostatas taikyti ir asmens duomenų tvarkymui šiais tikslais, kartu nustatant tam tikras jo taikymo išimtis pačiame įstatyme arba sektoriniuose įstatymuose (pvz., dėl duomenų subjektų teisių ir jų įgyvendinimo, priežiūros institucijos kompetencijos). Taip išplėsti įstatymų, perkeliančių Direktyvos nuostatas, taikymo sritį asmens duomenų tvarkymui nacionalinio saugumo ir gynybos tikslais ketina nemažai Europos Sąjungos valstybių narių (pavyzdžiui, Austrija, Liuksemburgas, Suomija). Atsižvelgiant į veiklos specifiką, Įstatymo projekte numatytos išimties dėl kai kurių jo nuostatų taikymo, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, pavyzdžiui, išimties dėl asmens duomenų subjekto galimybių įgyvendinti kai kurias savo teises kreipiantis į Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją (tokiais atvejais asmuo turėtų galimybę pateikti skundą kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų), taip pat išimties dėl kai kurių duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų prievolių.

Įstatymo projekto 2 straipsnyje pateikiamos sąvokos, naudojamos Direktyvoje, kurios kartu atitinka sąvokas, vartojamas Reglamente (išskyrus sąvoką „kompetentinga institucija“, kuri Reglamente nėra vartojama, be to, ši sąvoka praplėsta papildant, kad kompetentinga institucija taip pat laikoma Lietuvos Respublikos valstybės institucija, kuri tvarko asmens duomenis nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais).

Įstatymo projekto II skyrius reglamentuoja asmens duomenų tvarkymo principus, numato reikalavimus asmens duomenų saugojimo ir peržiūros terminų nustatymui ir jų laikymosi užtikrinimui, įtvirtina duomenų valdytojo pareigą atskirti skirtingų kategorijų duomenų subjektų duomenų ir faktais pagrįstų asmens duomenų bei asmeniniais vertinimais pagrįstų asmens duomenų tvarkymą, kiek įmanoma, atlikti asmens duomenų kokybės patikrinimą, taip pat nustato asmens duomenų tvarkymo sąlygas ir reikalavimus specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymui ir automatiniam individualių sprendimų priėmimui.

Įstatymo projekto III skyrius skirtas duomenų subjekto teisėms ir jų įgyvendinimo tvarkai reglamentuoti. Duomenų subjekto teisių stiprinimas yra vienas iš pagrindinių Europos Sąjungos duomenų apsaugos reformos tikslų. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projekto 10 straipsnyje yra numatyta, kad duomenų valdytojas turi imtis visų pagrįstų priemonių, kad atitinkama informacija

ir pranešimai, susiję su asmens duomenų tvarkymu, duomenų subjektui būtų pateikiami glausta, suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba (1 dalis), o taip pat, kad duomenų valdytojas turi sudaryti palankias sąlygas naudotis nustatytais duomenų subjekto teisėmis (2 dalis) (pavyzdžiui, duomenų valdytojai galėtų parengti pavyzdines prašymų įgyvendinti atitinkamas duomenų subjektų teises formas, sudaryti galimybę prašymus dėl teisių įgyvendinimo tinkamai identifikuotiems duomenų subjektams pateikti per sistemos savitarną, jei tokia skiltis yra). Įstatymo projekto 11–14 straipsniuose reglamentuojamos atskiros duomenų subjekto teisės ir šių teisių apribojimo atvejai. Įstatymo projekto 15 straipsnis numato duomenų subjekto teisių netiesioginio įgyvendinimo galimybę per Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją tais atvejais, kai duomenų valdytojas visiškai ar iš dalies apriboja atitinkamą duomenų subjekto teisę.

Įstatymo projekto IV skyrius reglamentuoja klausimus, susijusius su duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų prievolėmis, duomenų tvarkytojo pasirinkimu ir paskyrimu, bendrais duomenų valdytojais. Įstatymo projekto 17 straipsnyje numatyta, kad duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, o kai tai proporcinga duomenų tvarkymo veiklos atžvilgiu, tokios priemonės apima duomenų valdytojo įgyvendinamą asmens duomenų apsaugos politiką. Duomenų valdytojo įgyvendinama politika apima visumą organizacinių ir techninių priemonių, kurias jis įgyvendina tvarkydamas asmens duomenis, kad būtų užtikrintas įstatymo reikalavimų laikymasis. Sąvoka „asmens duomenų apsaugos politika“ yra įprasta ir senai vartojama asmens duomenų apsaugos srityje (angl. k. *data protection policies*). Įstatymo projekto 18 straipsnyje įtvirtinta pareiga duomenų valdytojui atsižvelgti į pritaikytosios duomenų apsaugos ir standartizuotosios duomenų apsaugos principus. Įstatymo projekto 19 straipsnis reglamentuoja klausimus, susijusius su bendrais duomenų valdytojais (nurodoma, kas yra laikytini bendrais duomenų valdytojais, aptariama, dėl ko bendri duomenų valdytojai turi susitarti). Pagal Įstatymo projekto 22 straipsnį duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai turės tvarkyti duomenų tvarkymo veiklos įrašus, kurie gali būti tvarkomi ir elektronine forma. Be to, turės būti tvarkomi ir registracijos įrašai (angl. k. *logging*) pagal Įstatymo projekto 23 straipsnį. Įstatymo projekto 25 ir 26 straipsniuose aptartas poveikio duomenų apsaugai vertinimas ir išankstinis konsultavimasis su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija.

Įstatymo projekto V skyriuje siekiama reglamentuoti klausimus, susijusius su asmens duomenų saugumu (reikalavimai duomenų tvarkymo saugumui, pranešimai apie asmens duomenų saugumo pažeidimą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai ir duomenų subjektui).

Įstatymo projekto VI skyrius įtvirtina duomenų valdytojo prievolę paskirti duomenų apsaugos pareigūną (ši prievolė netaikoma teismams asmens duomenų tvarkymo, kurį atlieka teismai, vykdydami teisingumą, atžvilgiu) (Įstatymo projekto 31 straipsnio 1 dalis), reglamentuoja duomenų apsaugos pareigūno statusą ir užduotis (Įstatymo projekto 32–33 straipsniai). Taigi vadovaujantis Įstatymo projekto 31 straipsnio 1 dalimi, visi duomenų valdytojai turės paskirti duomenų apsaugos pareigūną (išskyrus teismus, kai jie asmens duomenis tvarkys vykdydami teisingumą). Pažymėtina, kad tas pats asmuo galėtų būti paskirtas duomenų apsaugos pareigūnu tiek pagal Įstatymo projekto 31 straipsnį, tiek pagal Reglamento 37 straipsnį.

Įstatymo projekto VII skyrius skirtas asmens duomenų perdavimams į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms, reglamentuoti. Šiame skyriuje įtvirtinti bendrieji perdavimo principai (Įstatymo projekto 34 straipsnis) ir aptarti atskiri perdavimo atvejai (Įstatymo projekto 35–38 straipsniai).

Įstatymo projekto VIII skyrius reglamentuoja su šio įstatymo stebėseną susijusius klausimus. Įstatymo projekto 39 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija yra atsakinga už šio įstatymo taikymo stebėseną, kad būtų apsaugotos žmogaus pagrindinės teisės ir laisvės tvarkant duomenis ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam asmens duomenų judėjimui Europos Sąjungoje. Šio straipsnio 3 dalis numato, kad Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija neturi teisės kontroliuoti asmens duomenų tvarkymo, kurį atlieka teismai, vykdydami teisingumą, taip pat ji neturi teisės kontroliuoti asmens duomenų tvarkymo, kurį atlieka Lietuvos Respublikos valdžios institucijos nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais. Priežiūros institucijų, įgaliotų visiškai nepriklausomai atlikti savo užduotis ir vykdyti savo įgaliojimus,

įsteigimas yra viena iš esminių fizinių asmenų apsaugos tvarkant jų asmens duomenis dalių, todėl Įstatymo projekto 39 straipsnio 4 dalyje yra įtvirtinta, kad Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, pagal šį įstatymą vykdydama jai pavestas funkcijas ir naudodamasi jai suteiktomis teisėmis, veikia visiškai nepriklausomai, o jos nepriklausomumo garantijas numato Reglamentas ir Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas. Įstatymo projekto 40–41 straipsniai nustato Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos funkcijas ir teises. Savitarpio pagalba teikiama pagal Įstatymo projekto 42 straipsnio nuostatas.

Įstatymo projekto IX skyrius reglamentuoja teisių gynimo ir atsakomybės klausimus: įtvirtina duomenų subjekto teisę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai (Įstatymo projekto 44 straipsnis), teisę apskūsti jos sprendimus, veiksmus ar neveikimą (Įstatymo projekto 45 straipsnis), teisę apskūsti duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo veiksmus ar neveikimą teismui (Įstatymo projekto 46 straipsnis), atstovavimą duomenų subjektams (Įstatymo projekto 47 straipsnis), teisę į turtinės ir neturtinės žalos atlyginimą (Įstatymo projekto 48 straipsnis). Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija tyrimus ir (ar) tikrinimus savo iniciatyva atliktų, taip pat gautus skundus nagrinėtų Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nustatyta tvarka, kiek Įstatymo projekto nuostatos nenustato kitaip (Įstatymo projekto 43–44 straipsniai). Įstatymo projekto 49 straipsnis nustato už šio įstatymo pažeidimus skiriamas administracines baudas, o Įstatymo projekto 50 straipsnis – šių baudų skyrimo tvarką. Direktyvos 57 straipsnis numato, kad valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už pagal Direktyvą priimtų nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas jų vykdymas, o numatytos sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Įstatymo projekto 49 straipsnyje siūlomų sankcijų už atitinkamus šio įstatymo pažeidimus dydis atitinka Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projekte numatytas administracines baudas, skiriamas valdžios institucijoms ar įstaigoms. Manytina, kad Įstatymo projekto 49 straipsnyje numatytos administracines baudos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos, t. y., pakankamai drausminančios duomenų valdytojus ir duomenų tvarkytojus, o didesnių administracinių baudų taikymas galėtų sutrikdyti jų veiklą ir prireiktų perskirstyti valstybės biudžetą (institucija galimai įstengtų tokio dydžio baudas sumokėti iš jai skirtų asignavimų) ir būtų neproporcinga priemonė. Įstatymo projekto 50 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija administracines baudas skiria vadovaudamasi šiuo įstatymu ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu, kiek nenustato šis įstatymas. Siekiant užtikrinti vienodą Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos administracinių baudų skyrimo praktiką, Įstatymo projekto 50 straipsnio 2–5 dalys parengtos atsižvelgiant į Reglamento 83 straipsnio 1–3 dalies nuostatas.

Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad šis įstatymas įsigalioja 2018 m. gegužės 25 d. Tokia įstatymo įsigaliojimo data numatoma atsižvelgiant į tai, kad Reglamentas bus pradėtas taikyti 2018 m. gegužės 25 d., o taip pat numatoma, kad šią dieną įsigalios ir Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymas, į kurį pateikiamos nuorodos Įstatymo projekte, pagal kurį bus užtikrinamas Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos nepriklausomumas, kaip to reikalauja Direktyva.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymų projektus toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimtų įstatymų pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Numatoma, kad įstatymas neturės neigiamų pasekmių.

6. Kokią įtaką priimti įstatymai turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priėmus įstatymą bus palengvintas kompetentingų institucijų bendradarbiavimas Europos Sąjungoje ir su tarptautiniais partneriais ir taip bus sudarytos sąlygos veiksmingiau kovoti su nusikalstamumu.

Priimtas įstatymas neturės įtakos korupcijai.

7. Kaip įstatymų įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai
Priimtas įstatymas neturės įtakos verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

8. Įstatymų inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priimti naujų įstatymų, galiojančių įstatymų keisti ar pripažinti netekusiais galios nereikės.

9. Ar įstatymų projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymų projektų sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas parengti laikantis Valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų. Įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai suderinti su Valstybine lietuvių kalbos komisija Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Ar įstatymų projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymų projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir yra suderinti su Europos Sąjungos teisės aktais.

11. Jeigu įstatymams įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Priėmus Įstatymo projektą, jam įgyvendinti iki 2018 m. gegužės 24 d. turės būti priimti įgyvendinamieji teisės aktai: Lietuvos Respublikos Vyriausybė turės pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. rugsėjo 25 d. nutarimą Nr. 1156 „Dėl įgaliojimų Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai suteikimo ir Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos nuostatų patvirtinimo“, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija – Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktoriaus 2011 m. birželio 17 d. įsakymą Nr. 1T-34 (1.12) „Dėl duomenų subjekto teisių susipažinti su savo asmens duomenimis ir ištaisyti, sunaikinti ar blokuoti asmens duomenis įgyvendinimo, kai duomenų subjektas šias teises įgyvendina per Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją, tvarkos aprašo patvirtinimo“.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymams įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Papildomų valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų įstatymui įgyvendinti nereikės.

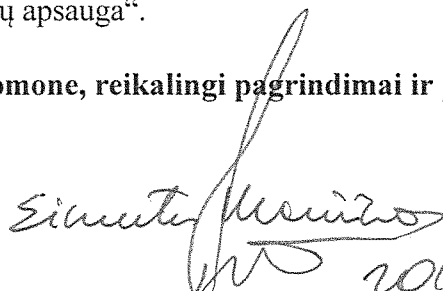
13. Įstatymų projektų rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Įstatymo projekto rengimo metu buvo konsultuojamasi su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia įstatymų projektams įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno *Eurovoc* terminus, temas ir sritis

Reikšminiai įstatymų projektų žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą: „asmeniniai duomenys“, „duomenų apsauga“, „įstatymo pažeidimas“, „bauda“, „žmogaus teisės“, „žmogaus teisių apsauga“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai
Nėra.

2018-05-10

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ASMENS DUOMENŲ, TVARKOMŲ VYKDANT POLICIJOS IR TEISMINĮ
BENDRADARBIAVIMĄ BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE, TEISINĖS APSAUGOS
ĮSTATYMO NR. XI-1336 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, teisinės apsaugos įstatymo Nr. XI-1336 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, teisinės apsaugos įstatymą Nr. XI-1336 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
ASMENS DUOMENŲ, TVARKOMŲ NUSIKALSTAMŲ VEIKŲ PREVENCIJOS,
TYRIMO, ATSKLEIDIMO AR BAUDŽIAMOJO PERSEKIOJIMO UŽ JAS, BAUSMIŲ
VYKDYMO ARBA NACIONALINIO SAUGUMO AR GYNYBOS TIKSLAIS, TEISINĖS
APSAUGOS ĮSTATYMAS**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas

1. Šio įstatymo paskirtis – saugoti žmogaus pagrindines teises ir laisves, visų pirma jo teisę į asmens duomenų apsaugą, ir užtikrinti, kad Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytas kompetentingų institucijų keitimasis asmens duomenimis Europos Sąjungoje nebūtų ribojamas ar draudžiamas dėl su fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis susijusių priežasčių, kai šie duomenys tvarkomi šio straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais.

2. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų vykdomam asmens duomenų tvarkymui, kai šie duomenys tvarkomi nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamajo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, taip pat apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos tikslais. Kai Lietuvos Respublikos valstybės institucijos tvarko asmens duomenis nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, šis įstatymas taikomas tiek, kiek kiti įstatymai nenustato kitaip.

3. Šis įstatymas reglamentuoja santykius, kurie atsiranda Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis visiškai arba iš dalies automatinėmis priemonėmis ir tvarkant asmens duomenis, kurie sudaro arba yra skirti sudaryti susisteminto rinkinio dalį, neautomatinėmis priemonėmis, kai šie duomenys tvarkomi šio straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais.

4. Šiuo įstatymu asmens duomenų, tvarkomų nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamajo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, taip pat apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos tikslais, teisinės apsaugos reglamentavimas suderintas su šio įstatymo priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Asmens duomenys** – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektą). Fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti visų pirma pagal

identifikatorių, pavyzdžiui, vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius.

2. **Asmens duomenų saugumo pažeidimas** – saugumo pažeidimas, dėl kurio neatsargiai arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami persiūsti, saugomi arba kitaip tvarkomi asmens duomenys arba prie jų be leidimo gaunama prieiga.

3. **Biometriniai duomenys** – po specialaus techninio apdorojimo gaunami asmens duomenys, susiję su fizinio asmens fizinėmis, fiziologinėmis arba elgesio savybėmis, pagal kurias galima tiksliai nustatyti arba patvirtinti to fizinio asmens tapatybę, pavyzdžiui, veido atvaizdai arba daktiloskopiniai duomenys.

4. **Duomenų gavėjas** – fizinis arba juridinis asmuo, valstybės institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuriai atskleidžiami asmens duomenys, nesvarbu, ar tai trečioji šalis, ar ne. Valstybės institucijos, kurios pagal Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus gali gauti asmens duomenis vykdydamos konkretų tyrimą, nelaikomos duomenų gavėjomis; tvarkydamos tuos duomenis tos valstybės institucijos laikosi duomenų tvarkymo tikslus atitinkančių duomenų apsaugos taisyklių.

5. **Duomenų tvarkymas** – bet kokia automatinėmis arba neautomatinėmis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, pavyzdžiui, rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgavimas, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištrynimas arba sunaikinimas.

6. **Duomenų tvarkymo apribojimas** – saugomų asmens duomenų žymėjimas siekiant apriboti jų tvarkymą ateityje.

7. **Duomenų tvarkytojas** – fizinis arba juridinis asmuo, valstybės institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuri duomenų valdytojo vardu tvarko asmens duomenis.

8. **Duomenų valdytojas** – kompetentinga institucija, kuri viena ar drauge su kitomis kompetentingomis institucijomis nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir priemones. Kai tokio duomenų tvarkymo tikslai ir priemonės nustatyti Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktuose, duomenų valdytojas arba konkretūs jo skyrimo kriterijai taip pat gali būti nustatyti Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktuose.

9. **Genetiniai duomenys** – asmens duomenys, kurie yra susiję su paveldėtomis ar įgytomis fizinio asmens genetinėmis savybėmis, suteikiančiomis unikalios informacijos apie jo fiziologiją ar sveikatą, ir kurie gaunami visų pirma analizuojant biologinį to fizinio asmens mėginį.

10. **Kompetentinga institucija** – valstybės institucija, įgaliota vykdyti nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą, atskleidimą ar baudžiamąjį persekiojimą už jas arba bausmių vykdymą, įskaitant apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui užtikrinimą ir jų prevenciją, arba bet kokia kita įstaiga arba subjektas, kuriems pagal Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus pavesta vykdyti viešosios valdžios funkcijas ir naudotis viešaisiais įgaliojimais nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, taip pat apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos tikslais. Kompetentinga institucija taip pat laikoma Lietuvos Respublikos valstybės institucija, kuri tvarko asmens duomenis nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais.

11. **Profiliavimas** – bet kokios formos automatinis asmens duomenų tvarkymas, kai asmens duomenys naudojami siekiant įvertinti tam tikrus su fiziniu asmeniu susijusius asmeninius aspektus, visų pirma siekiant išanalizuoti arba numatyti aspektus, susijusius su to fizinio asmens darbo rezultatais, ekonomine situacija, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais, interesais, patikimumu, elgesiu, buvimo vieta arba judėjimu.

12. **Pseudonimų suteikimas** – asmens duomenų tvarkymas taip, kad asmens duomenys nebegalėtų būti priskiriami konkrečiam duomenų subjektui nesinaudojant papildoma informacija, jeigu tokia papildoma informacija yra saugoma atskirai ir jai taikomos techninės bei organizacinės priemonės siekiant užtikrinti asmens duomenų nepriskyrimą fiziniam asmeniui, kurio tapatybė yra nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti.

13. **Susistemintas rinkinys** – bet kuris sistemingai sutvarkytas pagal specialius kriterijus prieinamų asmens duomenų rinkinys, kuris gali būti centralizuotas, decentralizuotas arba suskirstytas funkciniu ar geografiniu pagrindu.

14. **Sveikatos duomenys** – asmens duomenys, susiję su fizine ar psichine fizinio asmens sveikata, įskaitant duomenis apie sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, atskleidžiantys informaciją apie to fizinio asmens sveikatos būklę.

15. **Tarptautinė organizacija** – organizacija ir jai pavaldžios įstaigos, kurių veiklą reglamentuoja tarptautinė viešoji teisė, arba bet kuri kita įstaiga, įsteigta dviejų ar daugiau valstybių susitarimu arba remiantis tokiu susitarimu.

II SKYRIUS

ASMENS DUOMENŲ TVARKYMO REIKALAVIMAI

3 straipsnis. Asmens duomenų tvarkymo principai

1. Asmens duomenys turi būti:
 - 1) tvarkomi teisėtai ir sąžiningai;
 - 2) renkami nustatytais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais ir netvarkomi su šiais tikslais nesuderinamu būdu;
 - 3) adekvatūs, tinkami ir ne per didelės apimties, atsižvelgiant į tikslus, kuriais jie tvarkomi;
 - 4) tikslūs ir prareikusi atnaujinami. Turi būti imamasi visų pagrįstų priemonių siekiant užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie nėra tikslūs, atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslus, būtų nedelsiant ištrinami arba ištaisomi;
 - 5) laikomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra būtina tais tikslais, kuriais jie tvarkomi;
 - 6) tvarkomi tokiu būdu, kad būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas, įskaitant apsaugą nuo tvarkymo be leidimo arba neteisėto tvarkymo ir nuo neatsargaus praradimo, sunaikinimo ar sugadinimo, taikant tinkamas technines ar organizacines priemones.
2. Tam pačiam arba kitam duomenų valdytojui tvarkyti asmens duomenis kitais šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais nei tikslas, kuriuo asmens duomenys renkami, leidžiama, jeigu vadovaujantis Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktais duomenų valdytojui leidžiama tvarkyti tokius asmens duomenis tokiu tikslu ir duomenų tvarkymas tokiu tikslu yra būtinas bei proporcingas.
3. To paties ar kito duomenų valdytojo vykdomas asmens duomenų tvarkymas gali apimti archyvavimą dėl viešojo intereso, naudojimą mokslinio, statistinio ar istorinio tyrimo tikslu siekiant šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų tikslų, jeigu taikomos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės.
4. Duomenų valdytojas yra atsakingas už tai, kad būtų laikomasi šio straipsnio 1–3 dalių, ir turi sugebėti įrodyti, kad jų laikomasi.

4 straipsnis. Asmens duomenų saugojimo ir peržiūros terminai

Asmens duomenų ištrynimo arba asmens duomenų saugojimo poreikio periodinės peržiūros terminai nustatomi Lietuvos Respublikos teisės aktuose, reglamentuojančiuose asmens duomenų tvarkymą šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais. Šių terminų laikymasis užtikrinamas procedūrinėmis priemonėmis.

5 straipsnis. Skirtingų kategorijų duomenų subjektų atskyrimas

Jei duomenų valdytojas tvarko skirtingų kategorijų duomenų subjektų asmens duomenis, jis, kiek įmanoma, privalo aiškiai šiuos duomenis atskirti. Šis reikalavimas taikomas tvarkant šių kategorijų duomenų subjektų asmens duomenis:

- 1) asmenų, kurių atžvilgiu yra rimtų priežasčių manyti, kad jie padarė arba rengiasi padaryti nusikalstamą veiklą;
- 2) asmenų, nuteistų už nusikalstamas veikas;

3) nukentėjusiųjų arba asmenų, kurių atžvilgiu, remiantis tam tikrais faktais, yra pagrindo manyti, kad jie galėtų būti nukentėję nuo nusikalstamos veikos;

4) kitų su nusikalstama veika susijusių asmenų (pavyzdžiui, asmenų, kurie galėtų būti kviečiami liudyti atliekant nusikalstamų veikų tyrimus arba vėliau vykstant baudžiamajam procesui, asmenų, kurie gali suteikti informacijos apie nusikalstamas veikas, arba asmenų, kurie yra pažįstami arba susiję su vienu iš šio straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodytų asmenų);

5) asmenų, kurių asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais.

6 straipsnis. Asmens duomenų skirstymas ir asmens duomenų kokybės patikrinimas

1. Duomenų valdytojas, kiek įmanoma, faktais pagrįstus asmens duomenis turi atskirti nuo asmeniniais vertinimais pagrįstų asmens duomenų.

2. Kompetentingos institucijos privalo imtis visų pagrįstų priemonių siekdamos užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie yra netikslūs, neišsamūs arba pasenę, nebūtų persiunčiami ir nebūtų sudaroma galimybė jais naudotis. Tuo tikslu kiekviena kompetentinga institucija, kiek tai įmanoma, patikrina asmens duomenų kokybę prieš juos persiūsdama arba prieš suteikdama galimybę jais naudotis. Kiekvienu asmens duomenų persiuntimo atveju, kiek tai įmanoma, pridedama būtina papildoma informacija, kuri suteikia galimybę duomenis gaunančiai kompetentingai institucijai įvertinti asmens duomenų tikslumo, išsamumo ir patikimumo laipsnį, taip pat jų naujumą.

3. Paaiškęjus, kad buvo persiųsti neteisingi asmens duomenys arba asmens duomenys buvo persiųsti neteisėtai, duomenų gavėjas nedelsiant apie tai informuojamas. Tokiu atveju šie asmens duomenys pagal šio įstatymo 14 straipsnį ištaisomi ar ištrinami arba apribojamas jų tvarkymas.

7 straipsnis. Asmens duomenų tvarkymo sąlygos

1. Duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu jis būtinas, ir tiek, kiek jis būtinas kompetentingai institucijai atlikti funkcijas šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, ir grindžiamas Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktais. Lietuvos Respublikos teisės aktuose, reguliuojančiuose asmens duomenų tvarkymą, turi būti nurodyti duomenų tvarkymo siekliai, tvarkytini asmens duomenys, duomenų tvarkymo tikslai ir kiti duomenų tvarkymo reikalavimai, kuriais siekiama užtikrinti teisėtą asmens duomenų tvarkymą.

2. Kompetentingų institucijų šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais renkami asmens duomenys negali būti tvarkomi kitais tikslais, nebent taip juos tvarkyti yra leidžiama pagal Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktus. Jei asmens duomenys tvarkomi kitais tikslais, taikomas 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL 2016 L 119, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) 2016/679) ir Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas.

3. Kai kompetentingoms institucijoms pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus yra pavesta atlikti kitas funkcijas, nei tas, kurios vykdomos šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, tvarkant asmens duomenis tokiais tikslais, įskaitant archyvavimą dėl viešojo intereso, naudojimą mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais ar statistiniais tikslais, taikomas Reglamentas (ES) 2016/679 ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas.

4. Tais atvejais, kai Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktuose, taikomuose duomenis persiunčiančiai kompetentingai institucijai, numatytos specialios asmens duomenų tvarkymo sąlygos, asmens duomenis persiunčianti kompetentinga institucija turi informuoti tokių asmens duomenų gavėją apie tas sąlygas ir reikalavimą jų laikytis.

5. Asmens duomenis persiunčianti kompetentinga institucija duomenų gavėjams kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse arba agentūroms, organams ir įstaigoms, įsteigtiems pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (OL 2016 C 202, p. 47) V antraštinės dalies 4 ir 5 skyrius, pagal šio straipsnio 4 dalį netaiko kitokių sąlygų nei tos, kurios taikomos panašiems asmens duomenų persiuntimams, kai jie atliekami Lietuvos Respublikoje.

8 straipsnis. Specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas

Asmens duomenų tvarkymas, kuriuo atskleidžiama rasinė ar etninė kilmė, politinės pažiūros, religiniai, filosofiniai įsitikinimai ar priklausymas profesinėms sąjungoms, taip pat genetinių duomenų, biometrinių duomenų tvarkymas, siekiant konkrečiai nustatyti fizinio asmens tapatybę, arba sveikatos duomenų ar duomenų apie lytinį gyvenimą ar seksualinę orientaciją tvarkymas leidžiamas tik tada, jei tai tikrai būtina ir jei taikomos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės, ir jeigu:

- 1) tai leidžiama pagal Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktus;
- 2) tai reikalinga duomenų subjekto ar kito fizinio asmens gyvybiniais interesams apsaugoti; arba
- 3) toks tvarkymas susijęs su duomenimis, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai.

9 straipsnis. Automatinis individualių sprendimų priėmimas

1. Draudžiama priimti sprendimą remiantis tik automatinio duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą, dėl kurio duomenų subjektui kyla neigiamų teisinių pasekmių arba kuris jam turi didelės įtakos, išskyrus tuos atvejus, kai tai leidžiama pagal Europos Sąjungos ar Lietuvos Respublikos teisės aktus, kurie taikomi duomenų valdytojui ir kuriais nustatytos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės, bent jau teisė iš duomenų valdytojo reikalauti žmogaus įsikišimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai negali būti grindžiami šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytais specialių kategorijų asmens duomenimis, nebent yra nustatytos tinkamos priemonės duomenų subjekto teisėms ir laisvėms bei teisėtiems interesams apsaugoti.

3. Draudžiamas profiliavimas, sukeliantis fizinių asmenų diskriminaciją remiantis šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytais specialių kategorijų asmens duomenimis.

III SKYRIUS DUOMENŲ SUBJEKTO TEISĖS

10 straipsnis. Pranešimai ir duomenų subjektų naudojimosi savo teisėmis sąlygos

1. Duomenų valdytojas turi imtis visų pagrįstų priemonių, kad šio įstatymo 11 straipsnyje nurodyta informacija ir pranešimai pagal šio įstatymo 12–16 ir 30 straipsnius, susiję su asmens duomenų tvarkymu, duomenų subjektui būtų pateikiami glausta, suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba. Informacija pateikiama elektroniniu būdu ir (ar) bet kokiais kitomis tinkamomis priemonėmis. Duomenų valdytojas duomenų subjekto prašomą pateikti informaciją apie asmens duomenų tvarkymą pateikia tokia pačia forma, kokia buvo gautas prašymas.

2. Duomenų valdytojas sudaro palankias sąlygas naudotis šio įstatymo 12–16 straipsniuose nustatytais duomenų subjekto teisėmis.

3. Duomenų valdytojas nedelsdamas, tačiau ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo duomenų subjekto prašymo gavimo dienos, raštu pateikia duomenų subjektui informaciją apie veiksmus, kurių imtasi gavus prašymą pagal šio įstatymo 12–15 straipsnius, arba atsisakymą imtis veiksmų pagal duomenų subjekto prašymą. Šis terminas prireikus gali būti pratęstas iki trijų mėnesių, atsižvelgiant į duomenų subjekto pateiktų prašymų sudėtingumą ir skaičių. Duomenų valdytojas per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos raštu informuoja duomenų subjektą apie termino pratęsimą ir pratęsimo priežastis. Jei duomenų valdytojas atsisako imtis veiksmų pagal duomenų subjekto prašymą, jis informuoja duomenų subjektą apie atsisakymo priežastis ir apie galimybę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai arba kreiptis į teismą ar, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, galimybę pateikti skundą kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų.

4. Duomenų valdytojas šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją ir pranešimus teikia bei kitus veiksmus, susijusius su duomenų subjektų teisių įgyvendinimu, atlieka nemokamai. Jeigu duomenų subjekto prašymai yra akivaizdžiai nepagrįsti arba neproporcingi, visų pirma dėl jų

pasikartojančio pobūdžio, duomenų valdytojas gali:

1) imti atlyginimą už informacijos ar pranešimo teikimą arba prašomų veiksmų vykdymą; arba

2) atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju pareiga įrodyti, kad duomenų subjekto prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas, tenka duomenų valdytojui.

6. Atlyginimo, imamo vadovaujantis šio straipsnio 4 dalies 1 punktu, dydis neturi viršyti informacijos ar pranešimo teikimo ar veiksmų atlikimo sąnaudų. Atlyginimo dydį duomenų valdytojas nustato ir tvirtina atsižvelgdamas į darbo ir materialines sąnaudas, kurių reikia informacijai ar pranešimui pateikti ar veiksmams atlikti.

7. Jei duomenų valdytojas turi pagrįstų abejonių dėl šio įstatymo 12 arba 14 straipsnyje nurodytą prašymą pateikusio fizinio asmens tapatybės, jis gali paprašyti pateikti papildomos informacijos, reikalingos norint patvirtinti duomenų subjekto tapatybę.

11 straipsnis. Duomenų subjektui prieinama informacija ir informacija, kuri turi būti pateikta duomenų subjektui

1. Duomenų valdytojas privalo duomenų subjektui padaryti prieinamą (paskelbti duomenų valdytojo interneto svetainėje arba padaryti kitu būdu prieinamą) šią informaciją:

1) duomenų valdytojo pavadinimą, juridinio asmens kodą, buveinę ir kontaktinius duomenis (telefono ryšio numerį ir (ar) elektroninio pašto adresą);

2) duomenų apsaugos pareigūno, jei duomenų valdytojas privalo jį paskirti, kontaktinius duomenis (adresą, telefono ryšio numerį ir (ar) elektroninio pašto adresą);

3) asmens duomenų tvarkymo tikslus;

4) informaciją apie duomenų subjekto teisę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai ir jos adresą arba, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, teisę pateikti skundą kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų, ir jo adresą;

5) informaciją apie duomenų subjekto teisę duomenų valdytojo reikalauti, kad jis leistų susipažinti su tvarkomais duomenų subjekto asmens duomenimis, juos ištaisyti ar ištrinti ir apriboti jų tvarkymą.

2. Tais atvejais, kai duomenų valdytojas ketina tvarkyti ar tvarko duomenų subjekto asmens duomenis, jis duomenų subjektui turi pateikti šią informaciją, kad duomenų subjektas galėtų pasinaudoti savo teisėmis:

1) šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją;

2) asmens duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;

3) asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam laikotarpiui nustatyti;

4) duomenų gavėjų, jei jų yra, kategorijas, įskaitant duomenų gavėjus trečiosiose valstybėse arba tarptautinėse organizacijose;

5) prireikus – papildomą informaciją, ypač tais atvejais, kai asmens duomenys renkami apie tai nežinant duomenų subjektui.

3. Informacijos teikimas duomenų subjektui pagal šio straipsnio 2 dalį gali būti atidėtas, apribotas arba ši informacija gali būti neteikiama Lietuvos Respublikos įstatymuose nurodytais atvejais tiek, kiek ir tol, kol tai, atsižvelgiant į susijusio fizinio asmens pagrindines teises ir teisėtus interesus, demokratinėje visuomenėje yra būtina ir proporcinga siekiant:

1) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;

2) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;

3) užtikrinti visuomenės saugumą;

4) užtikrinti nacionalinį saugumą;

5) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.

12 straipsnis. Duomenų subjekto teisė susipažinti su asmens duomenimis

Duomenų subjektas turi teisę iš duomenų valdytojo gauti patvirtinimą, ar su juo susiję asmens duomenys yra tvarkomi, o jei jie tvarkomi, jis turi teisę susipažinti su asmens duomenimis ir šia informacija apie:

- 1) asmens duomenų tvarkymo tikslus ir teisinį pagrindą;
- 2) tvarkomų asmens duomenų kategorijas;
- 3) duomenų gavėjus arba duomenų gavėjų, kuriems buvo atskleisti asmens duomenys, kategorijas, ypač apie duomenų gavėjus trečiosiose valstybėse arba tarptautinėse organizacijose;
- 4) numatomą asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam laikotarpiui nustatyti;
- 5) duomenų subjekto teisę duomenų valdytojo reikalauti, kad jis ištaisytų ar ištrintų duomenų subjekto asmens duomenis arba apribotų jų tvarkymą;
- 6) duomenų subjekto teisę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai ir jos adresą arba, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, teisę pateikti skundą kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų, ir jo adresą;
- 7) tvarkomų asmens duomenų kilmę (pateikiama visa duomenų valdytojo turima informacija).

13 straipsnis. Teisės susipažinti su asmens duomenimis apribojimai

1. Duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis, nustatyta šio įstatymo 12 straipsnyje, gali būti visiškai arba iš dalies apribota Lietuvos Respublikos įstatymuose nurodytais atvejais tiek, kiek ir tol, kol toks apribojimas, atsižvelgiant į susijusio fizinio asmens pagrindines teises ir teisėtus interesus, demokratinėje visuomenėje yra būtinas ir proporcingas siekiant:

- 1) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;
- 2) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;
- 3) užtikrinti visuomenės saugumą;
- 4) užtikrinti nacionalinį saugumą;
- 5) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju duomenų valdytojas turi raštu informuoti duomenų subjektą apie bet kokį atsisakymą suteikti teisę susipažinti su duomenimis arba tokios teisės apribojimą ir tokio atsisakymo ar apribojimo priežastis. Tokia informacija gali būti nesuteikta, jeigu jos pateikimas pakenktų tikslui, nurodytam šio straipsnio 1 dalyje. Duomenų valdytojas turi informuoti duomenų subjektą apie galimybę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai arba kreiptis į teismą ar, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, teisę pateikti skundą kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų.

3. Duomenų valdytojas turi kiekvienu konkrečiu atveju įvertinti, ar teisė susipažinti su asmens duomenimis turi būti visiškai arba iš dalies apribota, taip pat dokumentuoti faktines arba teises priežastis, kuriomis pagrįstas sprendimas apriboti šią teisę, ir prireikus šią informaciją pateikti Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu arba, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų, jo prašymu.

14 straipsnis. Teisė reikalauti ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis ir apriboti jų tvarkymą

1. Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nedelsdamas ištaisyty netikslius jo asmens duomenis. Atsižvelgdamas į asmens duomenų tvarkymo tikslus, duomenų subjektas taip pat turi teisę reikalauti, kad būtų papildyti neišsamūs asmens duomenys.

2. Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nedelsdamas ištrintų jo asmens duomenis, jeigu jų tvarkymas pažeidžia šio įstatymo 3 straipsnį, 7 straipsnio 1 dalį ir (ar) 8 straipsnį arba jeigu asmens duomenys turi būti ištrinti vykdant teisinę prievolę, kuri taikoma duomenų valdytojui. Duomenų valdytojas privalo nedelsdamas ištrinti asmens duomenis, jei duomenų subjekto prašymas pagrįstas.

3. Duomenų valdytojas apriboja asmens duomenų tvarkymą jų neištrindamas, jeigu:

1) duomenų subjektas užginčija asmens duomenų tikslumą, o jų tikslumo arba netikslumo patvirtinti neįmanoma; arba

2) asmens duomenys turi būti išsaugoti įrodymų tikslais.

4. Jeigu duomenų tvarkymas ribojamas pagal šio straipsnio 3 dalies 1 punktą, duomenų valdytojas, prieš panaikindamas duomenų tvarkymo apribojimą, informuoja apie tai duomenų subjektą.

5. Duomenų valdytojas turi raštu informuoti duomenų subjektą apie bet kokį atsisakymą ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis arba apriboti jų tvarkymą ir apie tokio atsisakymo priežastis. Pareiga pateikti tokią informaciją gali būti visiškai arba iš dalies apribota Lietuvos Respublikos įstatymuose nurodytais atvejais tiek, kiek toks apribojimas, atsižvelgiant į susijusio fizinio asmens pagrindines teises ir teisėtus interesus, demokratinėje visuomenėje yra būtinas ir proporcingas siekiant:

1) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;

2) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;

3) užtikrinti visuomenės saugumą;

4) užtikrinti nacionalinį saugumą;

5) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.

6. Duomenų valdytojas šio straipsnio 5 dalyje nurodytu atveju turi informuoti duomenų subjektą apie galimybę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai arba kreiptis į teismą ar, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, galimybę pateikti skundą kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų.

7. Duomenų valdytojas nedelsdamas turi pranešti apie netikslių asmens duomenų ištaisymą kompetentingai institucijai, iš kurios tie netikslūs asmens duomenys buvo gauti.

8. Tais atvejais, kai pagal šio straipsnio 1–3 dalis asmens duomenys buvo ištaisyti ar ištrinti arba buvo apribotas jų tvarkymas, duomenų valdytojas nedelsdamas turi informuoti duomenų gavėjus, o duomenų gavėjai turi ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis arba apriboti asmens duomenų tvarkymą.

15 straipsnis. Duomenų subjekto naudojimas savo teisėmis ir Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos atliekamas patikrinimas

1. Duomenų subjektas šio įstatymo 11 straipsnio 3 dalyje, 13 straipsnio 2 dalyje ir 14 straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais gali įgyvendinti savo teises ir kreiptis į Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją jos nustatyta tvarka, išskyrus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais. Duomenų valdytojas turi informuoti duomenų subjektą apie tokią galimybę.

2. Jei naudojamas šio straipsnio 1 dalyje nurodyta teise, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija informuoja duomenų subjektą bent apie tai, kad ji atliko visus būtinus patikrinimus arba peržiūrą. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija taip pat informuoja duomenų subjektą apie jo teisę kreiptis į teismą.

16 straipsnis. Duomenų subjekto teisės vykstant baudžiamajam procesui

Vykstant baudžiamajam procesui, duomenų subjektas teisėmis, nurodytomis šio įstatymo 11, 12 ir 14 straipsniuose, naudojasi tiek, kiek Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksas nenustato kitokios teisų įgyvendinimo tvarkos.

IV SKYRIUS DUOMENŲ VALDYTOJAS IR DUOMENŲ TVARKYTOJAS

17 straipsnis. Duomenų valdytojo prievolės

1. Duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat į įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus žmogaus teisėms ir laisvėms, įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kad užtikrintų ir galėtų įrodyti, kad duomenys tvarkomi laikantis šio įstatymo. Tos priemonės prireikus peržiūrimos ir atnaujinamos.

2. Kai tai proporcinga duomenų tvarkymo veiklos atžvilgiu, šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės apima duomenų valdytojo įgyvendinamą asmens duomenų apsaugos politiką.

18 straipsnis. Pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga

1. Duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į techninių galimybių išsivystymo lygį, įgyvendinimo sąnaudas bei į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat į duomenų tvarkymo keliamus įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus žmogaus teisėms ir laisvėms, tiek nustatydamas duomenų tvarkymo priemones, tiek paties duomenų tvarkymo metu įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones (pseudonimų suteikimą ir (ar) kitas priemones), kuriomis siekiama veiksmingai įgyvendinti duomenų apsaugos principus, ir į duomenų tvarkymą integruoti būtinas apsaugos priemones, kad duomenų tvarkymas atitiktų šio įstatymo reikalavimus ir būtų apsaugotos duomenų subjekto teisės.

2. Duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis užtikrina, kad standartizuotai būtų tvarkomi tik tie asmens duomenys, kurie yra būtini kiekvienam konkrečiam duomenų tvarkymo tikslui. Ta prievolė taikoma surinktų asmens duomenų kiekiui, jų tvarkymo apimčiai, saugojimo laikotarpiui ir prieinamumui. Visų pirma tokiomis priemonėmis užtikrinama, kad standartizuotai be fizinio asmens įsikišimo su asmens duomenimis negalėtų susipažinti neribotas fizinių asmenų skaičius.

19 straipsnis. Bendri duomenų valdytojai

1. Kai du ar daugiau duomenų valdytojų kartu nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, jie yra bendri duomenų valdytojai. Jie tarpusavio susitarimu skaidriai nustato savo atsakomybę už šio įstatymo nuostatų, visų pirma susijusių su duomenų subjekto naudojimusi savo teisėmis ir su pareigomis duomenų subjektui pateikti šio įstatymo 11 straipsnyje nurodytą informaciją, vykdymą, išskyrus atvejus, kai atitinkama duomenų valdytojų atsakomybė nustatoma Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktuose. Tokiame susitarime turi būti nustatyta, į kurį duomenų valdytoją duomenų subjektas turi kreiptis dėl savo teisių įgyvendinimo.

2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalyje nurodyto susitarimo sąlygų, duomenų subjektas gali naudotis šiame įstatyme nustatytais teisėmis kiekvieno iš duomenų valdytojų atžvilgiu.

20 straipsnis. Duomenų tvarkytojas

1. Kai duomenys turi būti tvarkomi duomenų valdytojo vardu, duomenų valdytojas pasitelkia tik tuos duomenų tvarkytojus, kurie užtikrina, kad tinkamos techninės ir organizacinės priemonės bus įgyvendintos tokiu būdu, kad duomenų tvarkymas atitiktų šio įstatymo reikalavimus ir būtų užtikrinta duomenų subjekto teisių apsauga.

2. Duomenų tvarkytojas nepasitelkia kito duomenų tvarkytojo be išankstinio konkretaus arba bendro rašytinio duomenų valdytojo leidimo. Bendro rašytinio leidimo atveju duomenų tvarkytojas informuoja duomenų valdytoją apie visus planuojamus pakeitimus, susijusius su kitų duomenų

tvarkytojų pasitelkimu ar pakeitimu, ir taip suteikia duomenų valdytojui galimybę nesutikti su tokiais pakeitimais.

3. Duomenų tvarkytojo atliekamas duomenų tvarkymas reglamentuojamas rašytine sutartimi ar Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktu, kurie yra privalomi duomenų tvarkytojui duomenų valdytojo atžvilgiu ir kuriuose nustatomas duomenų tvarkymo dalykas ir trukmė, duomenų tvarkymo pobūdis ir tikslas, asmens duomenų rūšis ir duomenų subjektų kategorijos bei duomenų valdytojo prievolės ir teisės. Toje sutartyje ar teisės akte visų pirma nustatoma, kad duomenų tvarkytojas:

- 1) veikia tik pagal duomenų valdytojo nurodymus;
 - 2) užtikrina, kad asmens duomenis tvarkyti įgalioti asmenys būtų įsipareigoję užtikrinti konfidencialumą arba jiems būtų taikoma įstatymuose nustatyta konfidencialumo prievolė;
 - 3) visomis tinkamomis priemonėmis padeda duomenų valdytojui užtikrinti, kad būtų laikomasi nuostatų dėl duomenų subjekto teisių;
 - 4) pagal duomenų valdytojo pasirinkimą, užbaigus teikti su duomenų tvarkymu susijusias paslaugas, ištrina arba grąžina duomenų valdytojui visus asmens duomenis ir ištrina esamas jų kopijas, išskyrus atvejus, kai Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktai reikalauja asmens duomenis saugoti;
 - 5) pateikia duomenų valdytojui visą informaciją, būtiną siekiant įrodyti, kad laikomasi šio straipsnio nuostatų;
 - 6) laikosi šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų kito duomenų tvarkytojo pasitelkimo sąlygų.
4. Jeigu duomenų tvarkytojas, pažeisdamas šį įstatymą, nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, to duomenų tvarkymo atžvilgiu tas duomenų tvarkytojas laikomas duomenų valdytoju.

21 straipsnis. Duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui pavaldžių subjektų atliekamas duomenų tvarkymas

Duomenų tvarkytojas ir bet kuris duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui pavaldus asmuo, galintis susipažinti su asmens duomenimis, gali tvarkyti asmens duomenis tik pagal duomenų valdytojo nurodymus, nebent Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktai numato kitaip.

22 straipsnis. Duomenų tvarkymo veiklos įrašai

1. Duomenų valdytojai tvarko visų kategorijų duomenų tvarkymo veiklos, už kurią jie atsako, įrašus, kuriuose pateikiama ši informacija:

- 1) duomenų valdytojo, bendrų duomenų valdytojų, jei jie yra, ir duomenų apsaugos pareigūno, jei jį privaloma paskirti, pavadinimas ir (ar) vardas ir pavardė, kontaktiniai duomenys (adresas, telefono ryšio numeris ir (ar) elektroninio pašto adresas);
- 2) duomenų tvarkymo tikslai;
- 3) duomenų gavėjų, kuriems buvo arba bus atskleisti asmens duomenys, kategorijos, įskaitant duomenų gavėjus trečiosiose valstybėse ar tarptautines organizacijas;
- 4) duomenų subjektų kategorijų ir asmens duomenų kategorijų aprašymas;
- 5) profiliavimo, jei jis atliekamas, naudojimas;
- 6) asmens duomenų perdavimų trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, jei asmens duomenys perduodami, kategorijos;
- 7) informacija apie duomenų tvarkymo operacijas, įskaitant duomenų perdavimus, kuriai yra skirti asmens duomenys, teisinį pagrindą;
- 8) jeigu įmanoma, numatomi įvairių kategorijų asmens duomenų ištrynimo terminai;
- 9) jeigu įmanoma, bendras šio įstatymo 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.

2. Kiekvienas duomenų tvarkytojas tvarko su visų kategorijų duomenų tvarkymo veikla, vykdoma duomenų valdytojo vardu, susijusius įrašus, kuriuose nurodoma:

- 1) duomenų tvarkytojo ar duomenų tvarkytojų, kiekvieno duomenų valdytojo, kurio vardu veikia duomenų tvarkytojas, ir duomenų apsaugos pareigūno, jei jį privaloma paskirti, pavadinimas ir (ar) vardas ir pavardė, kontaktiniai duomenys (adresas, telefono ryšio numeris ir (ar) elektroninio

pašto adresas);

2) kiekvieno duomenų valdytojo vardu vykdomo duomenų tvarkymo kategorijos;

3) asmens duomenų perdavimai trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, jeigu duomenų valdytojas aiškiai paveda tai padaryti, nurodant tą trečiąją valstybę arba tarptautinę organizaciją, jei asmens duomenys perduodami;

4) jeigu įmanoma, bendras šio įstatymo 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti įrašai tvarkomi raštu, įskaitant elektroninės formos įrašus.

4. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas turi pateikti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus įrašus Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.

23 straipsnis. Registracijos įrašai

1. Duomenų valdytojas užtikrina, kad būtų saugomi registracijos įrašai bent apie šias duomenų tvarkymo operacijas, atliktas automatinėse duomenų tvarkymo sistemose: rinkimą, keitimą, užklausą, atskleidimą, įskaitant perdavimus, sujungimą ir ištrynimą. Užklausos ir atskleidimo registracijos įrašai turi suteikti galimybę nustatyti tokių operacijų priežastis, datą ir laiką, taip pat, kiek tai įmanoma, nustatyti asmens, kuris atliko asmens duomenų užklausą arba juos atskleidė, tapatybę ir tokių asmens duomenų gavėjų tapatybę.

2. Registracijos įrašai naudojami tik siekiant patikrinti duomenų tvarkymo teisėtumą, vykdyti savikontrolę, užtikrinti asmens duomenų vientisumą bei saugumą, taip pat baudžiamojo proceso tikslais.

3. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas turi pateikti registracijos įrašus Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.

24 straipsnis. Bendradarbiavimas su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija

Gavęs Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos prašymą, duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas bendradarbiauja su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija jai vykdant funkcijas.

25 straipsnis. Poveikio duomenų apsaugai vertinimas

1. Kai dėl duomenų tvarkymo rūšies, visų pirma naudojant naujas technologijas, ir atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, žmogaus teisėms ir laisvėms gali kilti didelis pavojus, duomenų valdytojas, prieš pradėdamas tvarkyti duomenis, atlieka numatytų duomenų tvarkymo operacijų poveikio duomenų apsaugai vertinimą ir parengia poveikio duomenų apsaugai vertinimo ataskaitą.

2. Poveikio duomenų apsaugai vertinimo ataskaitoje pateikiamas bendras numatytų duomenų tvarkymo operacijų aprašymas, pavojaus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms vertinimas, numatytos priemonės tam pavojui pašalinti, apsaugos priemonės, saugumo priemonės ir mechanizmai, kuriais užtikrinama asmens duomenų apsauga ir įrodoma, kad laikomasi šio įstatymo, atsižvelgiant į duomenų subjektų ir kitų susijusių asmenų teises ir teisėtus interesus, ir kita, duomenų valdytojo nuomone, svarbi informacija.

26 straipsnis. Išankstinis konsultavimasis su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija

1. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas iš anksto konsultuojasi su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija prieš tvarkydamas asmens duomenis, kurie bus įtraukti į naujai kuriamą susistemintą rinkinį, jeigu:

1) poveikio duomenų apsaugai vertinimo ataskaitoje nurodyta, kad tvarkant duomenis kiltų didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms, jei duomenų valdytojas nesiimtų priemonių pavojui sumažinti; arba

2) dėl duomenų tvarkymo rūšies, visų pirma naudojant naujas technologijas, mechanizmus ar

taikant naujas procedūras, kyla didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms.

2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija gali sudaryti ir viešai paskelbti duomenų tvarkymo operacijų, dėl kurių turi būti konsultuojamasi pagal šio straipsnio 1 dalį, sąrašą.

3. Duomenų valdytojas turi pateikti Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai poveikio duomenų apsaugai vertinimo ataskaitą, o Valstybinės duomenų inspekcijos prašymu – ir kitą informaciją, kad Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija galėtų įvertinti, ar duomenų tvarkymas atitinka šio įstatymo reikalavimus, ir visų pirma pavojų duomenų subjekto asmens duomenų apsaugai ir susijusias apsaugos priemones.

4. Jeigu Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija laikosi nuomonės, kad šio straipsnio 1 dalyje nustatytas duomenų tvarkymas šio įstatymo nuostatas pažeistų, visų pirma tais atvejais, kai duomenų valdytojas nepakankamai nustatė arba nepakankamai sumažino pavojų, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija ne vėliau kaip per šešias savaites nuo prašymo suteikti konsultaciją gavimo dienos turi raštu pateikti duomenų valdytojui ir, jei reikia, duomenų tvarkytojui rekomendacijas ir gali pasinaudoti bet kuriomis šio įstatymo 41 straipsnyje nurodytomis teisėmis. Šis terminas gali būti pratęstas vieną mėnesį, atsižvelgiant į numatyto duomenų tvarkymo sudėtingumą. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija informuoja duomenų valdytoją ir, jei reikia, duomenų tvarkytoją, apie termino pratęsimą ir pratęsimo priežastis per vieną mėnesį nuo prašymo suteikti konsultaciją gavimo dienos.

5. Rengiant įstatymų ir kitų teisės aktų projektus, susijusius su asmens duomenų tvarkymu šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, šie projektai turi būti teikiami Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, kad ji pateiktų savo išvadas.

6. Šio straipsnio nuostatos, išskyrus šio straipsnio 5 dalį, netaikomos Lietuvos Respublikos valstybės institucijoms, kai jos asmens duomenis tvarko nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.

27 straipsnis. Pranešimų apie šio įstatymo pažeidimus skatinimas

Duomenų valdytojai turi diegti veiksmingus mechanizmus, kuriais būtų skatinama jiems konfidencialiai pranešti apie šio įstatymo pažeidimus dėl asmens duomenų tvarkymo duomenų valdytojo atsakomybės srityje.

V SKYRIUS ASMENS DUOMENŲ SAUGUMAS

28 straipsnis. Duomenų tvarkymo saugumas

1. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas, atsižvelgdami į technines galimybes, įgyvendinimo sąnaudas ir duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus žmogaus teisėms ir laisvėms, įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kad būtų užtikrintas pavojų atitinkančio lygio saugumas, visų pirma kiek tai susiję su šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytu specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymu.

2. Automatinio duomenų tvarkymo srityje duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, atlikę rizikos vertinimą, turi įgyvendinti priemones, kuriomis siekiama:

1) nesuteikti neįgaliesiems asmenims prieigos prie duomenų tvarkymo įrangos, naudojamos duomenims tvarkyti (prieigos prie įrangos kontrolė);

2) užkirsti kelią neteisėtam duomenų laikmenų skaitymui, kopijavimui, keitimui ar pašalinimui (duomenų laikmenų kontrolė);

3) užkirsti kelią neteisėtam asmens duomenų įvedimui ir neteisėtam saugomų asmens duomenų tikrinimui, keitimui ar ištrynimui (saugojimo kontrolė);

4) neleisti neįgaliesiems asmenims, kurie naudojami duomenų perdavimo įranga, naudotis automatinėmis duomenų tvarkymo sistemomis (naudotojo kontrolė);

5) užtikrinti, kad asmenys, įgalioti naudotis automatine duomenų tvarkymo sistema, turėtų prieigą tik prie tų asmens duomenų, kuriems taikomas jų prieigos leidimas (prieigos prie duomenų kontrolė);

6) užtikrinti, kad būtų įmanoma patikrinti ir nustatyti įstaigas, kurioms asmens duomenys

buvo persiųsti arba gali būti persiųsti arba kurioms buvo suteikta galimybė su jais susipažinti naudojant duomenų perdavimo įrangą (perdavimo kontrolė);

7) užtikrinti galimybę vėliau patikrinti ir nustatyti, kokie asmens duomenys buvo įvesti į automatines duomenų tvarkymo sistemas ir kada bei kas asmens duomenis įvedė (įvedimo kontrolė);

8) užkirsti kelią neteisėtam asmens duomenų skaitymui, kopijavimui, keitimui arba ištrynimui asmens duomenų perdavimo metu arba duomenų laikmenos gabenimo metu (siuntimo kontrolė);

9) užtikrinti, kad įdiegtos sistemos pertraukties atveju galėtų būti atkurtos (atgaminimas);

10) užtikrinti, kad sistemos funkcijos veiktų, kad apie pastebėtas funkcionavimo klaidas būtų pranešama (patikimumas) ir kad saugomi asmens duomenys negalėtų būti iškraipyti dėl blogo sistemos veikimo (vientisumas).

29 straipsnis. Pranešimas apie asmens duomenų saugumo pažeidimą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai

1. Duomenų valdytojas nedelsdamas ir, jei įmanoma, ne vėliau kaip per 72 valandas nuo tada, kai sužinojo apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, turi pranešti apie jį Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, nebent asmens duomenų saugumo pažeidimas neturėtų kelti pavojaus žmogaus teisėms ir laisvėms. Jeigu pranešimas Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai pateikiamas vėliau nei per 72 valandas, prie jo pridedama informacija apie vėlavimo priežastis.

2. Duomenų tvarkytojas, sužinojęs apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, nedelsdamas apie tai praneša duomenų valdytojui.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime turi būti:

1) aprašytas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis, įskaitant, jeigu įmanoma, duomenų subjektų kategorijas ir apytikslį skaičių, taip pat asmens duomenų įrašų kategorijas ir apytikslį skaičių;

2) nurodyta duomenų apsaugos pareigūno arba kito kontaktinio asmens, galinčio suteikti daugiau informacijos, vardas ir pavardė bei kontaktiniai duomenys (adresas, telefono ryšio numeris ir (ar) elektroninio pašto adresas);

3) aprašytos tikėtinos asmens duomenų saugumo pažeidimo pasekmės;

4) aprašytos priemonės, kurių ėmėsi duomenų valdytojas, arba kurių siūloma, kad jis imtųsi, kad būtų pašalintas asmens duomenų saugumo pažeidimas, įskaitant, kai tinkama, priemonės galimoms neigiamoms jo pasekmėms sumažinti;

5) pateikta kita reikšminga informacija duomenų valdytojo nuožiūra.

4. Jeigu informacijos neįmanoma pateikti tuo pačiu metu, informacija toliau nedelsiant gali būti teikiama dalimis.

5. Duomenų valdytojas dokumentuoja visus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus asmens duomenų saugumo pažeidimus, įskaitant su asmens duomenų saugumo pažeidimu susijusius faktus, jo poveikį ir taisomuosius veiksmus, kurių buvo imtasi. Remdamasi tais dokumentais, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija turi turėti galimybę patikrinti, ar laikomasi šio straipsnio nuostatų.

6. Kai asmens duomenų saugumo pažeidimas yra susijęs su asmens duomenimis, kurie buvo persiųsti kitos Europos Sąjungos valstybės narės duomenų valdytojo arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės duomenų valdytojui, šio straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija nedelsiant turi būti pateikta tos Europos Sąjungos valstybės narės duomenų valdytojui.

7. Šio straipsnio nuostatos netaikomos Lietuvos Respublikos institucijoms, kai jos asmens duomenis tvarko nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.

30 straipsnis. Pranešimas apie asmens duomenų saugumo pažeidimą duomenų subjektui

1. Jeigu dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, duomenų valdytojas nedelsdamas praneša apie asmens duomenų saugumo pažeidimą duomenų subjektui.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime duomenų subjektui aiškia ir paprasta kalba aprašomas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir pateikiama šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalies 2–5 punktuose nurodyta informacija.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju pranešti duomenų subjektui nereikalaujama, jeigu įvykdoma bent viena iš šių sąlygų:

1) duomenų valdytojas įgyvendino tinkamas technologines ir organizacines apsaugos priemonės ir tos priemonės taikytos asmens duomenims, kuriems asmens duomenų saugumo pažeidimas turėjo poveikio, visų pirma tas priemonės, kuriomis užtikrinama, kad asmeniui, neturinčiam leidimo susipažinti su asmens duomenimis, jie būtų nesuprantami (šifravimo priemonės ir (ar) kitas priemonės);

2) duomenų valdytojas, sužinojęs apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, ėmėsi priemonių, kuriomis užtikrinama, kad nebegalėtų kilti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms;

3) tai pareikalautų neproporcingai daug pastangų. Tokiu atveju pranešimas paskelbiamas viešai arba taikoma panaši priemonė, kuria duomenų subjektai būtų informuojami taip pat efektyviai.

4. Jeigu duomenų valdytojas dar nėra pranešęs duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, apsvarsčiusi, kokia yra tikimybė, kad dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo kils didelis pavojus žmogaus teisėms ir laisvėms, gali pareikalauti, kad duomenų valdytojas tą padarytų, arba gali nuspręsti, kad įvykdyta bet kuri iš šio straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas duomenų subjektui gali būti atidėtas, apribotas arba jo galima nepateikti, laikantis šio įstatymo 11 straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų ir pagrindų.

VI SKYRIUS DUOMENŲ APSAUGOS PAREIGŪNAS

31 straipsnis. Duomenų apsaugos pareigūno skyrimas

1. Duomenų valdytojas turi paskirti duomenų apsaugos pareigūną. Prievolė paskirti duomenų apsaugos pareigūną netaikoma teismams, kai jie asmens duomenis tvarko vykdydami teisingumą.

2. Duomenų apsaugos pareigūnas paskiriamas remiantis profesinėmis savybėmis, visų pirma duomenų apsaugos teisės ir praktikos ekspertinėmis žiniomis, taip pat gebėjimu atlikti šio įstatymo 33 straipsnyje nurodytas užduotis.

3. Vienas duomenų apsaugos pareigūnas gali būti skiriamas kelioms kompetentingoms institucijoms, atsižvelgiant į jų organizacinę struktūrą ir dydį.

4. Duomenų valdytojas viešai paskelbia duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis (adresą, telefono ryšio numerį ir (ar) elektroninio pašto adresą). Duomenų valdytojas duomenų apsaugos pareigūno vardą, pavardę ir jo kontaktinius duomenis (adresą, telefono ryšio numerį ir (ar) elektroninio pašto adresą) perduoda Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai per 10 darbo dienų nuo jo paskyrimo dienos, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.

32 straipsnis. Duomenų apsaugos pareigūno statusas

1. Duomenų valdytojas užtikrina, kad duomenų apsaugos pareigūnas būtų tinkamai ir laiku įtraukiamas į visų su asmens duomenų apsauga susijusių klausimų nagrinėjimą.

2. Duomenų valdytojas padeda duomenų apsaugos pareigūnui atlikti šio įstatymo 33 straipsnyje nurodytas užduotis suteikdamas toms užduotims atlikti būtinus išteklius ir galimybę susipažinti su asmens duomenimis bei duomenų tvarkymo operacijomis, taip pat išlaikyti savo ekspertines žinias.

33 straipsnis. Duomenų apsaugos pareigūno užduotys

1. Duomenų valdytojas duomenų apsaugos pareigūnui paveda atlikti šias užduotis:

1) informuoti duomenų valdytoją ir duomenis tvarkančius darbuotojus apie jų prievolės pagal šį įstatymą ir kitus Europos Sąjungos bei Lietuvos Respublikos teisės aktus dėl asmens duomenų apsaugos ir pataria šiais klausimais;

2) stebėti, kaip laikomasi šio įstatymo, kitų Europos Sąjungos ar Lietuvos Respublikos teisės aktų dėl duomenų apsaugos ir duomenų valdytojo asmens duomenų apsaugos politikos, įskaitant atsakomybių paskirstymą, duomenų tvarkymo operacijose dalyvaujančių darbuotojų informuotumo didinimą bei mokymą ir susijusius auditus;

3) paprašius konsultuoti duomenų valdytoją dėl poveikio duomenų apsaugai vertinimo ir stebėti jo atlikimą pagal šio įstatymo 25 straipsnį;

4) bendradarbiauti su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais;

5) atlikti kontaktinio asmens funkcijas Valstybinei duomenų apsaugos institucijai kreipiantis su duomenų tvarkymu susijusiais klausimais, įskaitant šio įstatymo 26 straipsnyje nurodytas išankstines konsultacijas, ir prireikus konsultuoti visais kitais klausimais.

2. Duomenų valdytojas turi teisę pavesti duomenų apsaugos pareigūnui atlikti ir kitas užduotis, susijusias su šio įstatymo įgyvendinimu. Duomenų valdytojas užtikrina, kad dėl to nekiltų interesų konfliktas.

VII SKYRIUS ASMENS DUOMENŲ PERDAVIMAI Į TREČIASIAS VALSTYBES ARBA TARPTAUTINĖMS ORGANIZACIJOMS

34 straipsnis. Bendrieji asmens duomenų perdavimo principai

1. Kompetentingos institucijos gali perduoti asmens duomenis, kurie yra tvarkomi arba kuriuos ketinama tvarkyti juos perdavus trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, įskaitant ir tolesnius perdavimus į kitą trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, tik tuo atveju, kai toks perdavimas atitinka šio įstatymo reikalavimus ir šiame skirsnyje nustatytas sąlygas, tai yra:

1) perduoti asmens duomenis būtina šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais;

2) asmens duomenys perduodami duomenų valdytojui trečiojoje valstybėje arba tarptautinei organizacijai, kuri yra kompetentinga institucija šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais;

3) tuo atveju, kai asmens duomenys persiunčiami ar suteikiama galimybė susipažinti su asmens duomenimis, gautais iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, ta Europos Sąjungos valstybė narė pagal savo nacionalinę teisę yra suteikusi išankstinį leidimą perduoti;

4) Europos Komisija yra priėmusi sprendimą dėl tinkamumo arba, jeigu toks sprendimas nepriimtas, buvo nustatytos arba egzistuoja tinkamos apsaugos priemonės pagal šio įstatymo 36 straipsnį, arba, nesant Europos Komisijos sprendimo dėl tinkamumo ar tinkamų apsaugos priemonių pagal šio įstatymo 36 straipsnį, taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos konkrečiais atvejais pagal šio įstatymo 37 straipsnį;

5) tolesnio asmens duomenų perdavimo į kitą trečiąją valstybę ar tarptautinei organizacijai atveju kompetentinga institucija, kuri atliko pirminį asmens duomenų perdavimą, arba kita Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, tinkamai atsižvelgusi į visus susijusius veiksnius, įskaitant nusikalstamos veikos sunkumą, tikslą, kuriuo buvo atliktas pirminis asmens duomenų perdavimas, ir asmens duomenų apsaugos trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuriai toliau perduodami asmens duomenys, lygį, leidžia toliau perduoti duomenis.

2. Perduoti duomenis be kitos Europos Sąjungos valstybės narės išankstinio leidimo pagal šio straipsnio 1 dalies 3 punktą leidžiama tik tuo atveju, jeigu asmens duomenis būtina perduoti siekiant užkirsti kelią tiesioginei ir didelei grėsmei Lietuvos Respublikos arba trečiosios valstybės visuomenės saugumui arba Lietuvos Respublikos esminiems interesams, o išankstinio leidimo laiku gauti negalima. Apie tokį asmens duomenų perdavimą nedelsiant informuojama kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucija, atsakinga už išankstinio leidimo suteikimą.

3. Visos šio skirsnio nuostatos taikomos siekiant užtikrinti, kad nesumažėtų šiuo įstatymu fiziniams asmenims užtikrinamos apsaugos lygis.

35 straipsnis. Asmens duomenų perdavimas remiantis Europos Komisijos sprendimu dėl tinkamumo

1. Perduoti asmens duomenis į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai galima, jeigu Europos Komisija nusprendė, kad atitinkama trečioji valstybė, teritorija arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių toje trečiojoje valstybėje, arba atitinkama tarptautinė organizacija užtikrina tinkamo lygio apsaugą. Tokiam duomenų perdavimui specialaus leidimo nereikia.

2. Europos Komisijos sprendimas, nustatantis, kad trečioji valstybė, teritorija arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija nebeužtikrina tinkamo lygio apsaugos, nedaro poveikio asmens duomenų perdavimui į atitinkamą trečiąją valstybę, teritoriją arba nurodytam vienam ar daugiau sektorių trečiojoje valstybėje, arba atitinkamai tarptautinei organizacijai pagal šio įstatymo 36 ir 37 straipsnius.

36 straipsnis. Asmens duomenų perdavimas taikant tinkamas apsaugos priemones

1. Jeigu nepriimtas Europos Komisijos sprendimas dėl tinkamumo, asmens duomenys gali būti perduodami į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, jeigu:

1) su asmens duomenų apsauga susijusios tinkamos apsaugos priemonės yra numatytos teisiškai privalomame dokumente; arba

2) duomenų valdytojas įvertino visas su asmens duomenų perdavimu susijusias aplinkybes ir nusprendė, kad nustatytos tinkamos su asmens duomenų apsauga susijusios apsaugos priemonės.

2. Duomenų valdytojas informuoja Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją apie duomenų perdavimo pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą kategorijas.

3. Jeigu atliekamas duomenų perdavimas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, toks perdavimas dokumentuojamas ir dokumentai pateikiami Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu, nurodant asmens duomenų perdavimo datą ir laiką, informaciją apie asmens duomenis gaunančią kompetentingą instituciją, perdavimo pagrindimą ir perduotus asmens duomenis.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos Lietuvos Respublikos valstybės institucijoms, kai jos asmens duomenis perduoda nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.

37 straipsnis. Nukrypti leidžiančios nuostatos konkrečiais atvejais

1. Jeigu nepriimtas Europos Komisijos sprendimas dėl tinkamumo arba nenustatytos tinkamos apsaugos priemonės pagal šio įstatymo 36 straipsnį, asmens duomenų perdavimas ar tam tikros kategorijos perdavimai į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai gali būti atliekami tik su sąlyga, kad perduoti duomenis būtina:

1) kad būtų apsaugoti gyvybiniai duomenų subjekto arba kito asmens interesai;

2) kad būtų apsaugoti teisėti duomenų subjekto interesai, kai tai nustatyta Lietuvos Respublikos teisės aktuose;

3) kad būtų užkirstas kelias tiesioginei ir didelei grėsmei Lietuvos Respublikos arba trečiosios valstybės visuomenės saugumui;

4) individualiais atvejais šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais; arba

5) individualiu atveju, kad būtų nustatyti, vykdomi ar ginami teisiniai reikalavimai, susiję su šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais.

2. Asmens duomenys negali būti perduodami, jeigu duomenis perduodanti kompetentinga institucija nustato, kad atitinkamo duomenų subjekto pagrindinės teisės ir laisvės yra viršesnės už viešąjį interesą, kai duomenų perdavimas atliekamas remiantis šio straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktais.

3. Jeigu atliekamas duomenų perdavimas pagal šio straipsnio 1 dalį, jis dokumentuojamas ir dokumentai turi būti pateikti Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu, nurodant duomenų perdavimo datą ir laiką, informaciją apie asmens duomenis gaunančią kompetentingą instituciją, perdavimo pagrindimą ir perduotus asmens duomenis, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys perduodami nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.

38 straipsnis. Asmens duomenų perdavimai trečiosiose valstybėse įsteigtiems duomenų gavėjams

1. Nukrypstant nuo šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir nedarant poveikio bet kokiems dvišaliams ar daugiašaliams tarptautiniams susitarimams, galiojantiems tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir trečiųjų valstybių teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir teisėsaugos institucijų bendradarbiavimo srityje, Lietuvos Respublikos valstybės institucija, veikianti kaip kompetentinga institucija, individualiais ir konkrečiais atvejais asmens duomenis trečiosiose valstybėse įsteigtiems duomenų gavėjams perduoda tiesiogiai tik tuo atveju, kai toks perdavimas atitinka šio įstatymo reikalavimus ir yra tenkinamos visos šios sąlygos:

1) perduoti duomenis tikrai būtina siekiant įvykdyti duomenis perduodančios kompetentingos institucijos funkcijas, nurodytas Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktuose, šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais;

2) duomenis perduodanti kompetentinga institucija nustato, kad jokios duomenų subjekto pagrindinės teisės ir laisvės nėra viršesnės už viešąjį interesą, dėl kurio konkrečiu atveju būtina perduoti duomenis;

3) duomenis perduodanti kompetentinga institucija mano, kad duomenų perdavimas trečiosios valstybės institucijai, kuri yra kompetentinga šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, yra neveiksmingas arba netinkamas, visų pirma dėl to, kad perdavimo neįmanoma atlikti laiku;

4) trečiosios valstybės institucija, kuri yra kompetentinga šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, nedelsiant apie tai informuojama, išskyrus atvejus, kai tai yra neveiksminga arba netinkama;

5) duomenis perduodanti kompetentinga institucija informuoja duomenų gavėją apie konkretų tikslą ar tikslus, kuriais jis asmens duomenis gali tvarkyti, su sąlyga, kad toks duomenų tvarkymas yra būtinas.

2. Duomenis perduodanti kompetentinga institucija informuoja Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją apie duomenų perdavimus pagal šio straipsnio 1 dalį.

3. Jeigu atliekamas duomenų perdavimas pagal šio straipsnio 1 dalį, jis dokumentuojamas ir dokumentai turi būti pateikti Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu, nurodant duomenų perdavimo datą ir laiką, informaciją apie duomenų gavėją, perdavimo pagrindimą ir perduotus asmens duomenis.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos Lietuvos Respublikos valstybės institucijoms, kai jos asmens duomenis perduoda nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.

VIII SKYRIUS PRIEŽIŪROS INSTITUCIJA

39 straipsnis. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija

1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija yra atsakinga už šio įstatymo taikymo stebėseną, kad būtų apsaugotos žmogaus pagrindinės teisės ir laisvės tvarkant duomenis ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam asmens duomenų judėjimui Europos Sąjungoje.

2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija bendradarbiauja su kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis ir Europos Komisija, dalyvauja Europos duomenų apsaugos valdybos, įsteigtos Reglamentu (ES) 2016/679 (toliau – Valdyba), veikloje.

3. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija neturi teisės kontroliuoti asmens duomenų tvarkymo, kurį atlieka teismai, vykdydami teisingumą. Ji taip pat neturi teisės kontroliuoti asmens duomenų tvarkymo, kurį atlieka Lietuvos Respublikos valstybės institucijos nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais.

4. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, pagal šį įstatymą vykdydama jai pavestas funkcijas ir naudodamasi jai suteiktomis teisėmis, veikia visiškai nepriklausomai. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos nepriklausomumo garantijas numato Reglamentas (ES) 2016/679 ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas.

5. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, vadovaudamasi Reglamentu (ES) 2016/679,

rengia metinę veiklos ataskaitą. Joje gali būti informacija apie šio įstatymo pažeidimus ir taikytas nuobaudas. Metinė veiklos ataskaita pateikiama Europos Komisijai ir Valdybai. Ji pateikiama kitoms valstybės institucijoms ir paskelbiama Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos interneto svetainėje Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

40 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos funkcijos

1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija:
 - 1) stebi, kaip taikomas šis įstatymas, ir užtikrina, kad jis būtų taikomas;
 - 2) skatina visuomenės informuotumą apie su duomenų tvarkymu susijusius pavojus, taisykles, apsaugos priemones ir teises bei jų supratimą;
 - 3) teikia Lietuvos Respublikos Seimui, Lietuvos Respublikos Vyriausybei, kitoms valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms pasiūlymus dėl teisėkūros ir administracinių priemonių, susijusių su žmogaus teisių ir laisvių apsauga, tvarkant duomenis pagal šį įstatymą;
 - 4) teikia išvadas dėl įstatymų ir kitų teisės aktų projektų, susijusių su asmens duomenų tvarkymu šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais;
 - 5) skatina duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų informuotumą apie jų prievolės pagal šį įstatymą;
 - 6) bet kurio duomenų subjekto prašymu suteikia jam informaciją apie naudojimąsi šiame įstatyme nustatytomis jo teisėmis ir prireikus tuo tikslu bendradarbiauja su kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis;
 - 7) nagrinėja duomenų subjekto arba pagal šio įstatymo 47 straipsnį įgaliotos įstaigos, organizacijos ar asociacijos pateiktus skundus;
 - 8) tikrina duomenų tvarkymo teisėtumą pagal šio įstatymo 15 straipsnį;
 - 9) bendradarbiauja su kitomis Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis, įskaitant dalijimąsi informacija, ir teikia joms savitarpio pagalbą;
 - 10) atlieka tyrimus ir (ar) tikrinimus dėl šio įstatymo taikymo, įskaitant atvejus, kai šie tyrimai ir (ar) tikrinimai atliekami pagal iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijos arba kitos valstybės institucijos gautą informaciją;
 - 11) stebi pokyčius ir įvykius, turinčius įtakos asmens duomenų apsaugai, visų pirma informacinių ir ryšių technologijų raidą;
 - 12) teikia konsultacijas dėl šio įstatymo 26 straipsnyje nurodytų duomenų tvarkymo operacijų;
 - 13) prisideda prie Valdybos veiklos.
2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija savo funkcijas duomenų subjekto ir duomenų apsaugos pareigūno atžvilgiu vykdo nemokamai. Jeigu duomenų subjekto ar duomenų apsaugos pareigūno prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas, visų pirma dėl jo pasikartojančio pobūdžio, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija gali imti pagrįstą atlyginimą arba gali atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą. Atlyginimo dydis neturi viršyti Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos patirtų administracinių išlaidų. Pareiga įrodyti, kad prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas, tenka Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai.

41 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos teisės

Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, be Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme nustatytų teisių, taip pat turi teisę taikyti šias poveikio priemones:

- 1) įspėti duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją, kad numatomomis duomenų tvarkymo operacijomis gali būti pažeistos šio įstatymo nuostatos;
- 2) nurodyti duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui suderinti duomenų tvarkymo operacijas su šio įstatymo nuostatomis;
- 3) nustatyti laikiną arba galutinį duomenų tvarkymo apribojimą, įskaitant duomenų tvarkymo uždraudimą;
- 4) skirti administracinę baudą.

42 straipsnis. Savitarpio pagalba

1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija kitoms Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms teikia informaciją ir savitarpio pagalbą. Savitarpio pagalba visų pirma yra susijusi su informacijos prašymais ir priežiūros priemonėmis, įskaitant prašymus vykdyti konsultacijas, tikrinimus ir tyrimus.

2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija imasi visų būtinų priemonių, kad atsakytų į kitos priežiūros institucijos prašymą nedelsdama ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo jo gavimo dienos. Tokios priemonės gali būti reikšmingos informacijos apie tyrimo eigą persiuntimas.

3. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, gavusi prašymą, negali atsisakyti jo patenkinti, išskyrus atvejus, kai:

- 1) ji nėra kompetentinga prašymo dalyko arba priemonių, kurias jos prašoma vykdyti, srityje;
- 2) prašymo patenkinimas pažeistų šį įstatymą arba Europos Sąjungos ar Lietuvos Respublikos teisės aktus.

4. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, gavusi prašymą, informuoja prašymą pateikusią priežiūros instituciją apie jo nagrinėjimo rezultatus arba priemones, kurių imtasi siekiant į jį atsakyti. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija bet kurio atsisakymo pagal šio straipsnio 3 dalį atveju pateikia atsisakymo patenkinti prašymą priežastis.

5. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, gavusi prašymą, paprastai teikia kitų priežiūros institucijų prašomą informaciją elektroninėmis priemonėmis, naudodamasi standartizuota forma.

6. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija už veiksmus, kurių ji imasi gavusi savitarpio pagalbos prašymą, atlyginimo neima. Priežiūros institucijos gali tarpusavyje susitarti dėl taisyklių, reglamentuojančių viena kitai mokamą kompensaciją už konkrečias išlaidas, patirtas dėl savitarpio pagalbos teikimo išimtinėmis aplinkybėmis.

7. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos pagalbos prašymuose kitoms Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms nurodoma visa būtina informacija, įskaitant prašymo tikslą ir priežastis. Informacija, kuria pasikeista, naudojama tik tam tikslui, kuriam jos buvo prašoma.

IX SKYRIUS

ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMŲ NAGRINĖJIMAS IR ATSAKOMYBĖ

43 straipsnis. Tyrimai ir (ar) tikrinimai, atliekami Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos iniciatyva, ir jų atlikimo tvarka

1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija gali pradėti tyrimą ir (ar) tikrinimą savo iniciatyva bet kokių klausimų, susijusių su galimu šio įstatymo pažeidimu.

2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija tyrimus ir (ar) tikrinimus savo iniciatyva dėl galimo šio įstatymo pažeidimo atlieka Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, kiek nenustato šis įstatymas, nustatyta tvarka. Kai atlikdama tyrimą ir (ar) tikrinimą savo iniciatyva Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija kreipiasi savitarpio pagalbos į kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijas, netaikomi Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme numatyti tyrimo ir (ar) tikrinimo Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos iniciatyva atlikimo terminai.

44 straipsnis. Teisė pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai ir skundų nagrinėjimo tvarka

1. Duomenų subjektas turi teisę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, jeigu mano, kad su juo susiję asmens duomenys tvarkomi pažeidžiant šio įstatymo nuostatas.

2. Jeigu skundas pateikiamas dėl kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje atliekamo duomenų tvarkymo, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo skundo gavimo Valstybinėje duomenų apsaugos inspekcijoje dienos, persiunčia gautą skundą kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai priežiūros institucijai. Duomenų subjektas nedeldamas, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo skundo gavimo Valstybinėje duomenų apsaugos inspekcijoje dienos, informuojamas apie skundo persiuntimą. Šiuo atveju Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija duomenų subjekto prašymu toliau teikia jam

pagalbą.

3. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija skundus nagrinėja šio įstatymo ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, kiek nenustato šis įstatymas, nustatyta tvarka. Kai nagrinėdama skundus Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija kreipiasi savitarpio pagalbos į kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijas, netaikomi Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme numatyti skundo nagrinėjimo terminai.

45 straipsnis. Teisė skusti Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos sprendimus, veiksmus ar neveikimą

1. Fiziniai ar juridiniai asmenys turi teisę skusti Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos sprendimus teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Jei Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija gauto skundo nenagrinėja arba per tris mėnesius nuo skundo gavimo dienos Valstybinėje duomenų apsaugos inspekcijoje nepraneša duomenų subjektui apie pagal šio įstatymo 44 straipsnį pateikto skundo nagrinėjimo pažangą, jei skundas ar jo dalis neišnagrinėta, ar rezultatus, duomenų subjektas turi teisę skusti Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos veiksmus ar neveikimą teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

46 straipsnis. Teisė skusti duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo veiksmus ar neveikimą teismui

Duomenų subjektas turi teisę Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka skusti teismui duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo veiksmus ar neveikimą, jeigu mano, kad šiuo įstatymu nustatytos jo teisės buvo pažeistos, nes jo asmens duomenys buvo tvarkomi pažeidžiant šį įstatymą.

47 straipsnis. Atstovavimas duomenų subjektams

Duomenų subjektas turi teisę įgalioti pelno nesiekiančią įstaigą, organizaciją ar asociaciją, įsteigtą pagal Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus, kurios steigimo dokumentuose nurodyti tikslai atitinka viešąjį interesą ir kuri veikia asmens duomenų apsaugos srityje, jo vardu pateikti skundą ir jo vardu naudotis teisėmis, nurodytomis šio įstatymo 44–46 straipsniuose.

48 straipsnis. Teisė į turtinės ir neturtinės žalos atlyginimą

Asmuo, patyręs turtinę ir neturtinę žalą dėl neteisėto duomenų tvarkymo operacijos arba dėl kito veiksmo, kuriuo pažeidžiamos šio įstatymo nuostatos, turi teisę iš duomenų valdytojo reikalauti atlyginti jam padarytą žalą.

49 straipsnis. Už šio įstatymo pažeidimus skiriamos administracinės baudos

1. Duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui, pažeidusiam šio įstatymo 17–33 straipsnių nuostatas, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija turi teisę skirti administracinę baudą iki 0,5 procento duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo metinio biudžeto einamaisiais metais ir kitų praėjusiais metais gautų bendrųjų metinių pajamų, bet ne daugiau negu trisdešimt tūkstančių eurų.

2. Duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui, pažeidusiam šio įstatymo 3–15, 34–38 straipsnių nuostatas, taip pat nesilaikančiam šio įstatymo 41 straipsnio 1–3 punktuose nurodytų Valstybinės duomenų inspekcijos taikytų priemonių, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija turi teisę skirti administracinę baudą iki 1 procento duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo metinio biudžeto einamaisiais metais ir kitų praėjusiais metais gautų bendrųjų metinių pajamų, bet ne daugiau negu šešiasdešimt tūkstančių eurų.

50 straipsnis. Administracinių baudų skyrimas ir sprendimų dėl administracinės baudos skyrimo vykdymas

1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija administracines baudas skiria vadovaudamasi šiuo įstatymu ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu, kiek nenustato šis įstatymas.

2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija užtikrina, kad už šio įstatymo pažeidimus skiriamos administracinės baudos kiekvienu konkrečiu atveju būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

3. Administracinės baudos, atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes, skiriamos kartu su šio įstatymo 41 straipsnio 1–3 punktuose nustatytais poveikio priemonėmis arba vietoj jų. Sprendžiant dėl administracinės baudos skyrimo ir jos dydžio, kiekvienu konkrečiu atveju atsižvelgiama į:

1) pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį ar tikslą, taip pat į nukentėjusių duomenų subjektų skaičių ir jų patirtos žalos dydį;

2) tai, ar pažeidimas padarytas tyčia, ar dėl neatsargumo;

3) bet kuriuos veiksmus, kurių duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas ėmėsi, kad sumažintų duomenų subjektų patirtą žalą;

4) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybės dydį, atsižvelgiant į jų pagal šio įstatymo 18 ir 28 straipsnius įgyvendintas technines ir organizacines priemones;

5) bet kuriuos to duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo svarbius ankstesnius pažeidimus;

6) bendradarbiavimą su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija siekiant atitaisyti pažeidimą ir sumažinti galimą neigiamą jo poveikį;

7) asmens duomenų, kuriems pažeidimas turi poveikį, kategorijas;

8) tai, koku būdu Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija sužinojo apie pažeidimą, visų pirma tai, ar duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pranešė apie pažeidimą (jei taip, – koku mastu);

9) jei duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui dėl to paties dalyko anksčiau buvo taikytos šio įstatymo 41 straipsnio 1–3 punktuose nurodytos priemonės, – ar laikytasi tų priemonių.

4. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija gali ir kitas šio straipsnio 3 dalyje nenurodytas aplinkybes pripažinti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis.

5. Jei duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, atlikdamas tą pačią tvarkymo operaciją ar susijusias tvarkymo operacijas, tyčia ar dėl neatsargumo pažeidžia kelias šio įstatymo nuostatas, bendra administracinės baudos suma nėra didesnė nei suma, kuri šiame įstatyme nustatyta už sunkesnę pažeidimą.

6. Valstybinės duomenų apsaugos sprendimas dėl administracinės baudos skyrimo vykdomas. Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme nustatyta tvarka.

Lietuvos Respublikos asmens duomenų,
tvarkomų nusikalstamų veikų prevencijos,
tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo
persekiojimo už jas, bausmių vykdymo arba
nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais,
teisinės apsaugos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR“ (OL 2016 L 119, p. 89).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. gegužės 25 d.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija iki 2018 m. gegužės 24 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Eimantas Masiūnas
2018-05-10

Strateginio valdymo departamentas
 Dokumentų valdymo skyriaus
 vyriausioji specialistė
Monika Rutkauskienė
2018-05-09

Teisinių institucijų departamento
 direktoriaus pavaduotoja
Asta Godienė
2018-05-10

**2016 M. BALANDŽIO 27 D. EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS (ES) 2016/680 DĖL FIZINIŲ ASMENŲ
APSAUGOS KOMPETENTINGOMS INSTITUCIJOMS TVARKANT ASMENS DUOMENIS NUSIKALSTAMŲ VEIKŲ
PREVENCIJOS, TYRIMO, ATSKLEIDIMO AR BAUDŽIAMOJO PERSEKIOJIMO UŽ JAS ARBA BAUSMIŲ VYKDYMO
TIKSLAIS IR DĖL LAISVO TOKIŲ DUOMENŲ JUDĖJIMO, IR KURIOU PANAIKINAMAS TARYBOS PAMATINIS
SPRENDIMAS 2008/977/TVR IR LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISĖS AKTŲ
ATITIKTIES LENTELĖ**

2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikaltamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR	1. Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų vykdančios policijos ir teismų bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, teisinės apsaugos įstatymo Nr. XI-1336 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas)	Direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo lygis
	2. Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projektas (TAIS reg. Nr. XIHP-2096) (toliau – ADTAĮ projektas)	
	3. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo Nr. I-464 22 ir 29 ¹ straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (TAIS reg. Nr. XIHP-2102) (toliau – Vyriausybės įstatymo projektas)	
	4. Lietuvos Respublikos 2018 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymas (toliau – Valstybės biudžeto finansinių rodiklių įstatymas)	
	6. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymas Nr. I-464 (toliau – Vyriausybės įstatymas)	
	7. Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymas Nr. VIII-1316 (toliau – Valstybės tarnybos įstatymas)	
	8. Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymas Nr. I-430 (toliau – Biudžeto sandaros įstatymas)	

<p><i>1 straipsnis</i></p> <p>Dalykas ir tikslai</p> <p>1. Šioje direktyvoje nustatytos taisyklės, susijusios su fizinių asmenų apsauga kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais.</p> <p>2. Remdamosi šia direktyva, valstybės narės:</p> <p>a) saugo fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, visų pirma jų teisę į asmens duomenų apsaugą, ir</p> <p>b) užtikrina, kad kompetentingų institucijų keitimasis asmens duomenimis Sąjungoje, kai tokio keitimosi reikalaujama pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę, nebūtų ribojamas ar draudžiamas dėl su fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis susijusių priežasčių.</p> <p>3. Šia direktyva valstybės narėms netrukdoma taikyti griežtesnės apsaugos priemones nei tos, kurios numatytos šioje direktyvoje, siekiant užtikrinti duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugą kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis.</p>	<p>9. Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymas Nr. VIII-1029 (toliau – Administracinių bylų teisenos įstatymas)</p> <p>Įstatymo projektas</p> <p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas</p> <p>1. Šio įstatymo paskirtis – saugoti žmogaus pagrindines teises ir laisves, visų pirma jo teisę į asmens duomenų apsaugą, ir užtikrinti, kad Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytas kompetentingų institucijų keitimasis asmens duomenimis Europos Sąjungoje nebūtų ribojamas ar draudžiamas dėl su fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis susijusių priežasčių, kai šie duomenys tvarkomi šio straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais.</p> <p>2. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų vykdomam asmens duomenų tvarkymui, kai šie duomenys tvarkomi nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, taip pat apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos tikslais. Kai Lietuvos Respublikos valstybės institucijos tvarko asmens duomenis nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, šis įstatymas taikomas tiek, kiek kiti įstatymai nenustato kitaip.</p> <p><..></p> <p>4. Šiuo įstatymu asmens duomenų, tvarkomų nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, taip pat apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos tikslais, teisinės apsaugos reglamentavimas suderintas su šio įstatymo priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.</p>	Visiškas
<p><i>2 straipsnis</i></p> <p>Taikymo sritis</p> <p>1. Ši direktyva taikoma kompetentingų institucijų vykdomam asmens duomenų tvarkymui 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas</p> <p><..></p> <p>2. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų vykdomam asmens duomenų tvarkymui, kai šie duomenys tvarkomi nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo,</p>	Visiškas

<p>2. Ši direktyva taikoma asmens duomenų tvarkymui visiškai arba iš dalies automatizuotomis priemonėmis ir asmens duomenų, kurie sudaro arba yra skirti sudaryti susisteminto rinkinio dalį, tvarkymui neautomatizuotomis priemonėmis.</p> <p>3. Ši direktyva netaikoma asmens duomenų tvarkymui, kai:</p> <p>a) duomenys tvarkomi vykdančią veiklą, kuriai Sąjungos teisė netaikoma;</p> <p>b) duomenis tvarko Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ir agentūros.</p>	<p>atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, taip pat apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos tikslais. Kai Lietuvos Respublikos valstybės institucijos tvarko asmens duomenis nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, šis įstatymas taikomas tiek, kiek kiti įstatymai nenustato kitaip.</p> <p>3. Šis įstatymas reglamentuoja santykius, kurie atsiranda Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis visiškai arba iš dalies automatinėmis priemonėmis ir tvarkant asmens duomenis, kurie sudaro arba yra skirti sudaryti susisteminto rinkinio dalį, neautomatinėmis priemonėmis, kai šie duomenys tvarkomi šio straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais.</p> <p><..></p>
<p><i>3 straipsnis</i> Apibrėžtys</p> <p>Šioje direktyvoje:</p> <p>1. asmens duomenys– bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektas); fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, kaip antai vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius;</p> <p>2. duomenų tvarkymas– bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, kaip antai rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgava, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar</p>	<p>Visiškas</p> <p>Įstatymo projektas</p> <p>1. Asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektą). Fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti visų pirma pagal identifikatorių, pavyzdžiui, vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius.</p> <p>2. Asmens duomenų saugumo pažeidimas – saugumo pažeidimas, dėl kurio neatsargiai arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami persiųsti, saugomi arba kitaip tvarkomi asmens duomenys arba prie jų be leidimo gaunama prieiga.</p> <p>3. Biometriniai duomenys – po specialaus techninio apdorojimo gaunami asmens duomenys, susiję su fizinio asmens fizinėmis, fiziologinėmis arba elgesio savybėmis, pagal kurias galima tiksliai nustatyti arba patvirtinti to fizinio asmens tapatybę, pavyzdžiui, veido atvaizdai arba daktiloskopiniai duomenys.</p>

<p>sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištyrinimas arba sunaikinimas;</p>	<p>4. Duomenų gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, valstybės institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuriai atskleidžiami asmens duomenys, nesvarbu, ar tai trečioji šalis, ar ne. Valstybės institucijos, kurios pagal Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus gali gauti asmens duomenis vykdydamos konkrečių tyrimą, netaikomos duomenų gavėjomis; tvarkydamos tuos duomenis tos valstybės institucijos laikosi duomenų tvarkymo tikslus atitinkančių duomenų apsaugos taisyklių.</p>
<p>3. duomenų tvarkymo apribojimas– saugomų asmens duomenų žymėjimas siekiant apriboti jų tvarkymą ateityje;</p> <p>4. profilavimas– bet koks formos automatizuotas asmens duomenų tvarkymas, kai asmens duomenys naudojami siekiant įvertinti tam tikrus su fiziniu asmeniu susijusius asmeninius aspektus, visų pirma siekiant išanalizuoti arba numatyti aspektus, susijusius su to fizinio asmens darbo rezultatais, ekonomine situacija, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais, interesais, patikimumu, elgesiu, vieta arba judėjimu;</p> <p>5. pseudonimų suteikimas– asmens duomenų tvarkymas taip, kad asmens duomenys nebegalėtų būti priskirti konkrečiam duomenų subjektui nesinaudojant papildoma informacija, jeigu tokia papildoma informacija yra saugoma atskirai ir jos atžvilgiu taikomos techninės bei organizacinės priemonės siekiant užtikrinti asmens duomenų nepriskyrimą fiziniam asmeniui, kurio tapatybė yra nustatyta arba kurio tapatybė galima nustatyti;</p>	<p>5. Duomenų tvarkymas – bet kokia automatinėmis arba neautomatinėmis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, pavyzdžiui, rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgavimas, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištyrinimas arba sunaikinimas.</p>
<p>6. susistemintas rinkinys– bet kuris susistemintas pagal specialius kriterijus prieinamų asmens duomenų rinkinys, kuris gali būti centralizuotas, decentralizuotas arba suskirstytas funkciniu ar geografiniu pagrindu;</p>	<p>6. Duomenų tvarkymo apribojimas – saugomų asmens duomenų žymėjimas siekiant apriboti jų tvarkymą ateityje.</p>
<p>7. kompetentinga institucija–</p> <p>a) bet kokia valdžios institucija, kompetentinga nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais; arba</p> <p>b) bet kokia kita įstaiga arba subjektas, kuriems pagal valstybės narės teisę pavesta vykdyti viešosios valdžios funkcijas ir naudotis viešaisiais įgaliojimais nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko,</p>	<p>7. Duomenų tvarkytojas – fizinis arba juridinis asmuo, valstybės institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuri duomenų valdytojo vardu tvarko asmens duomenis.</p> <p>8. Duomenų valdytojas – kompetentinga institucija, kuri viena ar drauge su kitomis kompetentingomis institucijomis nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir priemones. Kai tokio asmens duomenų tvarkymo tikslai ir priemonės nustatyti Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktuose, duomenų valdytojas arba konkretūs jo skyrimo kriterijai taip pat gali būti nustatyti Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktuose.</p>
<p>b) bet kokia kita įstaiga arba subjektas, kuriems pagal valstybės narės teisę pavesta vykdyti viešosios valdžios funkcijas ir naudotis viešaisiais įgaliojimais nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko,</p>	<p>9. Genetiniai duomenys – asmens duomenys, kurie yra susiję su paveldėtomis ar įgytomis fizinio asmens genetinėmis savybėmis, suteikiančiomis unikalios informacijos apie jo fiziologiją ar sveikatą, ir kurie gaunami visų pirma analizuojant biologinį to fizinio asmens mėginį.</p>

<p>apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais;</p> <p>8. duomenų valdytojas– kompetentinga institucija, kuri viena ar kartu su kitais nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir priemones; kai tokio duomenų tvarkymo tikslai ir priemonės nustatyti Sąjungos arba valstybės narės teisės, duomenų valdytojas arba konkretūs jo skyrimo kriterijai gali būti nustatyti Sąjungos arba valstybės narės teise;</p> <p>9. duomenų tvarkytojas– fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kurie duomenų valdytojo vardu tvarko asmens duomenis;</p> <p>10. duomenų gavėjas– fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuriai atskleidžiami asmens duomenys, nesvarbu, ar tai trečioji šalis ar ne, išskyrus valdžios institucijas, kurios gali gauti asmens duomenis vykdant konkretų tyrimą pagal valstybės narės teisę, kai tvarkydamos tuos duomenis tos valdžios institucijos laikosi taikomų duomenų tvarkymo tikslus atitinkančių duomenų apsaugos taisyklių;</p> <p>11. asmens duomenų saugumo pažeidimas– saugumo pažeidimas, dėl kurio netyčia arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami persiųsti, saugomi arba kitaip tvarkomi asmens duomenys arba prie jų be leidimo gaunama prieiga;</p> <p>12. genetiniai duomenys– asmens duomenys, susiję su paveldėtomis ar įgytomis fizinio asmens genetinėmis savybėmis, suteikiančiomis unikalios informacijos apie to fizinio asmens fiziologiją ar sveikatą, ir kurie gauti visų pirma analizuojant biologinį atitinkamo fizinio asmens mėginį;</p> <p>13. biometriniai duomenys– po specialaus techninio apdorojimo gauti asmens duomenys, susiję su fizinio asmens fizinėmis, fiziologinėmis arba elgesio savybėmis, pagal kurias galima konkrečiai nustatyti arba patvirtinti to fizinio asmens tapatybę, kaip antai veido atvaizdai arba daktiloskopiniai duomenys;</p>	<p>10. Kompetentinga institucija – valstybės institucija, įgaliota vykdyti nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą, atskleidimą ar baudžiamąjį persekiojimą už jas arba bausmių vykdymą, įskaitant apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui užtikrinimą ir jų prevenciją, arba bet kokia kita įstaiga arba subjektas, kuriems pagal Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus pavesta vykdyti viešosios valdžios funkcijas ir naudotis viešaisiais įgaliojimais nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, taip pat apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos tikslais. Kompetentinga institucija taip pat laikoma Lietuvos Respublikos valstybės institucija, kuri tvarko asmens duomenis nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais.</p> <p>11. Profilavimas – bet kokios formos automatinis asmens duomenų tvarkymas, kai asmens duomenys naudojami siekiant įvertinti tam tikrus su fiziniu asmeniu susijusius asmeninius aspektus, visų pirma siekiant išanalizuoti arba numatyti aspektus, susijusius su to fizinio asmens darbo rezultatais, ekonomine situacija, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais, interesais, patikimumu, elgesiu, buvimo vieta arba judėjimu.</p> <p>12. Pseudonimų suteikimas – asmens duomenų tvarkymas taip, kad asmens duomenys nebegalėtų būti priskiriami konkrečiam duomenų subjektui nesinaudojant papildoma informacija, jeigu tokia papildoma informacija yra saugoma atskirai ir jai taikomos techninės bei organizacinės priemonės siekiant užtikrinti asmens duomenų nepriskyrimą fiziniam asmeniui, kurio tapatybė yra nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti.</p> <p>13. Susistemintas rinkinys – bet kuris sistemingai sutvarkytas pagal specialius kriterijus prieinamų asmens duomenų rinkinys, kuris gali būti centralizuotas, decentralizuotas arba suskirstytas funkciniu ar geografiniu pagrindu.</p> <p>14. Sveikatos duomenys – asmens duomenys, susiję su fizine ar psichine fizinio asmens sveikata, įskaitant duomenis apie</p>
--	--

<p>14. sveikatos duomenys– asmens duomenys, susiję su fizinio asmens fizine ar psichikos sveikata, įskaitant duomenis apie sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, atskleidžiantys informaciją apie to fizinio asmens sveikatos būklę;</p> <p>15. priežiūros institucija– valstybės narės pagal 41 straipsnį įsteigta nepriklausoma valdžios institucija;</p> <p>16. tarptautinė organizacija– organizacija ir jai pavaldžios įstaigos, kurių veiklą reglamentuoja tarptautinė viešoji teisė, arba bet kuri kita įstaiga, įsteigta dviejų ar daugiau valstybių susitarimu arba remiantis tokiu susitarimu.</p>	<p>sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, atskleidžiantys informaciją apie to fizinio asmens sveikatos būklę.</p> <p>15. Tarptautinė organizacija – organizacija ir jai pavaldžios įstaigos, kurių veiklą reglamentuoja tarptautinė viešoji teisė, arba bet kuri kita įstaiga, įsteigta dviejų ar daugiau valstybių susitarimu arba remiantis tokiu susitarimu.</p>
<p>Su asmens duomenų tvarkymu susiję principai</p> <p>4 <i>straipsnis</i></p> <p>1. Valstybės narės numato, kad asmens duomenys turi būti:</p> <p>a) tvarkomi teisėtai ir sąžiningai;</p> <p>b) renkami konkrečiai nustatytais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais ir negali būti tvarkomi tokiu būdu, kuris būtų nesuderinamas su tais tikslais;</p> <p>c) tinkami, aktualūs ir ne pernelyg išsamūs tikslų, kuriais jie yra tvarkomi, atžvilgiu;</p> <p>d) tikslūs ir prireikus atnaujinami; turi būti imamasi visų pagristų priemonių siekiant užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie nėra tikslūs, atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslus, būtų nedelsiant ištrinti arba ištaisyti;</p> <p>e) saugomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybės būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra būtina tais tikslais, kuriais jie tvarkomi;</p> <p>f) tvarkomi taip, kad būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas, įskaitant apsaugą nuo tvarkymo be leidimo arba neteisėto tvarkymo ir nuo netyčinio praradimo, sunaikinimo ar sugadinimo, taikant tinkamas technines ar organizacines priemones.</p> <p>2. Tam pačiam arba kitam duomenų valdytojui tvarkyti duomenis kitais 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais nei tikslas, kurio asmens duomenys renkami, leidžiama, jeigu:</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>3 straipsnis. Asmens duomenų tvarkymo principai</p> <p>1. Asmens duomenys turi būti:</p> <p>1) tvarkomi teisėtai ir sąžiningai;</p> <p>2) renkami nustatytais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais ir netvarkomi su šiais tikslais nesuderinamu būdu;</p> <p>3) adekvatūs, tinkami ir ne per didelės apimties, atsižvelgiant į tikslus, kuriais jie tvarkomi;</p> <p>4) tikslūs ir prireikus atnaujinami. Turi būti imamasi visų pagristų priemonių siekiant užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie nėra tikslūs, atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslus, būtų nedelsiant ištrinami arba ištaisyti;</p> <p>5) laikomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra būtina tais tikslais, kuriais jie tvarkomi;</p> <p>6) tvarkomi tokiu būdu, kad būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas, įskaitant apsaugą nuo tvarkymo be leidimo arba neteisėto tvarkymo ir nuo neatsargaus praradimo, sunaikinimo ar sugadinimo, taikant tinkamas technines ar organizacines priemones.</p> <p>2. Tam pačiam arba kitam duomenų valdytojui tvarkyti asmens duomenis kitais šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais nei tikslas, kurio asmens duomenys renkami, leidžiama, jeigu vadovaujantis Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktais duomenų valdytojui leidžiama tvarkyti</p>

<p>a) duomenų valdytojų leidžiama tvarkyti tokius asmens duomenis tokiu tikslu vadovaujantis Sąjungos arba valstybės narės teise ir</p> <p>b) duomenų tvarkymas yra būtinas bei proporcingai atitinka tą kitą tikslą vadovaujantis Sąjungos arba valstybės narės teise.</p> <p>3. To paties ar kito duomenų valdytojo vykdomas duomenų tvarkymas gali apimti archyavimą dėl viešojo intereso, naudojimo mokslinio, statistinio ar istorinio tyrimo, siekiant 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytų tikslų, jeigu taikomos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės.</p> <p>4. Duomenų valdytojas yra atsakingas už tai, kad būtų laikomasi 1, 2 ir 3 dalių, ir turi sugebėti tai įrodyti.</p>	<p>tokius asmens duomenis tokiu tikslu ir duomenų tvarkymas tokiu tikslu yra būtinai bei proporcingas.</p> <p>3. To paties ar kito duomenų valdytojo vykdomas asmens duomenų tvarkymas gali apimti archyavimą dėl viešojo intereso, naudojimą mokslinio, statistinio ar istorinio tyrimo tikslu siekiant šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų tikslų, jeigu taikomos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės.</p> <p>4. Duomenų valdytojas yra atsakingas už tai, kad būtų laikomasi šio straipsnio 1–3 dalių, ir turi sugebėti įrodyti, kad jų laikomasi.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>5 straipsnis</p> <p>Saugojimo ir peržiūros terminai</p> <p>Valstybės narės numato, kad turi būti nustatyti tinkami asmens duomenų ištrynimo arba asmens duomenų saugojimo poreikio periodinės peržiūros terminai. Tų terminų laikymasis užtikrinamas procedūrinėmis priemonėmis.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>4 straipsnis. Asmens duomenų saugojimo ir peržiūros terminai</p> <p>Asmens duomenų ištrynimo arba asmens duomenų saugojimo poreikio periodinės peržiūros terminai nustatomi Lietuvos Respublikos teisės aktuose, reglamentuojančiuose asmens duomenų tvarkymą šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais. Šių terminų laikymasis užtikrinamas procedūrinėmis priemonėmis.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>6 straipsnis</p> <p>Skirtingų kategorijų duomenų subjektų atskyrimas</p> <p>Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas, kai taikytina ir kiek įmanoma, aiškiai atskirtų skirtingų kategorijų duomenų subjektų asmens duomenis, pavyzdžiui:</p> <p>a) asmenų, kurių atžvilgiu yra rimtų priežasčių manyti, kad jie įvykdė arba rengiasi įvykdyti nusikalstamą veiką;</p> <p>b) asmenų, nuteistų už nusikalstamą veiką;</p> <p>c) asmenų, kurie buvo nusikalstamos veikos aukomis arba kurių atžvilgiu, remiantis tam tikrais faktais, yra pagrindo manyti, kad jie galėtų būti nusikalstamos veikos aukomis, ir</p> <p>d) kitų su nusikalstama veika susijusių šalių, pavyzdžiui, asmenų, kurie galėtų būti kviečiami liudyti atliekant</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>5 straipsnis. Skirtingų kategorijų duomenų subjektų atskyrimas</p> <p>Jei duomenų valdytojas tvarko skirtingų kategorijų duomenų subjektų asmens duomenis, jis, kiek įmanoma, privalo aiškiai šiuos duomenis atskirti. Šis reikalavimas taikomas tvarkant šių kategorijų duomenų subjektų asmens duomenis:</p> <p>1) asmenų, kurių atžvilgiu yra rimtų priežasčių manyti, kad jie padarė arba rengiasi padaryti nusikalstamą veiką;</p> <p>2) asmenų, nuteistų už nusikalstamos veikos;</p> <p>3) nukentėjusiųjų arba asmenų, kurių atžvilgiu, remiantis tam tikrais faktais, yra pagrindo manyti, kad jie galėtų būti nukentėję nuo nusikalstamos veikos;</p>	

<p>nusikalstamų veikų tyrimus arba paskesniu baudžiamojo proceso etapu, asmenų, kurie gali suteikti informacijos apie nusikalstamas veikas, arba asmenų, kurie yra pažįstami arba susiję su vienu iš a ir b punktuose nurodytų asmenų.</p>	<p>4) kitų su nusikalstama veika susijusių asmenų (pavyzdžiui, asmenų, kurie galėtų būti kviečiami liudyti atliekant nusikalstamų veikų tyrimus arba vėliau vykstant baudžiamajam procesui, asmenų, kurie gali suteikti informacijos apie nusikalstamas veikas, arba asmenų, kurie yra pažįstami arba susiję su vienu iš šio straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodytų asmenų);</p> <p>5) asmenų, kurių asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais.</p>
<p><i>7 straipsnis</i></p> <p>Asmens duomenų skirstymas ir asmens duomenų kokybės patikrinimas</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad faktais pagrįsti asmens duomenys būtų atskiriami, kiek įmanoma, nuo asmeniniais vertinimais pagrįstų asmens duomenų.</p> <p>2. Valstybės narės numato, kad kompetentingos institucijos turi imtis visų pagrįstų priemonių siekdamos užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie yra netikslūs, neišsamūs arba pasenę, nebūtų persiunčiami ir nebūtų sudaroma galimybė jais naudotis. Tuo tikslu kiekviena kompetentinga institucija, kiek tai įmanoma, tikrina asmens duomenų kokybę prieš juos persiunčiant arba prieš suteikiant galimybę jais naudotis. Kiekvienu asmens duomenų persiuntimo atveju, kiek tai įmanoma, pridedama būtina papildoma informacija, kuri suteikia galimybę gaunančiajai kompetentingai institucijai įvertinti asmens duomenų tikslumo, išsamumo ir patikimumo laipsnį, taip pat jų naujumą.</p> <p>3. Paašikėjus, kad buvo persiųsti neteisingi asmens duomenys arba asmens duomenys buvo persiųsti neteisėtai, duomenų gavėjas nedelsiant apie tai informuojamas. Tokiu atveju tie asmens duomenys pagal 16 straipsnį ištaisomi ar ištrinami arba apribojamas jų tvarkymas.</p>	<p>Visiškas</p> <p>Istatymo projektas</p> <p>6 straipsnis. Asmens duomenų skirstymas ir asmens duomenų kokybės patikrinimas</p> <p>1. Duomenų valdytojas, kiek įmanoma, faktais pagrįstus asmens duomenis turi atskirti nuo asmeniniais vertinimais pagrįstų asmens duomenų.</p> <p>2. Kompetentingos institucijos privalo imtis visų pagrįstų priemonių siekdamos užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie yra netikslūs, neišsamūs arba pasenę, nebūtų persiunčiami ir nebūtų sudaroma galimybė jais naudotis. Tuo tikslu kiekviena kompetentinga institucija, kiek tai įmanoma, patikrina asmens duomenų kokybę prieš juos persiunčiant arba prieš suteikdama galimybę jais naudotis. Kiekvienu asmens duomenų persiuntimo atveju, kiek tai įmanoma, pridedama būtina papildoma informacija, kuri suteikia galimybę duomenis gaunančiai kompetentingai institucijai įvertinti asmens duomenų tikslumo, išsamumo ir patikimumo laipsnį, taip pat jų naujumą.</p> <p>3. Paašikėjus, kad buvo persiųsti neteisingi asmens duomenys arba asmens duomenys buvo persiųsti neteisėtai, duomenų gavėjas nedelsiant apie tai informuojamas. Tokiu atveju šie asmens duomenys pagal šio įstatymo 14 straipsnį ištaisomi ar ištrinami arba apribojamas jų tvarkymas.</p>
<p><i>8 straipsnis</i></p> <p>Tvarkymo teisėtumas</p>	<p>Visiškas</p> <p>Istatymo projektas</p> <p>7 straipsnis. Asmens duomenų tvarkymo sąlygos</p> <p>1. Duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu jis</p>

<p>1. Valstybės narės numato, kad duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu jis būtinas, ir tiek, kiek jis būtinas kompetentingai institucijai atlikti išdėstytais tikslais, ir kad jis turi būti grindžiamas Sąjungos arba valstybės narės teise.</p> <p>2. Valstybės narės teisėje, kuria reglamentuojamas duomenų tvarkymas šios direktyvos taikymo srityje, konkrečiai nurodomi bent tvarkymo tikslai, tvarkytini asmens duomenys ir duomenų tvarkymo tikslai.</p>	<p>būtinai, ir tiek, kiek jis būtinas kompetentingai institucijai atlikti funkcijas šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, ir grindžiamas Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktais. Lietuvos Respublikos teisės aktuose, reguliuojančiuose asmens duomenų tvarkymą, turi būti nurodyti duomenų tvarkymo siekliai, tvarkytini asmens duomenys, duomenų tvarkymo tikslai ir kiti duomenų tvarkymo reikalavimai, kuriais siekiama užtikrinti teisėtą asmens duomenų tvarkymą.</p> <p><...></p>
<p style="text-align: center;"><i>9 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Konkrečios duomenų tvarkymo sąlygos</p> <p>1. Kompetentingų institucijų 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais renkami asmens duomenys negali būti tvarkomi kitais nei 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais, nebent taip juos tvarkyti yra leidžiama pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę. Jei asmens duomenys tvarkomi tais kitais tikslais, taikomas Reglamentas (ES) 2016/679, išskyrus tuos atvejus, kai duomenys tvarkomi vykdamas veiklą, kuriai netaikoma Sąjungos teisė.</p> <p>2. Kai kompetentingoms institucijoms pagal valstybės narės teisę yra pavesta atlikti kitas užduotis, nei tas, kurios vykdomos 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais, duomenų tvarkymui tokiais tikslais, be kita ko, archyvacijos dėl viešojo intereso, naudojimo mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais ar statistiniais tikslais, taikomas Reglamentas (ES) 2016/679, išskyrus tuos atvejus, kai duomenys tvarkomi vykdamas veiklą, kuriai netaikoma Sąjungos teisė.</p> <p>3. Valstybės narės numato, kad tais atvejais, kai Sąjungos arba valstybės narės teisėje, taikytinoje duomenis persiunčiančiai kompetentingai institucijai, numatytos duomenų tvarkymui taikytinos specialios sąlygos, duomenis persiunčianti kompetentinga institucija turi informuoti tokių asmens duomenų gavėją apie tas sąlygas ir reikalavimų jų laikytis.</p> <p>4. Valstybės narės numato, kad duomenis persiunčianti kompetentinga institucija duomenų gavėjams kitose valstybėse</p>	<p style="text-align: center;">Įstatymo projektas</p> <p style="text-align: center;">7 straipsnis. Asmens duomenų tvarkymo sąlygos</p> <p><...></p> <p>2. Kompetentingų institucijų šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais renkami asmens duomenys negali būti tvarkomi kitais tikslais, nebent taip juos tvarkyti yra leidžiama pagal Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktus. Jei asmens duomenys tvarkomi kitais tikslais, taikomas 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL 2016 L 119, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) 2016/679) ir Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas.</p> <p>3. Kai kompetentingoms institucijoms pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus yra pavesta atlikti kitas funkcijas, nei tas, kurios vykdomos šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, tvarkant asmens duomenis tokiais tikslais, įskaitant archyvaciją dėl viešojo intereso, naudojimą mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais ar statistiniais tikslais, taikomas Reglamentas (ES) 2016/679 ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas.</p> <p>4. Tais atvejais, kai Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktuose, taikomuose duomenis persiunčiančiai kompetentingai institucijai, numatytos specialios asmens</p>
	Visiškas

<p>narėse arba agentūroms, organams ir įstaigoms, įsteigtiems pagal SESV V antraštinės dalies 4 ir 5 skyrius, netaiko sąlygų pagal 3 dalį, išskyrus sąlygas, taikytinas panašioms duomenų persiuntimams duomenis persiunčiančios kompetentingos institucijos valstybėje narėje.</p>	<p>duomenų tvarkymo sąlygos, asmens duomenis persiunčianti kompetentinga institucija turi informuoti tokių asmens duomenų gavėją apie tas sąlygas ir reikalavimą jų laikytis.</p> <p>5. Asmens duomenis persiunčianti kompetentinga institucija duomenų gavėjams kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse arba agentūroms, organams ir įstaigoms, įsteigtiems pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (OL 2016 C 202, p. 47) V antraštinės dalies 4 ir 5 skyrius, pagal šio straipsnio 4 dalį netaiko kitokių sąlygų nei tos, kurios taikomos panašioms asmens duomenų persiuntimams, kai jie atliekami Lietuvos Respublikoje.</p>
<p><i>10 straipsnis</i></p> <p>Specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas</p> <p>Asmens duomenų tvarkymas, kuriuo atskleidžiama rasinė arba etninė kilmė, politinės pažiūros, religiniai arba filosofiniai įsitikinimai ar priklausymas profesinėms sąjungoms, taip pat genetinių duomenų, biometrinį duomenų tvarkymas siekiant vienareikšmiškai nustatyti fizinio asmens tapatybę, arba duomenų apie asmens sveikatą ar lytinį gyvenimą ir seksualinę orientaciją tvarkymas leidžiamas tik tada, jei tai tikrai būtina ir jei taikomos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės, ir jeigu:</p> <p>a) tai leidžiama pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę;</p> <p>b) tai reikalinga duomenų subjekto ar kito fizinio asmens gyvybiniams interesams apsaugoti, arba</p> <p>c) toks tvarkymas susijęs su duomenimis, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>8 straipsnis. Specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas</p> <p>Asmens duomenų tvarkymas, kuriuo atskleidžiama rasinė ar etninė kilmė, politinės pažiūros, religiniai, filosofiniai įsitikinimai ar priklausymas profesinėms sąjungoms, taip pat genetinių duomenų, biometrinį duomenų tvarkymas, siekiant konkrečiai nustatyti fizinio asmens tapatybę, arba sveikatos duomenų ar duomenų apie lytinį gyvenimą ar seksualinę orientaciją tvarkymas leidžiamas tik tada, jei tai tikrai būtina ir jei taikomos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės, ir jeigu:</p> <p>1) tai leidžiama pagal Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktus;</p> <p>2) tai reikalinga duomenų subjekto ar kito fizinio asmens gyvybiniams interesams apsaugoti; arba</p> <p>3) toks tvarkymas susijęs su duomenimis, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai.</p> <p>Visiškas</p>
<p><i>11 straipsnis</i></p> <p>Automatizuotas individualių sprendimų priėmimas</p> <p>1. Valstybės narės numato draudimą priimti sprendimą remiantis tik automatizuotu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą, dėl kurio duomenų subjektui kyla neigiamų teisinių pasekmių arba kuris turi jam didelės įtakos, išskyrus</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>9 straipsnis. Automatinis individualių sprendimų priėmimas</p> <p>1. Draudžiama priimti sprendimą remiantis tik automatinio duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą, dėl kurio duomenų subjektui kyla neigiamų teisinių pasekmių arba kuris turi didelės įtakos, išskyrus tuos atvejus, kai tai leidžiama pagal</p> <p>Visiškas</p>

<p>tuos atvejus, kai tai leidžiama pagal Sąjungos ar valstybės narės teisę, kuri taikoma duomenų valdytojų ir kuria nustatytos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių, bent teisės reikalauti iš duomenų valdytojo žmogaus įsikišimo, apsaugos priemonės.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai negali būti grindžiami 10 straipsnyje nurodytais specialių kategorijų asmens duomenimis, nebent yra nustatytos tinkamos priemonės duomenų subjekto teisėms bei laisvėms ir teisėtiems interesams apsaugoti.</p> <p>3. Profilavimas, sukeliantis fizinių asmenų diskriminaciją remiantis 10 straipsnyje nurodytais specialių kategorijų asmens duomenimis, draudžiamas pagal Sąjungos teisę.</p>	<p>Europos Sąjungos ar Lietuvos Respublikos teisės aktus, kurie taikomi duomenų valdytojui ir kuriais nustatytos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės, bent jau teisė iš duomenų valdytojo reikalauti žmogaus įsikišimo.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai negali būti grindžiami šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytais specialių kategorijų asmens duomenimis, nebent yra nustatytos tinkamos priemonės duomenų subjekto teisėms ir laisvėms bei teisėtiems interesams apsaugoti.</p> <p>3. Draudžiamas profilavimas, sukeliantis fizinių asmenų diskriminaciją remiantis šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytais specialių kategorijų asmens duomenimis.</p>	<p>Visiškai</p>
<p>Pranešimas ir duomenų subjektų naudojimosi savo teisėmis sąlygos</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi imtis visų pagrįstų priemonių, kad visa 13 straipsnyje nurodyta informacija ir visi 11, 14–18 ir 31 straipsniuose nurodyti pranešimai, susiję su duomenų tvarkymu, duomenų subjektui būtų pateikiami glausta, suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba. Informacija pateikiama bet kokiomis tinkamomis priemonėmis, taip pat ir elektroniniu būdu. Paprastai duomenų valdytojas pateikia informaciją tokia pačia forma kaip ir prašymą.</p> <p>2. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi palengvinti naudojimąsi duomenų subjekto teisėmis pagal 11 ir 14–18 straipsnius.</p> <p>3. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas turi raštu informuoti duomenų subjektą apie su jo prašymu susijusius tolesnius veiksmus.</p> <p>4. Valstybės narės numato, kad pagal 13 straipsnį teikiama informacija ir visi pagal 11, 14–18 ir 31 straipsnius teikiami pranešimai ar atliekami veiksmai turi būti teikiami ir vykdomi nemokamai. Jeigu duomenų subjekto prašymai yra akivaizdžiai</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>10 straipsnis. Pranešimai ir duomenų subjektų naudojimosi savo teisėmis sąlygos</p> <p>1. Duomenų valdytojas turi imtis visų pagrįstų priemonių, kad šio įstatymo 11 straipsnyje nurodyta informacija ir pranešimai pagal šio įstatymo 12–16 ir 30 straipsnius, susiję su asmens duomenų tvarkymu, duomenų subjektui būtų pateikiami glausta, suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba. Informacija pateikiama elektroniniu būdu ir (ar) bet kokiomis kitomis tinkamomis priemonėmis. Duomenų valdytojas duomenų subjekto prašomą pateikti informaciją apie asmens duomenų tvarkymą pateikia tokia pačia forma, kokia buvo gautas prašymas.</p> <p>2. Duomenų valdytojas sudaro palankias sąlygas naudotis šio įstatymo 12–16 straipsniuose nustatytomis duomenų subjekto teisėmis.</p> <p>3. Duomenų valdytojas nedelsdamas, tačiau ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo duomenų subjekto prašymo gavimo dienos, raštu pateikia duomenų subjektui informaciją apie veiksmus, kurių imtasi gavus prašymą pagal šio įstatymo 12–15 straipsnius, arba atsisakymą imtis veiksmų pagal duomenų subjekto prašymą. Šis terminas pritrūkusių gali būti pratęstas iki trijų</p>	<p>Visiškai</p>

<p>nepagrįsti arba neproporcingi, visų pirma dėl jų pasikartojančio pobūdžio, duomenų valdytojas gali:</p> <ol style="list-style-type: none"> imti pagrįstą mokesį, atsižvelgdamas į administracines išlaidas, už informacijos ar pranešimo teikimą arba prašomų veiksmų vykdymą, arba atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą. <p>Duomenų valdytoju tenka pareiga įrodyti, kad prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas.</p> <p>5. Jei duomenų valdytojas turi pagrįstų abejonų dėl 14 arba 16 straipsnyje nurodytą prašymą pateikusių fizinio asmens tapatybės, duomenų valdytojas gali paprašyti pateikti papildomos informacijos, reikalingos norint patvirtinti duomenų subjekto tapatybę.</p>	<p>mėnesių, atsižvelgiant į duomenų subjekto pateiktų prašymų sudėtingumą ir skaičių. Duomenų valdytojas per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos raštu informuoja duomenų subjektą apie termino pratęsimą ir pratęsimo priežastis. Jei duomenų valdytojas atsisako imtis veiksmų pagal duomenų subjekto prašymą, jis informuoja duomenų subjektą apie atsisakymo priežastis ir apie galimybę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai arba kreiptis į teismą ar, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, galimybę pateikti skundą kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų.</p> <p>4. Duomenų valdytojas šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją ir pranešimus teikia bei kitus veiksmus, susijusius su duomenų subjektų teisių įgyvendinimu, atlieka nemokamai. Jeigu duomenų subjekto prašymai yra akivaizdžiai nepagrįsti arba neproporcingi, visų pirma dėl jų pasikartojančio pobūdžio, duomenų valdytojas gali:</p> <ol style="list-style-type: none"> imti atlyginimą už informacijos ar pranešimo teikimą arba prašomų veiksmų vykdymą; arba atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą. <p>5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju pareiga įrodyti, kad duomenų subjekto prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas, tenka duomenų valdytoju.</p> <p>6. Atlyginimo, imamo vadovaujantis šio straipsnio 4 dalies 1 punktu, dydis neturi viršyti informacijos ar pranešimo teikimo ar veiksmų atlikimo sąnaudų. Atlyginimo dydį duomenų valdytojas nustato ir tvirtina atsižvelgdamas į darbo ir materialines sąnaudas, kurių reikia informacijai ar pranešimui pateikti ar veiksmams atlikti.</p> <p>7. Jei duomenų valdytojas turi pagrįstų abejonų dėl šio įstatymo 12 arba 14 straipsnyje nurodytą prašymą pateikusių fizinio asmens tapatybės, jis gali paprašyti pateikti papildomos informacijos, reikalingos norint patvirtinti duomenų subjekto</p>
---	---

13 straipsnis	tapatybę.	Visiškas
<p>Informacija, kuri padaroma prieinama duomenų subjektui arba kuri turi būti pateikta duomenų subjektui</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas duomenų subjektui padarytų prieinama bent šią informaciją:</p> <p>a) duomenų valdytojo tapatybę ir kontaktinius duomenis;</p> <p>b) duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis, kai taikoma;</p> <p>c) duomenų tvarkymo tikslus, kuriems asmens duomenys yra skirti;</p> <p>d) informaciją apie teisę pateikti skundą priežiūros institucijai ir priežiūros institucijos kontaktinius duomenis;</p> <p>e) tai, kad duomenų subjektas turi teisę duomenų valdytojo reikalauti, kad pastarasis leistų susipažinti su duomenų subjekto asmens duomenimis, juos ištaisyti ar ištrinti ir apribotų asmens duomenų tvarkymą.</p> <p>2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, valstybės narės teisės aktuose numato, kad duomenų valdytojas konkrečiais atvejais duomenų subjektui pateikia toliau nurodytą informaciją, kad duomenų subjektas galėtų pasinaudoti savo teisėmis:</p> <p>a) duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;</p> <p>b) asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam laikotarpiui nustatyti;</p> <p>c) kai taikoma, asmens duomenų gavėjų kategorijas, įskaitant duomenų gavėjus trečiojoje valstybėje arba tarptautinėse organizacijose;</p> <p>d) prireikus, papildomą informaciją, visų pirma tais atvejais, kai asmens duomenys renkami apie tai nežinant duomenų subjektui.</p> <p>3. Valstybės narės gali priimti teisėkūros priemones, kuriomis informacijos teikimas duomenų subjektui pagal 2 dalį būtų atidėtas, apribotas arba kuriomis jo būtų nepaisoma tiek, kiek ir tol, kol tokia priemonė, tinkamai paisant atitinkamo fizinio</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>11 straipsnis. Duomenų subjektui prieinama informacija ir informacija, kuri turi būti pateikta duomenų subjektui</p> <p>1. Duomenų valdytojas privalo duomenų subjektui padaryti prieinamą (paskelbti duomenų valdytojo interneto svetainėje arba padaryti kitu būdu prieinamą) šią informaciją:</p> <p>1) duomenų valdytojo pavadinimą, juridinio asmens kodą, buveinę ir kontaktinius duomenis (telefono ryšio numerį ir (ar) elektroninio pašto adresą);</p> <p>2) duomenų apsaugos pareigūno, jei duomenų valdytojas privalo jį paskirti, kontaktinius duomenis (adresą, telefono ryšio numerį ir (ar) elektroninio pašto adresą);</p> <p>3) asmens duomenų tvarkymo tikslus;</p> <p>4) informaciją apie duomenų subjekto teisę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai ir jos adresą arba, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, teisę pateikti skundą kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų, ir jo adresą;</p> <p>5) informaciją apie duomenų subjekto teisę duomenų valdytojo reikalauti, kad jis leistų susipažinti su tvarkomais duomenų subjekto asmens duomenimis, juos ištaisyti ar ištrinti ir apribotų jų tvarkymą.</p> <p>2. Tais atvejais, kai duomenų valdytojas ketina tvarkyti ar tvarko duomenų subjekto asmens duomenis, jis duomenų subjektui turi pateikti šią informaciją, kad duomenų subjektas galėtų pasinaudoti savo teisėmis:</p> <p>1) šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją;</p> <p>2) asmens duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;</p> <p>3) asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam laikotarpiui nustatyti;</p> <p>4) duomenų gavėjų, jei jų yra, kategorijas, įskaitant duomenų gavėjus trečiojoje valstybėje arba tarptautinėse organizacijose;</p>	Visiškas

<p>asmens pagrindinių teisių ir teisėtų interesų, yra būtina ir proporcinga demokratinės visuomenės priemonė, siekiant:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras; b) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui; c) užtikrinti visuomenės saugumą; d) užtikrinti nacionalinį saugumą; e) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves. <p>4. Valstybės narės gali priimti teisėkūros priemones, kuriomis būtų nustatyta, kokioms duomenų tvarkymo kategorijoms gali būti visiškai arba iš dalies taikomas bet kuris iš 3 dalies punktų.</p>	<p>5) prireikus – papildomą informaciją, ypač tais atvejais, kai asmens duomenys renkami apie tai nežinant duomenų subjektui.</p> <p>3. Informacijos teikimas duomenų subjektui pagal šio straipsnio 2 dalį gali būti atidėtas, apribotas arba ši informacija gali būti neteikiama Lietuvos Respublikos įstatymuose nurodytais atvejais tiek, kiek ir tol, kol tai, atsižvelgiant į susijusio fizinio asmens pagrindines teises ir teisėtus interesus, demokratinėje visuomenėje yra būtina ir proporcinga siekiant:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras; 2) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui; 3) užtikrinti visuomenės saugumą; 4) užtikrinti nacionalinį saugumą; 5) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves. <p><i>Pastaba.</i> Duomenų tvarkymo kategorijos, kurioms gali būti visiškai arba iš dalies taikomas bet kuris iš Direktyvos 13 str. 3 d. punktų, pagal Direktyvos 13 str. 4 d. gali būti nustatomos Lietuvos Respublikos teisės aktuose, kurie bus priimami vadovaujantis Įstatymo projekto 11 str. 3 d.</p>
<p><i>14 straipsnis</i></p> <p>Duomenų subjekto teisė susipažinti su asmens duomenimis</p> <p>Atsižvelgiant į 15 straipsnį, valstybės narės numato, kad duomenų subjektas turi teisę iš duomenų valdytojo gauti patvirtinimą, ar su juo susiję asmens duomenys yra tvarkomi, o jei jie yra tvarkomi, kad jis turi teisę susipažinti su asmens duomenimis ir toliau nurodyta informacija:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) duomenų tvarkymo tikslais ir teisiniu pagrindu; b) atitinkamų asmens duomenų kategorijomis; c) informacija apie duomenų gavėjus arba duomenų gavėjų, kuriems buvo atskleisti asmens duomenys, visų pirma duomenų gavėjų trečiojoje valstybėje arba tarptautinėse organizacijose, kategorijas; 	<p>Visiškai</p> <p>Įstatymo projektas</p> <p>12 straipsnis. Duomenų subjekto teisė susipažinti su asmens duomenimis</p> <p>Duomenų subjektas turi teisę iš duomenų valdytojo gauti patvirtinimą, ar su juo susiję asmens duomenys yra tvarkomi, o jei jie tvarkomi, jis turi teisę susipažinti su asmens duomenimis ir šia informacija apie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) asmens duomenų tvarkymo tikslus ir teisinį pagrindą; 2) tvarkomų asmens duomenų kategorijas; 3) duomenų gavėjus arba duomenų gavėjų, kuriems buvo atskleisti asmens duomenys, kategorijas, ypač apie duomenų gavėjus trečiojoje valstybėje arba tarptautinėse organizacijose;

<p>d) jeigu įmanoma, numatomu asmens duomenų saugojimo laikotarpiu arba, jei tai neįmanoma, kriterijais, taikomais tam laikotarpiui nustatyti;</p> <p>e) tai, kad duomenų subjektas turi teisę duomenų valdytojo reikalauti, kad pastarasis ištaisytų ar ištrintų duomenų subjekto asmens duomenis arba apribotų jų tvarkymą;</p> <p>f) informacija apie teisę pateikti skundą priežiūros institucijai ir priežiūros institucijos kontaktiniais duomenimis;</p> <p>g) pranešimu apie tai, kokie asmens duomenys yra tvarkomi, ir apie visą turimą informaciją apie jų kilmę.</p>	<p>4) numatomą asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam laikotarpiui nustatyti;</p> <p>5) duomenų subjekto teisę duomenų valdytojo reikalauti, kad jis ištaisytų ar ištrintų duomenų subjekto asmens duomenis arba apribotų jų tvarkymą;</p> <p>6) duomenų subjekto teisę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai ir jos adresą arba, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, teisę pateikti skundą kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų, ir jo adresą;</p> <p>7) tvarkomų asmens duomenų kilmę (pateikiama visa duomenų valdytojo turima informacija).</p>	<p>Visiškas</p>
<p>Teisės susipažinti su asmens duomenimis apribojimai</p> <p><i>15 straipsnis</i></p> <p>1. Valstybės narės gali priimti teisėkūros priemones, kuriomis visiškai arba iš dalies būtų apribota duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis tiek, kiek ir kol toks dalinis arba visiškas apribojimas, tinkamai paisant atitinkamo fizinio asmens pagrindinių teisių ir teisėtų interesų, yra būdina ir proporcinga demokratinės visuomenės priemonė, siekiant:</p> <p>a) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;</p> <p>b) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;</p> <p>c) užtikrinti visuomenės saugumą;</p> <p>d) užtikrinti nacionalinį saugumą;</p> <p>e) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.</p> <p>2. Valstybės narės gali priimti teisėkūros priemones, kuriomis būtų nustatyta, kokioms duomenų tvarkymo kategorijoms gali būti visiškai arba iš dalies taikomi 1 dalies a–e punktai.</p> <p>3. 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas turi raštu</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>13 straipsnis. Teisės susipažinti su asmens duomenimis apribojimai</p> <p>1. Duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis, nustatyta šio įstatymo 12 straipsnyje, gali būti visiškai arba iš dalies apribota Lietuvos Respublikos įstatymuose nurodytais atvejais tiek, kiek ir tol, kol toks apribojimas, atsižvelgiant į susijusio fizinio asmens pagrindines teises ir teisėtus interesus, demokratinėje visuomenėje yra būtinas ir proporcingas siekiant:</p> <p>1) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;</p> <p>2) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;</p> <p>3) užtikrinti visuomenės saugumą;</p> <p>4) užtikrinti nacionalinį saugumą;</p> <p>5) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju duomenų valdytojas turi raštu informuoti duomenų subjekto apie bet kokią atsakymą suteikti teisę susipažinti su duomenimis arba tokios teisės apribojimą ir tokio atsakymo ar apribojimo priežastis. Tokia</p>	

<p>informuoti duomenų subjektą apie bet koki atsisakymą suteikti teisę susipažinti su duomenimis arba tokios teisės apribojimą ir tokio atsisakymo ar apribojimo priežastis. Tokia informacija gali būti nesuteikta, jeigu jos pateikimas pakenktų tikslui, kurio siekiama 1 dalyje. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi informuoti duomenų subjektą apie galimybę pateikti skundą priežiūros institucijai arba siekti teisminės teisių gynimo priemonės.</p> <p>4. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi dokumentuoti faktines arba teises priežastis, kuriomis pagrįstas sprendimas. Ta informacija pateikiama priežiūros institucijoms.</p>	<p>informacija gali būti nesuteikta, jeigu jos pateikimas pakenktų tikslui, nurodytam šio straipsnio 1 dalyje. Duomenų valdytojas turi informuoti duomenų subjektą apie galimybę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai arba kreiptis į teismą ar, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, teisę pateikti skundą kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų.</p> <p>3. Duomenų valdytojas turi kiekvieną konkrečių atvejų įvertinti, ar teisę susipažinti su asmens duomenimis turi būti visiškai arba iš dalies apribota, taip pat dokumentuoti faktines arba teises priežastis, kuriomis pagrįstas sprendimas apriboti šią teisę, ir pritarus šią informaciją pateikti Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu arba, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, kitam subjektui, kuris pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų, jo prašymu.</p> <p><i>Pastaba.</i> Duomenų tvarkymo kategorijos, kurioms gali būti visiškai arba iš dalies taikomi Direktyvos 15 str. 1 d. a-e punktai, pagal Direktyvos 15 str. 2 d. gali būti nustatomos Lietuvos Respublikos teisės aktuose, kurie bus priimami vadovaujantis Įstatymo projekto 13 str. 1 d.</p>
<p><i>16 straipsnis</i></p> <p>Teisė reikalauti ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis ir apriboti jų tvarkymą</p> <p>1. Valstybės narės numato duomenų subjekto teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas ištaisyty netikslus jo asmens duomenis. Atsižvelgiant į duomenų tvarkymo tikslus, valstybės narės numato, kad duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad būtų papildyti neišsamūs asmens duomenys, be kita ko, pateikiant papildomą pareikšimą.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>14 straipsnis. Teisė reikalauti ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis ir apriboti jų tvarkymą</p> <p>1. Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nedelsdamas ištaisyty netikslus jo asmens duomenis. Atsižvelgdamas į asmens duomenų tvarkymo tikslus, duomenų subjektas taip pat turi teisę reikalauti, kad būtų papildyti neišsamūs asmens duomenys.</p> <p>2. Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nedelsdamas ištrintų jo asmens duomenis, jeigu jų</p>

Visiškas

<p>2. Valstybės narės įpareigoja duomenų valdytoją nepagrįstai nedelsiant ištrinti asmens duomenis ir nustato duomenų subjekto teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas ištrintų jo asmens duomenis, jeigu duomenų tvarkymu pažeidžiamos pagal 4, 8 ar 10 straipsnį priimtos nuostatos arba jeigu asmens duomenys turi būti ištrinti vykdant teisinę prievolę, kuri taikoma duomenų valdytojui.</p> <p>3. Duomenų valdytojas apriboja duomenų tvarkymą jų neištrinamas, jeigu:</p> <p>a) duomenų subjekto ginčija asmens duomenų tikslumą, o jų tikslumo arba netikslumo patvirtinti neįmanoma, arba</p> <p>b) asmens duomenys turi būti išsaugoti įrodymų tikslais.</p> <p>Jeigu duomenų tvarkymas ribojamas pagal pirmos pastraipos a punktą, duomenų valdytojas, prieš panaikindamas duomenų tvarkymo apribojimą, informuoja apie tai duomenų subjektą.</p> <p>4. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi raštu informuoti duomenų subjektą apie bet kokią atsakymą ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis arba apriboti jų tvarkymą bei apie tokio atsakymo priežastis. Valstybės narės gali priimti teisėkūros priemones, kuriomis visiškai arba iš dalies būtų apribota prievolė pateikti tokią informaciją tiek, kiek toks apribojimas, tinkamai paisant atitinkamo fizinio asmens pagrindinių teisių ir teisėtų interesų, yra būtina ir proporcinga demokratinės visuomenės priemonė, siekiant:</p> <p>a) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;</p> <p>b) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;</p> <p>c) užtikrinti visuomenės saugumą;</p> <p>d) užtikrinti nacionalinį saugumą;</p> <p>e) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.</p> <p>Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi informuoti duomenų subjektą apie galimybę pateikti skundą</p>	<p>tvarkymas pažeidžia šio įstatymo 3 straipsnį, 7 straipsnio 1 dalį ir (ar) 8 straipsnį arba jeigu asmens duomenys turi būti ištrinti vykdant teisinę prievolę, kuri taikoma duomenų valdytojui. Duomenų valdytojas privalo nedelsdamas ištrinti asmens duomenis, jei duomenų subjekto prašymas pagrįstas.</p> <p>3. Duomenų valdytojas apriboja asmens duomenų tvarkymą jų neištrinamas, jeigu:</p> <p>1) duomenų subjekto užginčija asmens duomenų tikslumą, o jų tikslumo arba netikslumo patvirtinti neįmanoma; arba</p> <p>2) asmens duomenys turi būti išsaugoti įrodymų tikslais.</p> <p>4. Jeigu duomenų tvarkymas ribojamas pagal šio straipsnio 3 dalies 1 punktą, duomenų valdytojas, prieš panaikindamas duomenų tvarkymo apribojimą, informuoja apie tai duomenų subjektą.</p> <p>5. Duomenų valdytojas turi raštu informuoti duomenų subjektą apie bet kokią atsakymą ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis arba apriboti jų tvarkymą ir apie tokio atsakymo priežastis. Pareiga pateikti tokią informaciją gali būti visiškai arba iš dalies apribota Lietuvos Respublikos įstatymuose nurodytais atvejais tiek, kiek toks apribojimas, atsižvelgiant į susijusio fizinio asmens pagrindines teises ir teisėtus interesus, demokratiniame visuomenėje yra būtinas ir proporcingas siekiant:</p> <p>1) netrukdyti atlikti oficialius arba teisinius nagrinėjimus, tyrimus ar procedūras;</p> <p>2) nepakenkti nusikalstamų veikų prevencijai, tyrimui, atskleidimui ar baudžiamajam persekiojimui už jas arba bausmių vykdymui;</p> <p>3) užtikrinti visuomenės saugumą;</p> <p>4) užtikrinti nacionalinį saugumą;</p> <p>5) apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves.</p> <p>6. Duomenų valdytojas šio straipsnio 5 dalyje nurodytu atveju turi informuoti duomenų subjektą apie galimybę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai arba kreiptis į teisumą ar, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, galimybę pateikti skundą kitam subjektui, kuris</p>
--	--

<p>priežiūros institucijai arba siekti teisminės teisių gynimo priemonės.</p> <p>5. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi pranešti apie netikslių asmens duomenų ištaisymą kompetentingai institucijai, iš kurios tie netikslūs asmens duomenys buvo gauti.</p> <p>6. Valstybės narės tais atvejais, kai asmens duomenys buvo ištaisyti ar ištrinti arba buvo apribotas jų tvarkymas pagal 1, 2 ir 3 dalis, numato, kad duomenų valdytojas turi informuoti duomenų gavėjus, o duomenų gavėjai turi ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis arba apriboti asmens duomenų tvarkymą, kai asmens duomenų tvarkymas priklauso jų atsakomybei.</p>	<p>pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, reglamentuojančius kompetentingų institucijų veiklą, nagrinėja skundus dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimų.</p> <p>7. Duomenų valdytojas nedelsdamas turi pranešti apie netikslių asmens duomenų ištaisymą kompetentingai institucijai, iš kurios tie netikslūs asmens duomenys buvo gauti.</p> <p>8. Tais atvejais, kai pagal šio straipsnio 1–3 dalis asmens duomenys buvo ištaisyti ar ištrinti arba buvo apribotas jų tvarkymas, duomenų valdytojas nedelsdamas turi informuoti duomenų gavėjus, o duomenų gavėjai turi ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis arba apriboti asmens duomenų tvarkymą.</p>	<p>Visiškas</p>
<p><i>17 straipsnis</i></p> <p>Duomenų subjekto naudojimas teisėmis ir priežiūros institucijos atliekamas patikrinimas</p> <p>1. 13 straipsnio 3 dalyje, 15 straipsnio 3 dalyje ir 16 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais valstybės narės priima priemones, kuriomis būtų nustatyta, kad duomenų subjekto teisėmis taip pat gali būti naudojamosi per kompetentingą priežiūros instituciją.</p> <p>2. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi informuoti duomenų subjektą apie galimybę naudotis jo teisėmis per priežiūros instituciją pagal 1 dalį.</p> <p>3. Jei naudojamas 1 dalyje nurodyta teise, priežiūros institucija informuoja duomenų subjektą bent apie tai, kad priežiūros institucija atliko visus būtinus patikrinimus arba peržiūrą. Priežiūros institucija taip pat informuoja duomenų subjektą apie jo teisę siekti teisminės teisių gynimo priemonės.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>15 straipsnis. Duomenų subjekto naudojimas savo teisėmis ir Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos atliekamas patikrinimas</p> <p>1. Duomenų subjektas šio įstatymo 11 straipsnio 3 dalyje, 13 straipsnio 2 dalyje ir 14 straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais gali įgyvendinti savo teises ir kreiptis į Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją jos nustatyta tvarka, išskyrus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais. Duomenų valdytojas turi informuoti duomenų subjektą apie tokią galimybę.</p> <p>2. Jei naudojamas šio straipsnio 1 dalyje nurodyta teise, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija informuoja duomenų subjektą bent apie tai, kad ji atliko visus būtinus patikrinimus arba peržiūrą. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija taip pat informuoja duomenų subjektą apie jo teisę kreiptis į teismą.</p>	<p>Visiškas</p>
<p><i>18 straipsnis</i></p> <p>Duomenų subjekto teisės vykdomant nusikalstamų veikų tyrimus ir baudžiamąjį procesą</p> <p>Valstybės narės gali numatyti, kad atvejais, kai vykdomant nusikalstamų veikų tyrimus ir baudžiamąjį procesą asmens duomenys yra nurodomi teismo sprendime, nuosprendžių</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>16 straipsnis. Duomenų subjekto teisės vykstant baudžiamajam procesui</p> <p>Vykstant baudžiamajam procesui, duomenų subjektas teisėmis, nurodytomis šio įstatymo 11, 12 ir 14 straipsniuose, naudojasi tiek, kiek Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksas nenustato kitokios teisių įgyvendinimo tvarkos.</p>	<p>Visiškas</p>

<p>registre arba byloje, 13, 14 ir 16 straipsniuose nurodytomis teisėmis turi būti naudojamosi pagal valstybės narės teisę.</p>			
<p><i>19 straipsnis</i></p> <p>Duomenų valdytojo prievolės</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, kontekstą bei tikslus ir į įvairios tikimybės bei dydžio pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, turi įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines priemones, siekdamas užtikrinti, kad duomenų tvarkymas būtų atliekamas laikantis šios direktyvos, ir galėtų tai įrodyti. Tos priemonės priteikiamos peržiūrimos ir atnaujinamos.</p> <p>2. Kai tai proporcinga duomenų tvarkymo veiklos atžvilgiu, šio 1 dalyje nurodytos priemonės apima duomenų valdytojo įgyvendinamą atitinkamą duomenų apsaugos politiką.</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>17 straipsnis. Duomenų valdytojo prievolės</p> <p>1. Duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat į įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus žmogaus teisėms ir laisvėms, įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kad užtikrintų ir galėtų įrodyti, kad duomenys tvarkomi laikantis šio įstatymo. Tos priemonės priteikiamos peržiūrimos ir atnaujinamos.</p> <p>2. Kai tai proporcinga duomenų tvarkymo veiklos atžvilgiu, šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės apima duomenų valdytojo įgyvendinamą asmens duomenų apsaugos politiką.</p>	Visiškas	
<p><i>20 straipsnis</i></p> <p>Pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į techninių galimybių išsivystymo lygį, įgyvendinimo sąnaudas bei į duomenų įgyvendinimo sąnaudas, taip pat į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą bei tikslus ir į įvairios tikimybės bei dydžio pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, kurį kelia duomenų tvarkymas, tiek paties tvarkymo priemonių nustatymo metu, tiek paties tvarkymo metu turi įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines priemones, pavyzdžiui, pseudonimų suteikimą, skirtas tam, kad būtų veiksmingai įgyvendinami duomenų apsaugos principai, pavyzdžiui, duomenų kiekio mažinimas, ir kad į duomenų tvarkymo procesą būtų integruotos reikiamos apsaugos priemonės, siekiant įvykdyti šios direktyvos reikalavimus ir apsaugoti duomenų subjektų teises.</p> <p>2. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad pagal standartizuotą praktiką būtų</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>18 straipsnis. Pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga</p> <p>1. Duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į techninių galimybių išsivystymo lygį, įgyvendinimo sąnaudas bei į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat į duomenų tvarkymo keliamus įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus žmogaus teisėms ir laisvėms, tiek nustatydamas duomenų tvarkymo priemones, tiek paties duomenų tvarkymo metu įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones (pseudonimų suteikimą ir (ar) kitas priemones), kuriomis siekiama veiksmingai įgyvendinti duomenų apsaugos principus, ir į duomenų tvarkymą integruoti būtinas apsaugos priemones, kad duomenų tvarkymas atitiktų šio įstatymo reikalavimus ir būtų apsaugotos duomenų subjektų teisės.</p> <p>2. Duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis užtikrina, kad standartizuotai būtų tvarkomi tik tie asmens duomenys, kurie yra būtini kiekvienam konkrečiam duomenų tvarkymo tikslui. Ta prievolė taikoma surinktų asmens duomenų kiekiui, jų tvarkymo</p>	Visiškas	

<p>tvarkomi tik tie asmens duomenys, kurie yra būtinai kiekvienam konkrečiam duomenų tvarkymo tikslui. Ta prievolė taikoma surinktų asmens duomenų kiekiui, jų tvarkymo apimčiai, jų saugojimo laikotarpiui ir jų prieinamumui. Visų pirma tokiomis priemonėmis užtikrinama, kad pagal standartizuotą praktiką su asmens duomenimis be asmens įsikišimo negalėtų susipažinti neribotas fizinis asmenų skaičius.</p>	<p>apimčiai, saugojimo laikotarpiui ir prieinamumui. Visų pirma tokiomis priemonėmis užtikrinama, kad standartizuotai be fizinio asmens įsikišimo su asmens duomenimis negalėtų susipažinti neribotas fizinis asmenų skaičius.</p>
<p>21 straipsnis</p> <p>Bendri duomenų valdytojai</p> <p>1. Valstybės narės tais atvejais, kai du ar daugiau duomenų valdytojų kartu nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemonės, numato, kad jie turi būti laikomi bendrais duomenų valdytojais. Jie tarpusavio susitarimu skaidriai nustato savo atitinkamą atsakomybę už šios direktyvos nuostatų, visų pirma susijusių su duomenų subjekto naudojimu savo teisėmis ir su jų atitinkamomis pareigomis pateikti 13 straipsnyje nurodytą informaciją, vykdymą, išskyrus atvejus, kai, ir tiek, kiek atitinkama duomenų valdytojų atsakomybė nustatoma Sąjungos arba valstybės narės teise, kuri yra taikoma duomenų valdytojams. Tokiu susitarimu nustatomas informacinis punktas, skirtas duomenų subjektams. Valstybės narės gali nustatyti, kuris iš bendrų duomenų valdytojų gali atlikti vieno bendro informacinio punkto funkciją, kad duomenų subjektai galėtų pasinaudoti savo teisėmis.</p> <p>2. Nepaisant 1 dalyje nurodyto susitarimo sąlygų, valstybės narės gali numatyti, kad duomenų subjektas naudojasi savo teisėmis remiantis pagal šią direktyvą priimtomis nuostatomis kiekvieno iš duomenų valdytojų atžvilgiu ir prieš kiekvieną iš jų.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>19 straipsnis. Bendri duomenų valdytojai</p> <p>1. Kai du ar daugiau duomenų valdytojų kartu nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, jie yra bendri duomenų valdytojai. Jie tarpusavio susitarimu skaidriai nustato savo atsakomybę už šio įstatymo nuostatų, visų pirma susijusių su duomenų subjekto naudojimu savo teisėmis ir su pareigomis duomenų subjekto pateikti šio įstatymo 11 straipsnyje nurodytą informaciją, vykdymą, išskyrus atvejus, kai atitinkama duomenų valdytojų atsakomybė nustatoma Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktuose. Tokiame susitarime turi būti nustatyta, į kurį duomenų valdytoją duomenų subjektas turi kreiptis dėl savo teisių įgyvendinimo.</p> <p>2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalyje nurodyto susitarimo sąlygų, duomenų subjektas gali naudotis šiaime įstatyme nustatytais teisėmis kiekvieno iš duomenų valdytojų atžvilgiu.</p>
<p>22 straipsnis</p> <p>Duomenų tvarkytojas</p> <p>1. Valstybės narės, jeigu duomenys turi būti tvarkomi duomenų valdytojo vardu, numato, kad duomenų valdytojas turi pasitelkti tik tuos duomenų tvarkytojus, kurie suteikia pakankamą garantiją, kad tinkamos techninės ir organizacinės</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>20 straipsnis. Duomenų tvarkytojas</p> <p>1. Kai duomenys turi būti tvarkomi duomenų valdytojo vardu, duomenų valdytojas pasitelkia tik tuos duomenų tvarkytojus, kurie užtikrina, kad tinkamos techninės ir organizacinės priemonės bus įgyvendintos tokiu būdu, kad duomenų tvarkymas</p>

<p>priemonės bus įgyvendintos taip, kad duomenų tvarkymas atitiktų šios direktyvos reikalavimus ir būtų užtikrinta duomenų subjekto teisių apsauga.</p> <p>2. Valstybės narės numato, kad duomenų tvarkytojas be išankstinio konkretaus arba bendro rašytinio duomenų valdytojo leidimo negali pasitelkti kito duomenų tvarkytojo. Bendro rašytinio leidimo atveju duomenų tvarkytojas turi informuoti duomenų valdytoją apie visus planuojamus pakeitimus, susijusius su kitų duomenų tvarkytojų pasitelkimu ar pakeitimu, ir tokiu būdu suteikti duomenų valdytojui galimybę nesutikti su tokiais pakeitimais.</p> <p>3. Valstybės narės numato, kad duomenų tvarkytojo atliekamas duomenų tvarkymas turi būti reglamentuojamas sutartimi ar kitu teisės aktu pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę, kuris yra privalomas duomenų tvarkytojui ir duomenų valdytojui, ir kuriuo nustatomas duomenų tvarkymo dalykas ir trukmė, duomenų tvarkymo pobūdis ir tikslas, asmens duomenų rūšis ir duomenų subjekto tvarkymo dalykas ir tikslas, asmens duomenų rūšis ir duomenų subjekto tvarkymo dalykas ir tikslas, asmens duomenų rūšis ir duomenų subjekto tvarkymo dalykas ir tikslas. Ta sutartimi ar kitu teisės aktu visų pirma nustatoma, kad duomenų tvarkytojas:</p> <p>a) veikia tik pagal duomenų valdytojo nurodymus;</p> <p>b) užtikrina, kad asmenys, kuriems leidžiama tvarkyti asmens duomenis, būtų įsipareigoję laikytis konfidencialumo arba kad jiems būtų taikoma tinkama įstatais nustatyta konfidencialumo užtikrinimo prievolė;</p> <p>c) visomis tinkamomis priemonėmis padeda duomenų valdytojui užtikrinti, kad būtų laikomasi nuostatų dėl duomenų subjekto teisių;</p> <p>d) užbaigus teikti duomenų tvarkymo paslaugas, pagal duomenų valdytojo pasirinkimą pašalina arba grąžina visus asmens duomenis duomenų valdytojui ir pašalina esamas kopijas, išskyrus atvejus, kai pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę reikalaujama asmens duomenis saugoti;</p> <p>e) pateikia duomenų valdytojui visą informaciją, būtiną norint parodyti, kad laikomasi šio straipsnio;</p>	<p>atitiktų šio įstatymo reikalavimus ir būtų užtikrinta duomenų subjekto teisių apsauga.</p> <p>2. Duomenų tvarkytojas nepasitelkia kito duomenų tvarkytojo be išankstinio konkretaus arba bendro rašytinio duomenų valdytojo leidimo. Bendro rašytinio leidimo atveju duomenų tvarkytojas informuoja duomenų valdytoją apie visus planuojamus pakeitimus, susijusius su kitų duomenų tvarkytojų pasitelkimu ar pakeitimu, ir taip suteikia duomenų valdytojui galimybę nesutikti su tokiais pakeitimais.</p> <p>3. Duomenų tvarkytojo atliekamas duomenų tvarkymas reglamentuojamas rašytine sutartimi ar Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktu, kurie yra privalomi duomenų tvarkytojui duomenų valdytojo atžvilgiu ir kuriuose nustatomas duomenų tvarkymo dalykas ir trukmė, duomenų tvarkymo pobūdis ir tikslas, asmens duomenų rūšis ir duomenų subjekto kategorijos bei duomenų valdytojo prievolės ir teisės. Toje sutartyje ar teisės akte visų pirma nustatoma, kad duomenų tvarkytojas:</p> <p>1) veikia tik pagal duomenų valdytojo nurodymus;</p> <p>2) užtikrina, kad asmens duomenis tvarkyti įgaliojti asmenys būtų įsipareigoję užtikrinti konfidencialumą arba jiems būtų taikoma įstatymuose nustatyta konfidencialumo prievolė;</p> <p>3) visomis tinkamomis priemonėmis padeda duomenų valdytojui užtikrinti, kad būtų laikomasi nuostatų dėl duomenų subjekto teisių;</p> <p>4) pagal duomenų valdytojo pasirinkimą, užbaigus teikti su duomenų tvarkymu susijusias paslaugas, ištrina arba grąžina duomenų valdytojui visus asmens duomenis ir ištrina esamas jų kopijas, išskyrus atvejus, kai Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktai reikalauja asmens duomenis saugoti;</p> <p>5) pateikia duomenų valdytojui visą informaciją, būtiną siekiant įrodyti, kad laikomasi šio straipsnio nuostatų;</p> <p>6) laikosi šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų kito duomenų tvarkytojo pasitelkimo sąlygų.</p> <p>4. Jeigu duomenų tvarkytojas, pažeisdamas šį įstatymą, nustato</p>
---	--

<p>f) laikosi 2 ir 3 dalyse nurodytų sąlygų, kurios taikomos siekiant pasitelkti kitą duomenų tvarkytoją.</p> <p>4. 3 dalyje nurodyta sutartis arba kitas teisės aktas sudaromi raštu ir gali būti prieinami elektronine forma.</p> <p>5. Jeigu duomenų tvarkytojas, pažeisdamas šią direktyvą, nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, to duomenų tvarkymo atžvilgiu tas duomenų tvarkytojas laikomas duomenų valdytoju.</p>	<p>duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, to duomenų tvarkymo atžvilgiu tas duomenų tvarkytojas laikomas duomenų valdytoju.</p>	
<p style="text-align: center;"><i>23 straipsnis</i></p> <p>Duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui pavaldžių subjektų atliekamas duomenų tvarkymas</p> <p>Valstybės narės numato, kad duomenų tvarkytojas ir bet kuris duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui pavaldus asmuo, galintis susipažinti su asmens duomenimis, negali tu duomenų tvarkyti, išskyrus atvejus, kai duomenų valdytojas duoda nurodymą juos tvarkyti, išskyrus atvejus, kai tai daryti reikalaujama pagal Sąjungos ar valstybės narės teisę.</p>	<p>Išstatymo projektas</p> <p>21 straipsnis. Duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui pavaldžių subjektų atliekamas duomenų tvarkymas</p> <p>Duomenų tvarkytojas ir bet kuris duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui pavaldus asmuo, galintis susipažinti su asmens duomenimis, gali tvarkyti asmens duomenis tik pagal duomenų valdytojo nurodymus, nebent Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktai numato kitaip.</p>	Visiškas
<p style="text-align: center;"><i>24 straipsnis</i></p> <p>Duomenų tvarkymo veiklos įrašai</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojais turi tvarkyti visų kategorijų duomenų tvarkymo veiklos, už kurią jie atsako, registrą. Tame registre pateikiama visa ši informacija:</p> <p>a) duomenų valdytojo, visų bendrų duomenų valdytojų ir duomenų apsaugos pareigūno, jeigu toks yra, vardas bei pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys;</p> <p>b) duomenų tvarkymo tikslai;</p> <p>c) duomenų gavėjų, kuriems buvo arba bus atskleisti asmens duomenys, įskaitant duomenų gavėjus trečiosiose valstybėse ar tarptautinėse organizacijose, kategorijos;</p> <p>d) duomenų subjektų kategorijų ir asmens duomenų kategorijų aprašymas;</p> <p>e) kai taikytina, profiliavimo naudojimas;</p> <p>f) kai taikytina, asmens duomenų perdavimo trečiosioms valstybėms arba tarptautinėms organizacijoms kategorijos;</p>	<p>Išstatymo projektas</p> <p>22 straipsnis. Duomenų tvarkymo veiklos įrašai</p> <p>1. Duomenų valdytojais tvarko visų kategorijų duomenų tvarkymo veiklos, už kurią jie atsako, įrašus, kuriuose pateikiama ši informacija:</p> <p>1) duomenų valdytojo, bendrų duomenų valdytojų, jei jie yra, ir duomenų apsaugos pareigūno, jei ji privaloma paskirti, pavadinimas ir (ar) vardas ir pavardė, kontaktiniai duomenys (adresas, telefono ryšio numeris ir (ar) elektroninio pašto adresas);</p> <p>2) duomenų tvarkymo tikslai;</p> <p>3) duomenų gavėjų, kuriems buvo arba bus atskleisti asmens duomenys, kategorijos, įskaitant duomenų gavėjus trečiosiose valstybėse ar tarptautinėse organizacijose;</p> <p>4) duomenų subjektų kategorijų ir asmens duomenų kategorijų aprašymas;</p> <p>5) profiliavimo, jei jis atliekamas, naudojimas;</p> <p>6) asmens duomenų perdavimų trečiajai valstybei arba</p>	Visiškas

<p>g) informacija apie duomenų tvarkymo operacijos, įskaitant duomenų perdavimus, kuriai yra skirti asmens duomenys, teisinį pagrindą;</p> <p>h) jeigu įmanoma, numatomi įvairių kategorijų asmens duomenų ištyrinimo terminai;</p> <p>i) jeigu įmanoma, bendras 29 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.</p> <p>2. Valstybės narės numato, kad kiekvienas duomenų tvarkytojas turi tvarkyti visų kategorijų duomenų tvarkymo veiklos, vykdomos duomenų valdytojo vardu, registrą, kuriame nurodoma:</p> <p>a) duomenų tvarkytojo arba duomenų tvarkytojų, kiekvieno duomenų valdytojo, kurio vardu veikia duomenų tvarkytojas, ir, jei taikytina, duomenų apsaugos pareigūno vardas bei pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys;</p> <p>b) kiekvieno duomenų valdytojo vardu vykdomo duomenų tvarkymo kategorijos;</p> <p>c) kai taikytina, asmens duomenų perdavimai trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, jeigu duomenų valdytojas aiškiai paveda tai padaryti, be kita ko, nurodant tą trečiąją valstybę arba tarptautinę organizaciją;</p> <p>d) jeigu įmanoma, bendras 29 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.</p> <p>3. 1 ir 2 dalyse nurodytas registras parengiamas raštu ir gali būti prieinamas elektronine forma.</p> <p>Gavęs prašymą, duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas pateikia tuos registrus priežiūros institucijai.</p>	<p>tarptautinei organizacijai, jei asmens duomenys perduodami, kategorijos;</p> <p>7) informacija apie duomenų tvarkymo operacijos, įskaitant duomenų perdavimus, kuriai yra skirti asmens duomenys, teisinį pagrindą;</p> <p>8) jeigu įmanoma, numatomi įvairių kategorijų asmens duomenų ištyrinimo terminai;</p> <p>9) jeigu įmanoma, bendras šio įstatymo 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.</p> <p>2. Kiekvienas duomenų tvarkytojas tvarko su visų kategorijų duomenų tvarkymo veikla, vykdoma duomenų valdytojo vardu, susijusius įrašus, kuriuose nurodoma:</p> <p>1) duomenų tvarkytojo ar duomenų tvarkytojų, kiekvieno duomenų valdytojo, kurio vardu veikia duomenų tvarkytojas, ir duomenų apsaugos pareigūno, jei ji privaloma paskirti, pavadinimas ir (ar) vardas ir pavardė, kontaktiniai duomenys (adresas, telefono ryšio numeris ir (ar) elektroninio pašto adresas);</p> <p>2) kiekvieno duomenų valdytojo vardu vykdomo duomenų tvarkymo kategorijos;</p> <p>3) asmens duomenų perdavimai trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, jeigu duomenų valdytojas aiškiai paveda tai padaryti, nurodant tą trečiąją valstybę arba tarptautinę organizaciją, jei asmens duomenys perduodami;</p> <p>4) jeigu įmanoma, bendras šio įstatymo 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti įrašai tvarkomi raštu, įskaitant elektroninės formos įrašus.</p> <p>4. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas turi pateikti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus įrašus Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.</p>
25 straipsnis	<p>Įstatymo projektas</p> <p>Visiškias</p>

<p>Registravimas</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad turi būti saugomi registracijos įrašai bent apie šias duomenų tvarkymo operacijas: rinkimą, keitimą, užklausa, atskleidimą, įskaitant perdavimus, sujungimą ir ištyrinimą. Užklauso ir atskleidimo registracijos įrašai turi suteikti galimybę nustatyti tokių operacijų priežastis, datą ir laiką, taip pat, kiek tai įmanoma, nustatyti asmens, kuris susipažino su asmens duomenimis arba juos atskleidė, tapatybę ir tokių asmens duomenų gavėjų tapatybę.</p> <p>2. Registracijos įrašai naudojami tik siekiant patikrinti duomenų tvarkymo teisėtumą, vykdyti savikontrolę, užtikrinti asmens duomenų vientisumą bei saugumą ir baudžiamojo proceso tikslais.</p> <p>3. Gavęs prašymą, duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas pateikia registracijos įrašus priežiūros institucijai.</p>	<p>23 straipsnis. Registracijos įrašai</p> <p>1. Duomenų valdytojas užtikrina, kad būtų saugomi registracijos įrašai bent apie šias duomenų tvarkymo operacijas, atliktas automatizuotose duomenų tvarkymo sistemose: rinkimą, keitimą, užklausa, atskleidimą, įskaitant perdavimus, sujungimą ir ištyrinimą. Užklauso ir atskleidimo registracijos įrašai turi suteikti galimybę nustatyti tokių operacijų priežastis, datą ir laiką, taip pat, kiek tai įmanoma, nustatyti asmens, kuris atliko asmens duomenų užklausa arba juos atskleidė, tapatybę ir tokių asmens duomenų gavėjų tapatybę.</p> <p>2. Registracijos įrašai naudojami tik siekiant patikrinti duomenų tvarkymo teisėtumą, vykdyti savikontrolę, užtikrinti asmens duomenų vientisumą bei saugumą, taip pat baudžiamojo proceso tikslais.</p> <p>3. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas turi pateikti registracijos įrašus Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.</p>
<p>26 straipsnis</p> <p>Bendradarbiavimas su priežiūros institucija</p> <p>Valstybės narės numato, kad, gavęs prašymą, duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas turi bendradarbiauti su priežiūros institucija jai vykdamas savo užduotis.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>24 straipsnis. Bendradarbiavimas su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija</p> <p>Gavęs Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos prašymą, duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas bendradarbiauja su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija jai vykdamas funkcijas.</p> <p>Visiškas</p>
<p>27 straipsnis</p> <p>Poveikio duomenų apsaugai vertinimas</p> <p>1. Tais atvejais, kai dėl duomenų tvarkymo rūšies, visų pirma naudojant naujas technologijas, ir atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą bei tikslus gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas, prieš pradėdamas vykdyti duomenų tvarkymą, turi atlikti numatytų duomenų tvarkymo operacijų poveikio asmens duomenų apsaugai vertinimą.</p> <p>2. 1 dalyje nurodytame vertinime pateikiamas bent bendras numatytų duomenų tvarkymo operacijų aprašymas, pavojaus</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>25 straipsnis. Poveikio duomenų apsaugai vertinimas</p> <p>1. Kai dėl duomenų tvarkymo rūšies, visų pirma naudojant naujas technologijas, ir atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, žmogaus teisėms ir laisvėms gali kilti didelis pavojus, duomenų valdytojas, prieš pradėdamas tvarkyti duomenis, atlieka numatytų duomenų tvarkymo operacijų poveikio duomenų apsaugai vertinimą ir parengia poveikio duomenų apsaugai vertinimo ataskaitą.</p> <p>2. Poveikio duomenų apsaugai vertinimo ataskaitoje pateikiamas bendras numatytų duomenų tvarkymo operacijų aprašymas,</p> <p>Visiškas</p>

<p>duomenų subjektų teisėms ir laisvėms vertinimas, numatytos priemonės tam pavojui pašalinti, apsaugos priemonės, saugumo priemonės ir mechanizmai, kuriais užtikrinama asmens duomenų apsauga ir įrodoma, kad laikomasi šios direktyvos, atsižvelgiant į duomenų subjektų ir kitų susijusių asmenų teises ir teisėtus interesus.</p>	<p>pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms vertinimas, numatytos priemonės tam pavojui pašalinti, apsaugos priemonės, saugumo priemonės ir mechanizmai, kuriais užtikrinama asmens duomenų apsauga ir įrodoma, kad laikomasi šio įstatymo, atsižvelgiant į duomenų subjektų ir kitų susijusių asmenų teises ir teisėtus interesus, ir kita, duomenų valdytojo nuomone, svarbi informacija.</p>
<p>Išankstinis konsultavimasis su priežiūros institucija</p> <p>28 straipsnis</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turi iš anksto konsultuotis su priežiūros institucija prieš tvarkydamas asmens duomenis, kurie bus įtraukti į naują sistemintą rinkinį, kuris turi būti sukuriamas, jeigu:</p> <p>a) 27 straipsnyje numatytame poveikio duomenų apsaugai vertinime nurodyta, kad atliekant duomenų tvarkymą kiltų didelis pavojus tuo atveju, jei duomenų valdytojas nesiimtų priemonių pavojui sumažinti, arba</p> <p>b) dėl duomenų tvarkymo rūšies, visų pirma naudojant naujas technologijas, mechanizmus ar taikant naujas procedūras, kyla didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms.</p> <p>2. Valstybės narės numato, kad rengiant pasiūlymą dėl su duomenų tvarkymu susijusios teisėkūros priemonės, kurią turi priimti nacionalinis parlamentas, arba tokia teisėkūros priemonė grindžiamą reguliavimo priemonę, turi būti konsultuojamasi su priežiūros institucija.</p> <p>3. Valstybės narės numato, kad priežiūros institucija gali parengti duomenų tvarkymo operacijų, dėl kurių reikia iš anksto konsultuotis pagal 1 dalį, sąrašą.</p> <p>4. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi pateikti priežiūros institucijai poveikio duomenų apsaugai vertinimą pagal 27 straipsnį ir, gavęs prašymą, bet kokią kitą informaciją, kad priežiūros institucija galėtų įvertinti, ar duomenų tvarkymas atitinka reikalavimus, ir visų pirma pavojų</p>	<p>Išstatymo projektas</p> <p>26 straipsnis. Išankstinis konsultavimasis su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija</p> <p>1. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas iš anksto konsultuojasi su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija prieš tvarkydamas asmens duomenis, kurie bus įtraukti į naują kuriamą sistemintą rinkinį, jeigu:</p> <p>1) poveikio duomenų apsaugai vertinimo ataskaitoje nurodyta, kad tvarkant duomenis kiltų didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms, jei duomenų valdytojas nesiimtų priemonių pavojui sumažinti; arba</p> <p>2) dėl duomenų tvarkymo rūšies, visų pirma naudojant naujas technologijas, mechanizmus ar taikant naujas procedūras, kyla didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms.</p> <p>2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija gali sudaryti ir viešai paskelbti duomenų tvarkymo operacijų, dėl kurių turi būti konsultuojamasi pagal šio straipsnio 1 dalį, sąrašą.</p> <p>3. Duomenų valdytojas turi pateikti Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai poveikio duomenų apsaugai vertinimo ataskaitą, o Valstybinės duomenų inspekcijos prašymu – ir kitą informaciją, kad Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija galėtų įvertinti, ar duomenų tvarkymas atitinka šio įstatymo reikalavimus, ir visų pirma pavojų duomenų subjekto asmens duomenų apsaugai ir susijusias apsaugos priemones.</p> <p>4. Jeigu Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija laikosi nuomonės, kad šio straipsnio 1 dalyje nustatytas duomenų tvarkymas šio įstatymo nuostatas pažeistų, visų pirma tais atvejais, kai duomenų valdytojas nepakankamai nustatė arba</p>

Visiškas

<p>duomenų subjekto asmens duomenų apsaugai ir susijusias apsaugos priemones.</p> <p>5. Valstybės narės tuo atveju, jeigu priežiūros institucija laikosi nuomonės, kad numatytas duomenų tvarkymas, nurodytas šio straipsnio 1 dalyje, pažeistų pagal šią direktyvą priimtas nuostatas, visų pirma tais atvejais, kai duomenų valdytojas nepakankamai nustatė arba nepakankamai sumažino pavojų, numato, kad priežiūros institucija ne vėliau kaip per šešias savaites nuo tada, kai gavo prašymą suteikti konsultaciją, turi raštu pateikti duomenų valdytojui ir, kai taikytina, duomenų tvarkytojui patarimus ir gali pasinaudoti bet kuriais 47 straipsnyje nurodytais savo įgaliojimais. Tas laikotarpis gali būti pratęstas vienu mėnesiu, atsižvelgiant į numatyto duomenų tvarkymo sudėtingumą. Priežiūros institucija informuoja duomenų valdytoją ir, kai taikytina, duomenų tvarkytoją apie bet koki tokio laikotarpio pratęsimą per vieną mėnesį nuo prašymo suteikti konsultaciją gavimo, taip pat ir apie vėlavimo priežastis.</p>	<p>nepakankamai sumažino pavojų, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija ne vėliau kaip per šešias savaites nuo prašymo suteikti konsultaciją gavimo dienos turi raštu pateikti duomenų valdytojui ir, jei reikia, duomenų tvarkytojui rekomendacijas ir gali pasinaudoti bet kuriais šio įstatymo 41 straipsnyje nurodytomis teisėmis. Šis terminas gali būti pratęstas vieną mėnesį, atsižvelgiant į numatyto duomenų tvarkymo sudėtingumą. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija informuoja duomenų valdytoją ir, jei reikia, duomenų tvarkytoją, apie termino pratęsimą ir pratęsimo priežastis per vieną mėnesį nuo prašymo suteikti konsultaciją gavimo dienos.</p> <p>5. Rengiant įstatymų ir kitų teisės aktų projektus, susijusius su asmens duomenų tvarkymu šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, šie projektai turi būti teikiami Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, kad ji pateiktų savo išvadas.</p> <p>6. Šio straipsnio nuostatos, išskyrus šio straipsnio 5 dalį, netaikomos Lietuvos Respublikos valstybės institucijoms, kai jos asmens duomenis tvarko nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.</p>
<p style="text-align: center;"><i>29 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Duomenų tvarkymo saugumas</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas, atsižvelgdamas į techninių galimybių išsivystymo lygį ir įgyvendinimo sąnaudas, taip pat į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą bei tikslus ir į įvairios tikimybės bei dydžio pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, turi įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines priemones, kad būtų užtikrintas pavojų atitinkancio lygio saugumas, visų pirma kiek tai susiję su 10 straipsnyje nurodytu specialiu kategorijų asmens duomenų tvarkymu.</p> <p>2. Automatizuoto duomenų tvarkymo srityje kiekviena valstybė narė numato, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, atlikus rizikos vertinimą, turi įgyvendinti priemones, kuriomis siekiama:</p>	<p style="text-align: center;">Visiškai</p> <p>Įstatymo projektas</p> <p>28 straipsnis. Duomenų tvarkymo saugumas</p> <p>1. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas, atsižvelgdami į technines galimybes, įgyvendinimo sąnaudas ir duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus žmogaus teisėms ir laisvėms, įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kad būtų užtikrintas pavojų atitinkancio lygio saugumas, visų pirma kiek tai susiję su šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytu specialiu kategorijų asmens duomenų tvarkymu.</p> <p>2. Automatinio duomenų tvarkymo srityje duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, atlikę rizikos vertinimą, turi įgyvendinti priemones, kuriomis siekiama:</p> <p>1) nesuteikti neigiamoms asmenims prieigos prie duomenų tvarkymo įrangos, naudojamos duomenims tvarkyti (prieigos prie įrangos kontrolė);</p>

<p>a) nesuteikti leidimo neturintiems asmenims prieigos prie duomenų tvarkymo įrangos, naudojamos duomenims tvarkyti (prieigos prie įrangos kontrolė);</p> <p>b) užkirsti kelią neteisėtam duomenų laikmenų skaitymui, kopijavimui, keitimui ar pašalinimui (duomenų laikmenų kontrolė);</p> <p>c) užkirsti kelią neteisėtam asmens duomenų įvedimui ir neteisėtam saugomų asmens duomenų tikrinimui, keitimui ar šalinimui (saugojimo kontrolė);</p> <p>d) neleisti leidimo neturintiems asmenims, kurie naudojami duomenų perdavimo įranga, naudotis automatizuotomis duomenų tvarkymo sistemomis (naudotojo kontrolė);</p> <p>e) užtikrinti, kad asmenys, kuriems suteiktas leidimas naudotis automatizuota duomenų tvarkymo sistema, turėtų prieigą tik prie tų asmens duomenų, kuriems taikomas jų prieigos leidimas (prieigos prie duomenų kontrolė);</p> <p>f) užtikrinti, kad būtų įmanoma patikrinti ir nustatyti įstaigas, kurioms asmens duomenys buvo persiųsti arba gali būti persiųsti, arba kurioms buvo suteikta galimybė su jais susipažinti naudojant duomenų perdavimo įrangą (perdavimo kontrolė);</p> <p>g) užtikrinti, kad vėliau būtų galima patikrinti ir nustatyti, kokie asmens duomenys buvo įvesti į automatizuotas duomenų tvarkymo sistemas ir kada bei kas asmens duomenis įvedė (įvedimo kontrolė);</p> <p>h) užkirsti kelią neteisėtam asmens duomenų skaitymui, kopijavimui, keitimui arba šalinimui asmens duomenų perdavimo metu arba duomenų laikmenos gabenimo metu (siuntimo kontrolė);</p> <p>i) užtikrinti, kad įdiegtos sistemos pertraukties atveju galėtų būti atkurtos (atgaminimas);</p> <p>j) užtikrinti, kad sistemos funkcijos veiktų, kad apie pastebėtą funkcionavimo klaidą būtų pranešama (patikimumas) ir kad saugomi asmens duomenys negalėtų būti iškraipyti dėl blogo sistemos veikimo (vientisumas).</p>	<p>2) užkirsti kelią neteisėtam duomenų laikmenų skaitymui, kopijavimui, keitimui ar pašalinimui (duomenų laikmenų kontrolė);</p> <p>3) užkirsti kelią neteisėtam asmens duomenų įvedimui ir neteisėtam saugomų asmens duomenų tikrinimui, keitimui ar ištrynimui (saugojimo kontrolė);</p> <p>4) neleisti neigaliojantiems asmenims, kurie naudojami duomenų perdavimo įranga, naudotis automatinėmis duomenų tvarkymo sistemomis (naudotojo kontrolė);</p> <p>5) užtikrinti, kad asmenys, įgalioji naudotis automatinėmis duomenų tvarkymo sistema, turėtų prieigą tik prie tų asmens duomenų, kuriems taikomas jų prieigos leidimas (prieigos prie duomenų kontrolė);</p> <p>6) užtikrinti, kad būtų įmanoma patikrinti ir nustatyti įstaigas, kurioms asmens duomenys buvo persiųsti arba gali būti persiųsti arba kurioms buvo suteikta galimybė su jais susipažinti naudojant duomenų perdavimo įrangą (perdavimo kontrolė);</p> <p>7) užtikrinti galimybę vėliau patikrinti ir nustatyti, kokie asmens duomenys buvo įvesti į automatines duomenų tvarkymo sistemas ir kada bei kas asmens duomenis įvedė (įvedimo kontrolė);</p> <p>8) užkirsti kelią neteisėtam asmens duomenų skaitymui, kopijavimui, keitimui arba ištrynimui asmens duomenų perdavimo metu arba duomenų laikmenos gabenimo metu (siuntimo kontrolė);</p> <p>9) užtikrinti, kad įdiegtos sistemos pertraukties atveju galėtų būti atkurtos (atgaminimas);</p> <p>10) užtikrinti, kad sistemos funkcijos veiktų, kad apie pastebėtą funkcionavimo klaidą būtų pranešama (patikimumas) ir kad saugomi asmens duomenys negalėtų būti iškraipyti dėl blogo sistemos veikimo (vientisumas).</p>
--	---

<p align="center"><i>30 straipsnis</i></p> <p>Pranešimas apie asmens duomenų saugumo pažeidimą priežiūros institucijai</p> <p>1. Valstybės narės asmens duomenų saugumo pažeidimo atveju numato, kad duomenų valdytojas, nepagrįstai nedelsdamas ir, jei įmanoma, ne vėliau kaip per 72 valandas nuo tada, kai apie jį sužino, turi pranešti apie asmens duomenų saugumo pažeidimą priežiūros institucijai, išskyrus atvejus, kai nėra tikėtina, kad dėl tokio asmens duomenų saugumo pažeidimo kils pavojus fizinėms asmenų teisėms ir laisvėms. Jeigu pranešimas priežiūros institucijai pateikiamas vėliau nei per 72 valandas, prie jo pridedama informacija apie vėlavimo priežastis.</p> <p>2. Duomenų tvarkytojas, sužinojęs apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, nepagrįstai nedelsdamas apie tai praneša duomenų valdytojui.</p> <p>3. 1 dalyje nurodytame pranešime bent:</p> <p>a) aprašomas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis, įskaitant, jeigu įmanoma, atitinkamų duomenų subjektų kategorijas ir apytikslį skaičių, taip pat atitinkamų asmens duomenų įrašų kategorijas ir apytikslį skaičių;</p> <p>b) nurodoma duomenų apsaugos pareigūno arba kito kontaktinio asmens, galinčio suteikti daugiau informacijos, vardas bei pavardė ir kontaktiniai duomenys;</p> <p>c) aprašomos tikėtinos asmens duomenų saugumo pažeidimo pasekmės;</p> <p>d) aprašomos priemonės, kurių ėmėsi duomenų valdytojas, arba kurių siūloma, kad jis imtųsi, kad būtų pašalintas asmens duomenų saugumo pažeidimas, be kita ko, kai tinkama, priemonės, kad būtų sumažintas jo galimas neigiamas poveikis.</p> <p>4. Jeigu ir tiek, kiek informacijos nėra įmanoma pateikti tuo pačiu metu, informaciją galima teikti etapais, toliau nepagrįstai nedelsiant.</p>	<p align="center">Visiškas</p> <p>Istatymo projektas</p> <p>29 straipsnis. Pranešimas apie asmens duomenų saugumo pažeidimą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai</p> <p>1. Duomenų valdytojas nedelsdamas ir, jei įmanoma, ne vėliau kaip per 72 valandas nuo tada, kai sužinojo apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, turi pranešti apie jį Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, nebent asmens duomenų saugumo pažeidimas neturėtų kelti pavojaus žmogaus teisėms ir laisvėms. Jeigu pranešimas Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai pateikiamas vėliau nei per 72 valandas, prie jo pridedama informacija apie vėlavimo priežastis.</p> <p>2. Duomenų tvarkytojas, sužinojęs apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, nedelsdamas apie tai praneša duomenų valdytojui.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime turi būti:</p> <p>1) aprašytas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis, įskaitant, jeigu įmanoma, duomenų subjektų kategorijas ir apytikslį skaičių, taip pat asmens duomenų įrašų kategorijas ir apytikslį skaičių;</p> <p>2) nurodyta duomenų apsaugos pareigūno arba kito kontaktinio asmens, galinčio suteikti daugiau informacijos, vardas ir pavardė bei kontaktiniai duomenys (adresas, telefono ryšio numeris ir (ar) elektroninio pašto adresas);</p> <p>3) aprašytos tikėtinos asmens duomenų saugumo pažeidimo pasekmės;</p> <p>4) aprašytos priemonės, kurių ėmėsi duomenų valdytojas, arba kurių siūloma, kad jis imtųsi, kad būtų pašalintas asmens duomenų saugumo pažeidimas, įskaitant, kai tinkama, priemonės galimoms neigiamoms jo pasekmėms sumažinti;</p> <p>5) pateikta kita reikšminga informacija duomenų valdytojo nuožiūra.</p> <p>4. Jeigu informacijos neįmanoma pateikti tuo pačiu metu, informacija toliau nedelsiant gali būti teikiama dalimis.</p> <p>5. Duomenų valdytojas dokumentuoja visus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus asmens duomenų saugumo pažeidimus,</p>
---	---

<p>5. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi dokumentuoti visus 1 dalyje nurodytus asmens duomenų saugumo pažeidimus, įskaitant faktus, susijusius asmens duomenų saugumo pažeidimu, jo poveikį ir taisomuosius veiksmus, kurių imtasi. Ta dokumentacija turi sudaryti galimybę priežiūros institucijai patikrinti, ar laikomasi šio straipsnio.</p> <p>6. Valstybės narės, tais atvejais, kai asmens duomenų saugumo pažeidimas yra susijęs su asmens duomenimis, kurie buvo persiųsti kitos valstybės narės duomenų valdytojo arba kitos valstybės narės duomenų valdytojai, numato, kad 3 dalyje nurodyta informacija tos valstybės narės duomenų valdytojui turi būti pateikta nepagrįstai nedelsiant.</p>	<p>įskaitant su asmens duomenų saugumo pažeidimu susijusius faktus, jo poveikį ir taisomuosius veiksmus, kurių buvo imtasi. Remdamasi tais dokumentais, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija turi turėti galimybę patikrinti, ar laikomasi šio straipsnio nuostatų.</p> <p>6. Kai asmens duomenų saugumo pažeidimas yra susijęs su asmens duomenimis, kurie buvo persiųsti kitos Europos Sąjungos valstybės narės duomenų valdytojo arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės duomenų valdytojui, šio straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija nedelsiant turi būti pateikta tos Europos Sąjungos valstybės narės duomenų valdytojui.</p> <p>7. Šio straipsnio nuostatos netaikomos Lietuvos Respublikos valstybės institucijoms, kai jos asmens duomenis tvarko nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.</p>	Visiškai
<p>31 straipsnis</p> <p>Pranešimas apie asmens duomenų saugumo pažeidimą duomenų subjektui</p> <p>1. Jeigu dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas turi pranešti duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime duomenų subjektui aiškia ir paprasta kalba aprašomas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir pateikiama bent 30 straipsnio 3 dalies b, c ir d punktuose nurodyta informacija ir priemonės.</p> <p>3. 1 dalyje nurodyto pranešimo duomenų subjektui nereikalaujama, jeigu tenkinama bet kuri iš šių sąlygų:</p> <p>a) duomenų valdytojas įgyvendino tinkamas technologines ir organizacines apsaugos priemones ir tos priemonės taikytos asmens duomenims, kuriems asmens duomenų saugumo pažeidimas turėjo poveikio, visų pirma tas priemones, kuriomis užtikrinama, kad asmeniui, neturinčiam leidimo susipažinti su asmens duomenimis, jie būtų nesuprantami, pavyzdžiui, šifravimo priemonės;</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>30 straipsnis. Pranešimas apie asmens duomenų saugumo pažeidimą duomenų subjektui</p> <p>1. Jeigu dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, duomenų valdytojas nedelsdamas praneša apie asmens duomenų saugumo pažeidimą duomenų subjektui.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime duomenų subjektui aiškia ir paprasta kalba aprašomas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir pateikiama šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalies 2–5 punktuose nurodyta informacija.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju pranešti duomenų subjektui nereikalaujama, jeigu įvykdoma bent viena iš šių sąlygų:</p> <p>1) duomenų valdytojas įgyvendino tinkamas technologines ir organizacines apsaugos priemones ir tos priemonės taikytos asmens duomenims, kuriems asmens duomenų saugumo pažeidimas turėjo poveikio, visų pirma tas priemones, kuriomis užtikrinama, kad asmeniui, neturinčiam leidimo susipažinti su asmens duomenimis, jie būtų nesuprantami (šifravimo priemonės ir (ar) kitas priemones);</p>	

<p>b) duomenų valdytojas ėmėsi paskesnių priemonių, kuriomis užtikrinama, kad duomenų subjektų teisės ir laisvės greičiausiai nebegalėtų kilti 1 dalyje nurodytas didelis pavojus;</p> <p>c) tam prireiktų neproporcingai daug pastangų. Tokiu atveju pranešimas skelbiamas viešai arba taikoma panaši priemonė, kuria duomenų subjektai informuojami taip pat veiksmingai.</p> <p>4. Jeigu duomenų valdytojas dar nepranešė apie asmens duomenų saugumo pažeidimą duomenų subjektui, priežiūros institucija, išnagrinėjusi tikimybę, kad asmens duomenų saugumo pažeidimas sukels didelį pavojų, gali reikalauti, kad duomenų valdytojas tai padarytų, arba gali nuspręsti, kad tenkinama bet kuri iš 3 dalyje nurodytų sąlygų.</p> <p>5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas duomenų subjektui gali būti atidėtas, apribotas arba jo galima nepateikti, laikantis 13 straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų ir pagrindų.</p>	<p>2) duomenų valdytojas, sužinojęs apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, ėmėsi priemonių, kuriomis užtikrinama, kad nebegalėtų kilti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms;</p> <p>3) tai pareikalautų neproporcingai daug pastangų. Tokiu atveju pranešimas paskelbiamas viešai arba taikoma panaši priemonė, kuria duomenų subjektai būtų informuojami taip pat efektyviai.</p> <p>4. Jeigu duomenų valdytojas dar nėra pranešęs duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, apsvačiusi, kokia yra tikimybė, kad dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo kils didelis pavojus žmogaus teisėms ir laisvėms, gali pareikalauti, kad duomenų valdytojas tą padarytų, arba gali nuspręsti, kad įvykdyta bet kuri iš šio straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.</p> <p>5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas duomenų subjektui gali būti atidėtas, apribotas arba jo galima nepateikti, laikantis šio įstatymo 11 straipsnio 3 dalyje nurodytų sąlygų ir pagrindų.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>31 straipsnis. Duomenų apsaugos pareigūno skyrimas</p> <p>1. Duomenų valdytojas turi paskirti duomenų apsaugos pareigūną. Priešvėlė paskirti duomenų apsaugos pareigūną netaikoma teismams, kai jie asmens duomenis tvarko vykdydami teisingumą.</p> <p>2. Duomenų apsaugos pareigūnas paskiriamas remiantis profesinėmis savybėmis, visų pirma duomenų apsaugos teisės ir praktikos ekspertinėmis žiniomis, taip pat gebėjimu atlikti šio įstatymo 33 straipsnyje nurodytas užduotis.</p> <p>3. Vienas duomenų apsaugos pareigūnas gali būti skiriamas kelioms kompetentingoms institucijoms, atsižvelgiant į jų organizacinę struktūrą ir dydį.</p> <p>4. Duomenų valdytojas viešai paskelbia duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis (adresą, telefono ryšio numerį</p>	<p>Visiškas</p>
<p>32 straipsnis</p> <p>Duomenų apsaugos pareigūno skyrimas</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi paskirti duomenų apsaugos pareigūną. Valstybės narės gali tos priešvėlės netaikyti teismams ir kitoms nepriklausomoms teisminėms institucijoms, vykdančioms savo teismines funkcijas.</p> <p>2. Duomenų apsaugos pareigūnas paskiriamas remiantis profesinėmis savybėmis ir visų pirma dalykinėmis duomenų apsaugos teisės ir praktikos žiniomis, taip pat gebėjimu atlikti 34 straipsnyje nurodytas užduotis.</p> <p>3. Vienas duomenų apsaugos pareigūnas gali būti skiriamas kelioms kompetentingoms institucijoms, atsižvelgiant į jų organizacinę struktūrą ir dydį.</p>			

<p>4. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi paskelbti duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis ir perduoti juos priežiūros institucijai.</p>	<p>ir (ar) elektroninio pašto adresą). Duomenų valdytojas duomenų apsaugos pareigūno vardą, pavardę ir jo kontaktinius duomenis (adresą, telefono ryšio numerį ir (ar) elektroninio pašto adresą) perduoda Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai per 10 darbo dienų nuo jo paskyrimo dienos, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.</p>
<p><i>33 straipsnis</i></p> <p>Duomenų apsaugos pareigūno statusas</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi užtikrinti, jog su duomenų apsaugos pareigūnu būtų tinkamai ir laiku konsultuojamasi visais su asmens duomenų apsauga susijusiais klausimais.</p> <p>2. Duomenų valdytojas padeda duomenų apsaugos pareigūnui atlikti 34 straipsnyje nurodytas užduotis suteikdamas toms užduotims atlikti būtinų išteklių ir galimybę susipažinti su asmens duomenimis ir duomenų tvarkymo operacijomis, taip pat išteklių, būtinų jo dalykinėms žinioms išsaugoti.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>32 straipsnis. Duomenų apsaugos pareigūno statusas</p> <p>1. Duomenų valdytojas užtikrina, kad duomenų apsaugos pareigūnas būtų tinkamai ir laiku įtraukiamas į visų su asmens duomenų apsauga susijusių klausimų nagrinėjimą.</p> <p>2. Duomenų valdytojas padeda duomenų apsaugos pareigūnui atlikti šio įstatymo 33 straipsnyje nurodytas užduotis suteikdamas toms užduotims atlikti būtinus išteklius ir galimybę susipažinti su asmens duomenimis bei duomenų tvarkymo operacijomis, taip pat išlaikyti savo ekspertines žinias.</p> <p>Visiškas</p>
<p><i>34 straipsnis</i></p> <p>Duomenų apsaugos pareigūno užduotys</p> <p>Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas turi pavesti duomenų apsaugos pareigūnui atlikti bent šias užduotis:</p> <p>a) informuoti duomenų valdytoją ir duomenis tvarkančius darbuotojus apie jų prievolę pagal šią direktyvą ir pagal kitus Sąjungos ar valstybės narės teisės aktus dėl duomenų apsaugos ir teikti jiems patarimus šiais klausimais;</p> <p>b) stebėti, kaip laikomasi šios direktyvos, kitų Sąjungos ar valstybės narės teisės aktų dėl duomenų apsaugos ir duomenų valdytojo taikomos politikos asmens duomenų apsaugos srityje, įskaitant pareigų pavidimą, duomenų tvarkymo operacijose dalyvaujančių darbuotojų informuotumo didinimą bei mokymą ir susijusius auditus;</p> <p>c) gavus prašymą teikti patarimus dėl poveikio duomenų apsaugai vertinimo ir stebėti jo atlikimą pagal 27 straipsnį;</p> <p>d) bendradarbiauti su priežiūros institucija;</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>33 straipsnis. Duomenų apsaugos pareigūno užduotys</p> <p>1. Duomenų valdytojas duomenų apsaugos pareigūnui paveda atlikti šias užduotis:</p> <p>1) informuoti duomenų valdytoją ir duomenis tvarkančius darbuotojus apie jų prievolę pagal šį įstatymą ir kitus Europos Sąjungos bei Lietuvos Respublikos teisės aktus dėl asmens duomenų apsaugos ir pataria šiais klausimais;</p> <p>2) stebėti, kaip laikomasi šio įstatymo, kitų Europos Sąjungos ar Lietuvos Respublikos teisės aktų dėl duomenų apsaugos ir duomenų valdytojo asmens duomenų apsaugos politikos, įskaitant atsakomybių paskirstymą, duomenų tvarkymo operacijose dalyvaujančių darbuotojų informuotumo didinimą bei mokymą ir susijusius auditus;</p> <p>3) paprašius konsultuoti duomenų valdytoją dėl poveikio duomenų apsaugai vertinimo ir stebėti jo atlikimą pagal šio įstatymo 25 straipsnį;</p> <p>Visiškas</p>

e) atlikti kontaktinio asmens funkcijas priežiūros institucijai kreipiantis su duomenų tvarkymu susijusiais klausimais, įskaitant 28 straipsnyje nurodytas išankstines konsultacijas, ir prireikus konsultuoti visais kitais klausimais.	4) bendradarbiauti su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais; 5) atlikti kontaktinio asmens funkcijas Valstybinei duomenų apsaugos institucijai kreipiantis su duomenų tvarkymu susijusiais klausimais, įskaitant šio įstatymo 26 straipsnyje nurodytas išankstines konsultacijas, ir prireikus konsultuoti visais kitais klausimais. 2. Duomenų valdytojas turi teisę pavedti duomenų apsaugos pareigūnui atlikti ir kitas užduotis, susijusias su šio įstatymo įgyvendinimu. Duomenų valdytojas užtikrina, kad dėl to nekiltų interesų konfliktas.	Visiškas
<p>35 straipsnis</p> <p>Bendrieji asmens duomenų perdavimo principai</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad kompetentingos institucijos gali perduoti asmens duomenis, kurie yra tvarkomi arba kuriuos ketinama tvarkyti juos perdavus trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, be kita ko, tolesnio perdavimo kitai trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai tikslais, tik tuo atveju, kai laikomasi pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų ir jeigu yra tenkinamos šiame skyriuje nustatytos sąlygos, būtent:</p> <p>a) perduoti duomenis būtina 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais;</p> <p>b) asmens duomenys perduodami duomenų valdytojui trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuris yra institucija, kompetentinga 1 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais;</p> <p>c) tuo atveju, kai asmens duomenys persiunčiami iš kitos valstybės narės arba ta valstybė narė suteikia galimybę jais naudotis, ta valstybė narė pagal savo nacionalinę teisę perdavimui yra suteikusi išankstinį leidimą;</p> <p>d) Komisija pagal 36 straipsnį yra priėmusi sprendimą dėl tinkamumo arba, jeigu toks sprendimas nepriimtas, buvo nustatytos arba egzistuoja tinkamos apsaugos priemonės</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>34 straipsnis. Bendrieji asmens duomenų perdavimo principai</p> <p>1. Kompetentingos institucijos gali perduoti asmens duomenis, kurie yra tvarkomi arba kuriuos ketinama tvarkyti juos perdavus trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai, įskaitant ir tolesnius perdavimus į kitą trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, tik tuo atveju, kai toks perdavimas atitinka šio įstatymo reikalavimus ir šiame skirsnyje nustatytas sąlygas, tai yra:</p> <p>1) perduoti asmens duomenis būtina šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais;</p> <p>2) asmens duomenys perduodami duomenų valdytojui trečiojoje valstybėje arba tarptautinei organizacijai, kuri yra kompetentinga institucija šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais;</p> <p>3) tuo atveju, kai asmens duomenys persiunčiami ar suteikiama galimybė susipažinti su asmens duomenimis, gautais iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, ta Europos Sąjungos valstybė narė pagal savo nacionalinę teisę yra suteikusi išankstinį leidimą perduoti;</p> <p>4) Europos Komisija yra priėmusi sprendimą dėl tinkamumo arba, jeigu toks sprendimas nepriimtas, buvo nustatytos arba</p>	

<p>pagal 37 straipsnį, arba, nesant sprendimo dėl tinkamumo pagal 36 ar tinkamų apsaugos priemonių pagal 37 straipsnį, taikomos su konkrečiomis situacijomis susijusios nukrypti leidžiančios nuostatos pagal 38 straipsnį, ir</p> <p>e) tolesnio duomenų perdavimo kitai trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai atveju kompetentinga institucija, kuri atliko pirminį perdavimą, arba kita tos pačios valstybės narės kompetentinga institucija leidžia toliau perduoti duomenis, tinkamai atsižvelgusi į visus susijusius veiksnius, įskaitant nusikalstamos veikos sunkumą, tikslą, kuriuo buvo atliktas asmens duomenų perdavimas, ir asmens duomenų apsaugos trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuriai toliau perduodami asmens duomenys, lygi.</p> <p>2. Valstybės narės numato, kad perduoti duomenis be kitos valstybės narės išankstinio leidimo pagal 1 dalies c punktą turi būti leidžiama tik tuo atveju, jeigu asmens duomenis būtina perduoti siekiant užkirsti kelią tiesioginei ir didelei grėsmei valstybės narės arba trečiosios valstybės visuomenės saugumui arba valstybės narės esminiams interesams, o išankstinio leidimo laiku gauti negalima. Nedelsiant informuojama institucija, atsakinga už išankstinio leidimo suteikimą.</p> <p>3. Visos šio skyriaus nuostatos taikomos siekiant užtikrinti, kad nesumažėtų šia direktyva fiziniams asmenims užtikrinamos apsaugos lygis.</p>	<p>egzistuoja tinkamos apsaugos priemonės pagal šio įstatymo 36 straipsnį, arba, nesant Europos Komisijos sprendimo dėl tinkamumo ar tinkamų apsaugos priemonių pagal šio įstatymo 36 straipsnį, taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos konkrečiais atvejais pagal šio įstatymo 37 straipsnį;</p> <p>5) tolesnio asmens duomenų perdavimo į kitą trečiąją valstybę ar tarptautinei organizacijai atveju kompetentinga institucija, kuri atliko pirminį asmens duomenų perdavimą, arba kita Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, tinkamai atsižvelgusi į visus susijusius veiksnius, įskaitant nusikalstamos veikos sunkumą, tikslą, kuriuo buvo atliktas pirminis asmens duomenų perdavimas, ir asmens duomenų apsaugos trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuriai toliau perduodami asmens duomenys, lygi, leidžia toliau perduoti duomenis.</p> <p>2. Perduoti duomenis be kitos Europos Sąjungos valstybės narės išankstinio leidimo pagal šio straipsnio 1 dalies 3 punktą leidžiama tik tuo atveju, jeigu asmens duomenis būtina perduoti siekiant užkirsti kelią tiesioginei ir didelei grėsmei Lietuvos Respublikos arba trečiosios valstybės visuomenės saugumui arba Lietuvos Respublikos esminiams interesams, o išankstinio leidimo laiku gauti negalima. Apie tokį asmens duomenų perdavimą nedelsiant informuojama kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucija, atsakinga už išankstinio leidimo suteikimą.</p> <p>3. Visos šio skirsnio nuostatos taikomos siekiant užtikrinti, kad nesumažėtų šiuo įstatymu fiziniams asmenims užtikrinamos apsaugos lygis.</p>	Visiškas
<p>Duomenų perdavimas remiantis sprendimu dėl tinkamumo</p> <p>36 straipsnis</p> <p>1. Valstybės narės numato, kad perduoti asmens duomenis trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai galima tuo atveju, jeigu Komisija nusprendė, kad atitinkama trečioji valstybė, teritorija arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių trečiojoje valstybėje, arba atitinkama tarptautinė organizacija</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>35 straipsnis. Asmens duomenų perdavimas remiantis Europos Komisijos sprendimu dėl tinkamumo</p> <p>1. Perduoti asmens duomenis į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai galima, jeigu Europos Komisija nusprendė, kad atitinkama trečioji valstybė, teritorija arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių toje trečiojoje valstybėje, arba atitinkama tarptautinė organizacija užtikrina tinkamo lygio apsaugą.</p>	

<p>užtikrina tinkamo lygio apsaugą. Tokiam duomenų perdavimui specialaus leidimo nereikia.</p> <p>2. Vertindama apsaugos lygio tinkamumą, Komisija visų pirma atsižvelgia į šiuos aspektus:</p> <p>a) teisinės valstybės principą, pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, atitinkamus bendruosius ir atskirius sektoriams skirtus teisės aktus, įskaitant teisės aktus dėl visuomenės saugumo, gynybos, nacionalinio saugumo bei baudžiamosios teisės ir valdžios institucijų galimybės susipažinti su asmens duomenimis, taip pat tų teisės aktų įgyvendinimą, duomenų apsaugos taisyklės, profesines taisykles ir saugumo priemones, įskaitant taisykles dėl tolesnio asmens duomenų perdavimo kitai trečiajai valstybei ar tarptautinei organizacijai, kurių laikomasi toje valstybėje arba kurių laikosi ta tarptautinė organizacija, teismų praktika, taip pat veiksmingas ir vykdytinas duomenų subjektų teises ir veiksmingas administracines bei teismines duomenų subjektų, kurių asmens duomenys yra perduodami, teisių gynimo priemones;</p> <p>b) tai, ar yra ir ar veiksmingai veikia viena ar kelios nepriklausomos priežiūros institucijos trečiojoje valstybėje, arba kurioms yra pavaldi tarptautinė organizacija, kurių atsakomybė yra užtikrinti, kad būtų laikomasi duomenų apsaugos taisyklių, ir užtikrinti jų vykdymą, įskaitant tinkamus vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, padėti duomenų subjektams naudotis savo teisėmis ir patarti jiems, kaip tai daryti, ir bendradarbiauti su valstybių narių priežiūros institucijomis, ir</p> <p>c) atitinkamos trečiosios valstybės arba tarptautinės organizacijos priimtus tarptautinius įsipareigojimus ar kitus įsipareigojimus, atsirandančius dėl teisškai privalomų konvencijų ar priemonių, ir dėl jos dalyvavimo daugiašalėse ar regioninėse sistemose, visų pirma, kiek tai susiję su asmens duomenų apsauga.</p>	<p>Tokiam duomenų perdavimui specialaus leidimo nereikia.</p> <p>2. Europos Komisijos sprendimas, nustatantis, kad trečioji valstybė, teritorija arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija nebeužtikrina tinkamo lygio apsaugos, nedaro poveikio asmens duomenų perdavimui į atitinkamą trečiąją valstybę, teritoriją arba nurodytam vienam ar daugiau sektorių trečiojoje valstybėje, arba atitinkamai tarptautinei organizacijai pagal šio įstatymo 36 ir 37 straipsnius.</p> <p><i>Pastaba.</i> Direktyvos 36 straipsnio 2-6 ir 8 dalių perkelti nereikia, nes nuostatos skirtos Europos Komisijai.</p>
---	--

	<p>3. Komisija, įvertinusi apsaugos lygio tinkamumą, gali nuspręsti, tuo tikslu priimdama įgyvendinimo aktą, kad trečioji valstybė, teritorija arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija užtikrina tinkamo lygio apsaugą, kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje. Įgyvendinimo akte nustatomas periodinės peržiūros, kuri turi būti atliekama ne rečiau kaip kas ketverius metus, mechanizmas; ją atliekant turi būti atsižvelgta į visus susijusius įvykius trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje. Įgyvendinimo akte nustatoma jo teritorinė ir sektorinė taikymo sritis ir, jei taikoma, nurodoma šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodyta (-os) priežiūros institucija ar institucijos. Įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.</p> <p>4. Komisija nuolat stebi įvykius trečiojoje valstybėje ir tarptautinėse organizacijose, kurie galėtų padaryti poveikio pagal 3 dalį priimtų sprendimų veikimui.</p> <p>5. Jei remiantis turima informacija atskleidžiami atitinkami faktai, visų pirma atlikus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą peržiūrą, Komisija nusprendžia, kad trečioji valstybė, teritorija arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija nebeužtikrina tinkamo lygio apsaugos, kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje, ji tiek, kiek tai būtina, įgyvendinimo aktais panaikina, iš dalies pakeičia šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sprendimą arba sustabdo jo galiojimą, nedarant poveikio atgaline data. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.</p> <p>Kai tinkamai pagrįstais atvejais yra privalomų skubos priemonių, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus pagal 58 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą.</p> <p>6. Komisija pradeda konsultacijas su trečiąja valstybe arba tarptautine organizacija, kad padėtis, dėl kurios buvo priimtas sprendimas pagal 5 dalį, būtų ištaisyta.</p>
--	---

<p>7. Valstybės narės numato, kad sprendimas pagal 5 dalį negali daryti poveikio asmens duomenų perdavimui į atitinkamą trečiąją valstybę, teritoriją arba nurodytą vieną ar daugiau sektorių trečiojoje valstybėje, arba atitinkamai tarptautinei organizacijai pagal 37 ir 38 straipsnius.</p> <p>8. Komisija <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i> ir savo interneto svetainėje skelbia trečiųjų valstybių, teritorijų ir nurodytų sektorių trečiojoje valstybėje, taip pat tarptautinių organizacijų, kurie, kaip ji nusprendė, užtikrina tinkamo lygio apsaugą arba jos nebeužtikrina, sąrašą.</p>	
<p style="text-align: center;">37 straipsnis</p> <p style="text-align: center;">Duomenų perdavimas taikant tinkamas apsaugos priemones</p> <p>1. Jeigu nepriimtas sprendimas pagal 36 straipsnio 3 dalį, valstybės narės numato, kad asmens duomenų perdavimas trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai gali būti atliekamas, jeigu:</p> <p>a) su asmens duomenų apsauga susijusios tinkamos apsaugos priemonės yra numatytos teisškai privalomame dokumente, arba</p> <p>b) duomenų valdytojas įvertino visas su asmens duomenų perdavimu susijusias aplinkybes ir daro išvadą, kad nustatytos tinkamos su asmens duomenų apsauga susijusios apsaugos priemonės.</p> <p>2. Duomenų valdytojas informuoja priežiūros instituciją apie duomenų perdavimą pagal 1 dalies b punktą kategorijas.</p> <p>3. Jeigu duomenų perdavimas grindžiamas 1 dalies b punktu, toks perdavimas dokumentuojamas, ir dokumentai, gavus prašymą, pateikiami priežiūros institucijai, nurodant asmens duomenų perdavimo datą ir laiką, informaciją apie gaunamąją kompetentingą instituciją, perdavimo pagrindimą ir perduotus asmens duomenis.</p>	<p style="text-align: center;">38 straipsnis</p> <p style="text-align: center;">Asmens duomenų perdavimas taikant tinkamas apsaugos priemones</p> <p>1. Jeigu nepriimtas Europos Komisijos sprendimas dėl tinkamumo, asmens duomenys gali būti perduodami į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, jeigu:</p> <p>1) su asmens duomenų apsauga susijusios tinkamos apsaugos priemonės yra numatytos teisškai privalomame dokumente; arba</p> <p>2) duomenų valdytojas įvertino visas su asmens duomenų perdavimu susijusias aplinkybes ir nusprendė, kad nustatytos tinkamos su asmens duomenų apsauga susijusios apsaugos priemonės.</p> <p>2. Duomenų valdytojas informuoja Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją apie duomenų perdavimą pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą kategorijas.</p> <p>3. Jeigu atliekamas duomenų perdavimas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, toks perdavimas dokumentuojamas ir dokumentai pateikiami Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu, nurodant asmens duomenų perdavimo datą ir laiką, informaciją apie asmens duomenis gaunamąją kompetentingą instituciją, perdavimo pagrindimą ir perduotus asmens duomenis.</p> <p>4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos Lietuvos Respublikos valstybės institucijoms, kai jos asmens duomenis perduoda</p>
	Visiškas

	nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.	
<p>38 straipsnis</p> <p>Konkrečioms situacijoms taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jeigu nepriimtas sprendimas dėl tinkamumo pagal 36 straipsnį arba nenustatytos tinkamos apsaugos priemonės pagal 37 straipsnį, valstybės narės numato, kad asmens duomenų arba tam tikros kategorijos asmens duomenų perdavimas trečiajai valstybei arba tarptautinei organizacijai gali būti atliekamas tik su sąlyga, kad perduoti duomenis būtina: <ol style="list-style-type: none"> a) kad būtų apsaugoti gyvybiniai duomenų subjekto arba kito asmens interesai; b) kad būtų apsaugoti teisėti duomenų subjekto interesai, kai tai numatyta asmens duomenis perduodančios valstybės narės teiseje; c) kad būtų užkirstas kelias tiesioginei ir didelei grėsmei valstybės narės arba trečiosios valstybės visuomenės saugumui; d) individualiais atvejais 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais, arba e) atskiru atveju, kad būtų nustatyti, vykdomi ar ginami teisiniai reikalavimai, susiję su 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais. 2. Asmens duomenys negali būti perduodami, jeigu duomenis perduodanti kompetentinga institucija nustato, kad atitinkamo duomenų subjekto pagrindinės teisės ir laisvės yra viršesnės už 1 dalies d ir e punktuose nurodytą viešąjį interesą, dėl kurio duomenis reikia perduoti. 3. Jeigu duomenų perdavimas grindžiamas 1 dalimi, toks perdavimas dokumentuojamas ir dokumentai, gavus prašymą, turi būti pateikti priežiūros institucijai, nurodant duomenų perdavimo datą ir laiką, informaciją apie gaunančiąją kompetentingą instituciją, perdavimo pagrindimą ir perduotus asmens duomenis. 	<p>Istatymo projektas</p> <p>37 straipsnis. Nukrypti leidžiančios nuostatos konkrečiais atvejais</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jeigu nepriimtas Europos Komisijos sprendimas dėl tinkamumo arba nenustatytos tinkamos apsaugos priemonės pagal šio įstatymo 36 straipsnį, asmens duomenų perdavimas ar tam tikros kategorijos perdavimai į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai gali būti atliekami tik su sąlyga, kad perduoti duomenis būtina: <ol style="list-style-type: none"> 1) kad būtų apsaugoti gyvybiniai duomenų subjekto arba kito asmens interesai; 2) kad būtų apsaugoti teisėti duomenų subjekto interesai, kai tai nustatyta Lietuvos Respublikos teisės aktuose; 3) kad būtų užkirstas kelias tiesioginei ir didelei grėsmei Lietuvos Respublikos arba trečiosios valstybės visuomenės saugumui; 4) individualiais atvejais šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais; arba 5) individualiu atveju, kad būtų nustatyti, vykdomi ar ginami teisiniai reikalavimai, susiję su šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais. 2. Asmens duomenys negali būti perduodami, jeigu duomenis perduodanti kompetentinga institucija nustato, kad atitinkamo duomenų subjekto pagrindinės teisės ir laisvės yra viršesnės už viešąjį interesą, kai duomenų perdavimas atliekamas remiantis šio straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktais. 3. Jeigu atliekamas duomenų perdavimas pagal šio straipsnio 1 dalį, jis dokumentuojamas ir dokumentai turi būti pateikti Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu, nurodant duomenų perdavimo datą ir laiką, informaciją apie asmens duomenis gaunančią kompetentingą instituciją, perdavimo pagrindimą ir perduotus asmens duomenis, išskyrus atvejus, kai asmens duomenys perduodami nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais. 	Visiškas

39 straipsnis	Visiškas
<p>Asmens duomenų perdavimai trečiojoje valstybėje</p> <p>1. Nukrypstant nuo 35 straipsnio 1 dalies b punkto ir nedarant poveikio šio straipsnio 2 dalyje nurodytiems tarptautiniams susitarimams, Sąjungos arba valstybės narės teisėje gali būti numatyta, kad 3 straipsnio 7 punkto a papunktyje nurodytos kompetentingos institucijos individualiais ir konkrečiais atvejais asmens duomenis trečiojoje valstybėje įsteigtiems duomenų gavėjams tiesiogiai perduoda tik tuo atveju, jeigu laikomasi kitų šios direktyvos nuostatų ir yra tenkinamos visos šios sąlygos:</p> <p>a) perduoti duomenis tikrai būtina siekiant įvykdyti duomenis perduodančios kompetentingos institucijos užduotį, kaip numatyta Sąjungos arba valstybės narės teisėje, 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais;</p> <p>b) duomenis perduodanti kompetentinga institucija nustato, kad jokios atitinkamo duomenų subjekto pagrindinės teisės ir laisvės nėra viršesnės už viešąjį interesą, dėl kurio konkrečiu atveju būtina perduoti duomenis;</p> <p>c) duomenis perduodanti kompetentinga institucija laikosi nuomonės, kad duomenų perdavimas institucijai, kuri trečiojoje valstybėje yra kompetentinga 1 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, yra neveiksmingas arba netinkamas, visų pirma dėl to, kad perdavimo neįmanoma atlikti laiku;</p> <p>d) 1 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais kompetentinga institucija trečiojoje valstybėje nepagrįstai nedelsiant apie tai informuojama, išskyrus atvejus, kai tai yra neveiksminga arba netinkama;</p> <p>e) duomenis perduodanti kompetentinga institucija informuoja gavėją apie konkrečią nustatytą tikslą ar tikslus, kuriais jis asmens duomenis gali tvarkyti, su sąlyga, kad toks duomenų tvarkymas yra būtinas.</p> <p>2. 1 dalyje nurodyti tarptautiniai susitarimai yra bet kokie dvišaliai ar daugiašaliai tarptautiniai susitarimai, galiojantys</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>38 straipsnis. Asmens duomenų perdavimai trečiojoje valstybėje įsteigtiems duomenų gavėjams</p> <p>1. Nukrypstant nuo šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir nedarant poveikio bet kokiems dvišaliams ar daugiašaliams tarptautiniams susitarimams, galiojantiems tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir trečiųjų valstybių teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose byloje ir teisėsaugos institucijų bendradarbiavimo srityje, Lietuvos Respublikos valstybės institucija, veikianti kaip kompetentinga institucija, individualiais ir konkrečiais atvejais asmens duomenis trečiojoje valstybėje įsteigtiems duomenų gavėjams perduoda tiesiogiai tik tuo atveju, kai toks perdavimas atitinka šio įstatymo reikalavimus ir yra tenkinamos visos šios sąlygos:</p> <p>1) perduoti duomenis tikrai būtina siekiant įvykdyti duomenis perduodančios kompetentingos institucijos funkcijas, nurodytas Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos teisės aktuose, šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais;</p> <p>2) duomenis perduodanti kompetentinga institucija nustato, kad jokios duomenų subjekto pagrindinės teisės ir laisvės nėra viršesnės už viešąjį interesą, dėl kurio konkrečiu atveju būtina perduoti duomenis;</p> <p>3) duomenis perduodanti kompetentinga institucija mano, kad duomenų perdavimas trečiojoje valstybėje institucijai, kuri yra kompetentinga šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, yra neveiksmingas arba netinkamas, visų pirma dėl to, kad perdavimo neįmanoma atlikti laiku;</p> <p>4) trečiojoje valstybėje institucija, kuri yra kompetentinga šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, nedelsiant apie tai informuojama, išskyrus atvejus, kai tai yra neveiksminga arba netinkama;</p> <p>5) duomenis perduodanti kompetentinga institucija informuoja duomenų gavėją apie konkretų tikslą ar tikslus, kuriais jis asmens duomenis gali tvarkyti, su sąlyga, kad toks duomenų tvarkymas yra būtinas.</p>

<p>tarp valstybių narių ir trečiųjų valstybių teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo srityje.</p> <p>3. Duomenis perduodanti kompetentinga institucija informuoja priežiūros instituciją apie duomenų perdavimus pagal šį straipsnį.</p> <p>4. Jeigu duomenų perdavimas grindžiamas 1 dalimi, toks perdavimas dokumentuojamas.</p>	<p>2. Duomenis perduodanti kompetentinga institucija informuoja Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją apie duomenų perdavimus pagal šio straipsnio 1 dalį.</p> <p>3. Jeigu atliekamas duomenų perdavimas pagal šio straipsnio 1 dalį, jis dokumentuojamas ir dokumentai turi būti pateikti Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai jos prašymu, nurodant duomenų perdavimo datą ir laiką, informaciją apie duomenų gavėją, perdavimo pagrindimą ir perduotus asmens duomenis.</p> <p>4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos Lietuvos Respublikos valstybės institucijoms, kai jos asmens duomenis perduoda nacionalinio saugumo arba gynybos tikslais.</p>
<p><i>40 straipsnis</i></p> <p>Tarptautinis bendradarbiavimas asmens duomenų apsaugos srityje</p> <p>Trečiųjų valstybių ir tarptautinių organizacijų atžvilgiu Komisija ir valstybės narės imasi tinkamų veiksmų siekiant:</p> <p>a) kurti tarptautinius bendradarbiavimo mechanizmus, kad būtų lengviau veiksmingai užtikrinti asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą;</p> <p>b) teikti tarptautinę savitarpio pagalbą užtikrinant asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą, be kita ko, teikiant pranešimus, perduodant nagrinėti skundus, padedant atlikti tyrimus ir keičiantis informacija, jeigu taikomos su asmens duomenų apsauga ir kitų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga susijusios tinkamos apsaugos priemonės;</p> <p>c) atitinkamus suinteresuotuosius subjektus įtraukti į diskusijas ir veiklą, kurių tikslas – skatinti tarptautinį bendradarbiavimą užtikrinant asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą,</p> <p>d) skatinti keistis asmens duomenų apsaugos teisės aktais bei šios srities praktikos pavyzdžiais, be kita ko, jurisdikcijos konfliktų su trečiosiomis valstybėmis srityje, ir juos dokumentuoti.</p>	<p>ADTAI projektas</p> <p>11 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos užduotys ir funkcijos</p> <p><...></p> <p>2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija taip pat vykdo šias funkcijas:</p> <p><...></p> <p>3) bendradarbiauja su kitų valstybių asmens duomenų apsaugos priežiūros institucijomis, Europos Sąjungos institucijomis, įstaigomis ir tarptautinėmis organizacijomis ir dalyvauja jų veikloje;</p> <p><...></p> <p><i>Pastaba.</i> Tarptautinis bendradarbiavimas pagal Direktyvos 40 str. apims ne tik Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos bendradarbiavimą su kitų valstybių priežiūros institucijomis, kitomis institucijomis ir įstaigomis ar tarptautinėmis organizacijomis, bet ir kitų Lietuvos Respublikos valstybės institucijų vykdomą bendradarbiavimą.</p>
<p><i>41 straipsnis</i></p> <p>Priežiūros institucija</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>39 straipsnis. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija</p>
	Visiškas

<p>1. Kiekviena valstybė narė numato, kad viena arba kelios nepriklausomos valdžios institucijos yra atsakingos už šios direktyvos taikymo stebėseną, kad būtų apsaugotos fizinių asmenų pagrindinės teisės ir laisvės tvarkant duomenis ir palengvintas laisvas asmens duomenų judėjimas Sąjungoje (toliau – priežiūros institucija).</p> <p>2. Kiekviena priežiūros institucija padeda nuosekliai taikyti šią direktyvą visoje Sąjungoje. Tuo tikslu priežiūros institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija, vadovaudamosi VII skyriumi.</p> <p>3. Valstybės narės gali nustatyti, kad pagal Reglamentą (ES) 2016/679 įsteigta priežiūros institucija turi būti šioje direktyvoje nurodyta priežiūros institucija ir kad ji turi prisiimti atsakomybę už priežiūros institucijos, kuri turi būti įsteigta pagal šio straipsnio 1 dalį, užduočių vykdymą.</p> <p>4. Jeigu valstybėje narėje įsteigta daugiau nei viena priežiūros institucija, ta valstybė narė paskiria priežiūros instituciją, kuri atstovauja toms institucijoms 51 straipsnyje nurodytoje Valdyboje.</p>	<p>1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija yra atsakinga už šio įstatymo taikymo stebėseną, kad būtų apsaugotos žmogaus pagrindinės teisės ir laisvės tvarkant duomenis ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam asmens duomenų judėjimui Europos Sąjungoje.</p> <p>2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija bendradarbiauja su kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis ir Europos Komisija, dalyvauja Europos duomenų apsaugos valdybos, įsteigtos Reglamentu (ES) 2016/679 (toliau – Valdyba), veikloje.</p> <p><...></p>
<p style="text-align: center;"><i>42 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Nepriklausomumas</p> <p>1. Kiekviena valstybė narė numato, kad kiekviena priežiūros institucija, vykdydama jai pavestas užduotis ir naudodamasi jai suteiktais įgaliojimais pagal šią direktyvą, veikia visiškai nepriklausomai.</p> <p>2. Valstybės narės numato, kad jų priežiūros institucijos narys arba nariai, vykdydami savo užduotis ir naudodamiesi savo įgaliojimais pagal šią direktyvą, negali priklausyti nei nuo tiesioginės, nei nuo netiesioginės išorės įtakos ir negali prašyti bei priimti jokių nurodymų.</p> <p>3. Valstybių narių priežiūros institucijų nariai nesima jokių su jų pareigomis nesuderinamų veiksmų ir savo kadencijos metu nedirba jokio nesuderinamo – mokamo ar nemokamo – darbo.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>39 straipsnis. Priežiūros institucija</p> <p><...></p> <p>4. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, pagal šį įstatymą vykdydama jai pavestas funkcijas ir naudodamasi jai suteiktomis teisėmis, veikia visiškai nepriklausomai. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos nepriklausomumo garantijas numato Reglamentas (ES) 2016/679 ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas.</p> <p><...></p> <p>ADTAI projektas</p> <p>8 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos teisinis statusas ir veiklos principai</p>

Visiškas

<p>4. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kiekvienai priežiūros institucijai būtų suteikti žmogiškieji, techniniai ir finansiniai ištekliai, patalpos ir infrastruktūra, kurie yra būtini, kad ji veiksmingai vykdytų savo užduotis ir naudotųsi savo įgaliojimais, įskaitant užduotis ir įgaliojimus, vykdytinus savitarpio pagalbos srityje, bendradarbiaujant ir dalyvaujant Valdybos veikloje.</p> <p>5. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kiekviena priežiūros institucija pasirinktų ir turėtų savo darbuotojus, kuriems vadovautų vien tik tos atitinkamos priežiūros institucijos narys ar nariai.</p> <p>6. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kiekviena priežiūros institucija būtų finansškai kontroliuojama nedarant poveikio jos nepriklausomumui ir kad ji turėtų atskirą viešą metinį biudžetą, kuris gali būti viso valstybės ar nacionalinio biudžeto dalis.</p>	<p>1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija yra Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstaiga. Jos administracijos struktūrą tvirtina Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos vadovas.</p> <p>2. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos veikla grindžiama teisėtumo, nešališkumo, viešumo, profesionalumo atliekant savo funkcijas principais. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, atlikdama Reglamento (ES) 2016/679 priežiūros institucijai ir šio įstatymo jai nustatytas funkcijas bei priimdama sprendimus dėl Reglamento (ES) 2016/679 priežiūros institucijai ir šiame įstatyme jai nustatytų funkcijų atlikimo, yra nepriklausoma. Jos teisės gali būti suvaržytos tik įstatymų.</p> <p>3. Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos, Lietuvos Respublikos Seimo nariai ir kiti pareigūnai, politinės partijos ir politinės organizacijos, asociacijos, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys neturi teisės Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, jos vadovui, valstybės tarnautojams ir darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, daryti jokio politinio, ekonominio, psichologinio, socialinio spaudimo ar kitokio neteisėto poveikio. Kišimasis į Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos veiklą užtraukia įstatymų nustatytą atsakomybę.</p> <p>9 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos vadovo statusas</p> <p>1. Valstybiniai duomenų apsaugos inspekcijai vadovauja Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktoriaus.</p> <p><...></p> <p>3. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius yra valstybės pareigūnas – įstaigos vadovas, kurį į pareigas 4 metų kadencijai priima ir iš jų atleidžia Vyriausybė Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo nustatyta tvarka. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius yra atskaitingas Vyriausybei ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministrui.</p> <p>4. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius savo kadencijos laikotarpiu turi sustabdyti narystę politinėje partijoje.</p> <p><...></p>
---	---

	<p>Valstybės tarnybos įstatymas</p> <p>17 straipsnis. Su valstybės tarnautojo pareigomis nesuderinama veikla</p> <p>Valstybės tarnautojui neleidžiama:</p> <p>1) būti renkamu (skiriamu) įmonės organo nariu, išskyrus atvejus, kai šiuo nariu jis yra išrinktas ar paskirtas valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos įgaliojimu, taip pat gauti atlyginimą ar kitas išmokas už įmonės organo nario veiklą, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus. Valstybės tarnautojui, kuris yra išrinktas (paskirtas) įmonės organo nariu, už šią veiklą skirtas atlyginimas ar kitos išmokos pervedami į valstybės biudžetą, kai valstybės tarnautojui darbo užmokestis mokamas iš valstybės biudžeto, arba į savivaldybės biudžetą, – kai valstybės tarnautojui darbo užmokestis mokamas iš savivaldybės biudžeto;</p> <p>Vyriausybės įstatymas</p> <p>29¹ straipsnis. Vyriausybės įstaigos</p> <p>1. Vyriausybės įstaiga steigiamą dalyvauti formuojant politiką ministrui pavestose valdymo srityse ir ją įgyvendinti.</p> <p>2. Vyriausybės įstaiga yra viešasis juridinis asmuo, turintis sąskaitą banke ir antspaudą su valstybės herbu bei savo pavadinimu.</p> <p>3. Vyriausybės įstaiga yra iš valstybės biudžeto ir kitų valstybės pinigų fondų išlaikoma biudžetinė įstaiga, kuriai lėšos skiriamos ir administruojamos Biudžeto sandaros įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p>4. Vyriausybės įstaiga veikia pagal Vyriausybės patvirtintus nuostatus.</p> <p>5. Specialus Vyriausybės įstaigos veiklą reglamentuojantis įstatymas Vyriausybės įstaigai gali suteikti specialias teises, užtikrinančias jai pavestų funkcijų atlikimo nepriklausomumą.</p> <p><...></p>
--	---

13. Vyriausybės įstaigos vadovui ir kitiems Vyriausybės įstaigų pareigūnams darbo užmokestis mokamas pagal Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymą. Vyriausybės įstaigos vadovui ir Vyriausybės įstaigų pareigūnams taikomos Valstybės tarnybos įstatymo nuostatos, reglamentuojančios su valstybės tarnautojo pareigomis nesuderinamą veiklą, materialinę atsakomybę ir kasmetines atostogas. Kitus jų darbo (tarnybos) santykius ir socialines garantijas nustato Darbo kodeksas ir kiti įstatymai.

Vyriausybės įstatymo projektas

1 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22 straipsnio 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) tvirtina ministerijų, Vyriausybės kanceliarijos, Vyriausybės įstaigų, įstaigų prie ministerijų, Vyriausybės atstovo tarnybos nuostatus, Vyriausybės įstaigų administracijos struktūrą arba paveda ją tvirtinti Vyriausybės įstaigos vadovui, jei kiti įstatymai nenustato kitos jos tvirtinimo tvarkos; tvirtinti įstaigų prie ministerijų nuostatus ir jų administracijos struktūrą Vyriausybė gali pavesti atitinkamos valdymo srities ministrui, jei kiti įstatymai nenustato kitos jų tvirtinimo tvarkos;“.

2 straipsnis. 29¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 29¹ straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Vyriausybės įstaigai vadovauja jos vadovas – valstybės pareigūnas. Vyriausybės įstaigos vadovą Vyriausybės paskirto atitinkamos valdymo srities ministro teikimu ketveriems metams priima į pareigas ir atleidžia iš jų Vyriausybė, jeigu įstatymai nenustato kitaip. Asmuo, priimamas į Vyriausybės įstaigos vadovo pareigas, turi atitikti bendrusius reikalavimus, keliamus asmeniui, priimamam į valstybės tarnautojo pareigas, ir specialiuosius reikalavimus, kuriuos gali nustatyti Vyriausybės įstaigos veiklą reglamentuojantis įstatymas ar tiesiogiai taikomas Europos Sąjungos teisės aktas. Vyriausybės įstaigos vadovas gali būti skiriamas eiti šias pareigas ne daugiau kaip dvi kadencijas iš

	<p>eilės. Jeigu įstatymai nenustato kitaip, Vyriausybės įstaigos vadovas yra atsakingas Vyriausybei ir atitinkamos valdymo srities ministrui ir atskaitingas Vyriausybei ir ministrams, kuriems pavestos valdymo sritys yra susijusios su Vyriausybės įstaigos veikla.“</p> <p><...></p> <p>Budžeto sandaros įstatymas</p> <p>4 straipsnis. Asignavimų valdytojai</p> <p>1. Valstybės biudžeto asignavimų valdytojai yra įstaigų, nurodytų Seimo patvirtintame valstybės biudžete, vadovai (ministerijose – ministrai ar jų įgalioti asmenys, teismuose – teismų pirmininkai ar jų įgalioti teismų kancelieriai), jeigu jų vadovaujamos įstaigos atitinka nors vieną šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąlygą.</p> <p><...></p> <p>3. Įstaiga, kurios vadovas yra valstybės biudžeto asignavimų valdytojas, yra:</p> <p>1) Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarija, Seimo kanceliarija, Vyriausybės kanceliarija, ministerija, Vyriausybės įstaiga;</p> <p>2) įstaiga, kuri yra atskaitinga Lietuvos Respublikos Prezidentui, Seimui arba kurios vadovą (arba kolegialų valdymo organą) skiria Lietuvos Respublikos Prezidentas, Seimas;</p> <p><...></p> <p>Valstybės biudžeto finansinių rodiklių įstatymas</p> <p>LIETUVOS RESPUBLIKOS</p> <p>2018 METŲ VALSTYBĖS BIUDŽETO ASIGNAVIMAI</p>
--	--

	<div>Tūkst. Eur</div> <table><tr><td rowspan="3">Valstybės institucijos ir įstaigos pavadinimas</td><td rowspan="3">Iš viso</td><td colspan="2">iš jų</td><td rowspan="3">asignavimai turtui įsigyti</td></tr><tr><td colspan="2">asignavimai išlaidoms</td></tr><tr><td>iš viso</td><td>ui</td></tr><tr><td><...> Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija</td><td>111</td><td>1</td><td>531</td><td>4</td></tr></table>	Valstybės institucijos ir įstaigos pavadinimas	Iš viso	iš jų		asignavimai turtui įsigyti	asignavimai išlaidoms		iš viso	ui	<...> Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija	111	1	531	4	Visiškas
Valstybės institucijos ir įstaigos pavadinimas	Iš viso			iš jų			asignavimai turtui įsigyti									
				asignavimai išlaidoms												
		iš viso	ui													
<...> Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija	111	1	531	4												
<div>43 straipsnis</div> <div>Bendrieji reikalavimai priežiūros institucijos nariams</div> <div>1. Valstybės narės numato, kad kiekvieną jų priežiūros institucijų narį, taikant skaidrią procedūrą, skiria: — jų parlamentas; — jų Vyriausybė; — jų valstybės vadovas, arba — nepriklausoma įstaiga, kuriai pagal valstybės narės teisę pavesta skirti narius.</div> <div>2. Kiekvienas narys turi turėti jo pareigoms atlikti ir įgaliojimais naudotis būtiną kvalifikaciją, patirtį ir gebėjimus, visų pirma asmens duomenų apsaugos srityje.</div> <div>3. Narys nustoja eiti pareigas, kai pasibaigia jo kadencija, jis atsistatydina arba privalo išeiti į pensiją, laikantis atitinkamos valstybės narės teisės.</div> <div>4. Narys atleidžiamas iš pareigų tik sunkaus nusižengimo atveju arba tuo atveju, jeigu nebeatitinka jo pareigoms atlikti keliamų reikalavimų.</div>	<div>ADTAI projektas</div> <div>9 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos vadovo statusas</div> <div>1. Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai vadovauja Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius.</div> <div>2. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktoriumi gali būti skiriamas nepriekaištingos reputacijos Lietuvos Respublikos pilietis, turintis teisės bakalauro ir teisės magistro arba teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą) ir ne mažesnį kaip 10 metų teisinio arba teisinio pedagoginio darbo stažą ir atitinkantis Reglamento (ES) 2016/679 53 straipsnio 2 dalies reikalavimus. Nepriekaištingos reputacijos reikalavimai taikomi tokie, kokie valstybės tarnautojams nustatyti Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme.</div> <div>3. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius yra valstybės pareigūnas – įstaigos vadovas, kurį į pareigas 4 metų kadencijai priima ir iš jų atleidžia Vyriausybė Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo nustatyta tvarka. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius yra atskaitingas Vyriausybei ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministrui.</div> <div>4. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius savo kadencijos laikotarpiu turi sustabdyti narystę politinėje partijoje.</div>															

<p>5. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius atleidžiamas iš pareigų:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) savo noru; 2) pasibaigus kadencijai; 3) kai nustatoma, kad jis padarė sunkų nusižengimą; 4) nebeatitinka šio straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatytų reikalavimų. <p>Vyriausybės įstatymo projektas 2 straipsnis. 29¹ straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Pakeisti 29¹ straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„8. Vyriausybės įstaigai vadovauja jos vadovas – valstybės pareigūnas. Vyriausybės įstaigos vadovą Vyriausybės paskirto atitinkamos valdymo srities ministro teikimu ketveriems metams priima į pareigas ir atleidžia iš jų Vyriausybė, jeigu įstatymai nenustato kitaip. Asmuo, priimamas į Vyriausybės įstaigos vadovo pareigas, turi atitikti bendrusius reikalavimus, keliamus asmeniui, priimamam į valstybės tarnautojo pareigas, ir specialiuosius reikalavimus, kuriuos gali nustatyti Vyriausybės įstaigos veiklą reglamentuojantis įstatymas ar tiesiogiai taikomas Europos Sąjungos teisės aktas. Vyriausybės įstaigos vadovas gali būti skiriamas eiti šias pareigas ne daugiau kaip dvi kadencijas iš eilės. Jeigu įstatymai nenustato kitaip, Vyriausybės įstaigos vadovas yra atsakingas Vyriausybei ir atitinkamos valdymo srities ministrui ir atskaitingas Vyriausybei ir ministrams, kuriems pavestos valdymo sritys yra susijusios su Vyriausybės įstaigos veikla.“</p> <p>2. Pakeisti 29¹ straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„9. Vyriausybės įstaigos vadovas, išskyrus atvejus, kai jo atleidimo pagrindus nustato Vyriausybės įstaigos veiklą reglamentuojantis įstatymas ar tiesiogiai taikomas Europos Sąjungos teisės aktas, atleidžiamas iš pareigų:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) savo noru; 2) kai praranda Lietuvos Respublikos pilietybę; 3) pasibaigus kadencijai; 4) išrinkus arba paskyrus į kitas pareigas; 	
---	--

	<p>5) kai įsiteisėja teismo nuosprendis, kuriuo jam paskirta bausmė už sunkų ar labai sunkų nusikaltimą, nusikalstamą veiką valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikalstamą veiką, nusikalstamą veiką nuosavybei, turinčioms teisėms ir turiniams interesams, ekonomikai ir verslo tvarkai ar finansų sistemai arba bausmė, dėl kurios jis negali eiti savo pareigų;</p> <p>6) kai jis šiuokščiai pažeidžia savo pareigas;</p> <p>7) kai Vyriausybė nepritaria jo veiklos ataskaitai.“</p> <p>3. Pripažinti netekusia galios 29¹ straipsnio 10 dalį.</p>
<p style="text-align: center;"><i>44 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Priežiūros institucijos įsteigimo taisyklės</p> <p>1. Kiekviena valstybė narė teisės aktais numato visus šiuos elementus:</p> <p>a) kiekvienos priežiūros institucijos įsteigimą;</p> <p>b) kvalifikaciją ir tinkamumo sąlygas, kurias turi atitikti asmuo, kad galėtų būti paskirtas kiekvienos priežiūros institucijos nariu;</p> <p>c) kiekvienos priežiūros institucijos nario ar narių skyrimo taisykles ir procedūras;</p> <p>d) kiekvienos priežiūros institucijos nario arba narių kadencijos trukmę, kuri negali būti trumpesnė kaip ketveri metai, išskyrus dalį pirmųjų narių, skiriamų po 2016 m. gegužės 6 d., kurių kadencija gali būti trumpesnė, jeigu tai yra būtina siekiant išsaugoti priežiūros institucijos nepriklausomumą, taikant laipsnišką skyrimo procedūrą;</p> <p>e) tai, ar kiekvienos priežiūros institucijos nario arba narių kadencija gali būti atnaujinama, ir jei taip – kelioms kadencijoms,</p> <p>f) sąlygas, reglamentuojančias kiekvienos priežiūros institucijos nario arba narių ir darbuotojų prievolės, draudimą kadencijos metu ir jai pasibaigus imtis veiksmų, dirbti darbą ir gauti naudos, kurie yra nesuderinami su tomis prievolėmis, ir darbo nutraukimą reglamentuojančias taisykles.</p>	<p style="text-align: center;">ADTAI projektas</p> <p>8 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos teisinis statusas ir veiklos principai</p> <p>1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija yra Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstaiga. Jos administracijos struktūrą tvirtina Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos vadovas.</p> <p style="text-align: center;"><...></p> <p>9 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos vadovo statusas</p> <p>1. Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai vadovauja Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius.</p> <p>2. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktoriumi gali būti skiriamas nepriekaištingos reputacijos Lietuvos Respublikos pilietis, turintis teisės bakalauro ir teisės magistro arba teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą) ir ne mažesnę kaip 10 metų teisinio arba teisinio pedagoginio darbo stažą ir atitinkantis Reglamento (ES) 2016/679 53 straipsnio 2 dalies reikalavimus. Nepriekaištingos reputacijos reikalavimai taikomi tokie, kokie valstybės tarnautojams nustatyti Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme.</p> <p>3. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius yra valstybės pareigūnas – įstaigos vadovas, kurį į pareigas 4 metų kadencijai priima ir iš jų atleidžia Vyriausybė Lietuvos</p>

Visiškas

<p>2. Kiekvienos priežiūros institucijos narys arba nariai ir darbuotojai kadencijos metu ir jai pasibaigus įpareigojami pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę saugoti profesinę paslaptį, susijusią su bet kokia konfidencialia informacija, kurią jie sužinojo atlikdami savo užduotis arba naudodamiesi savo įgaliojimais. Jų kadencijos metu ta pareiga saugoti profesinę paslaptį visų pirma taikoma fizinį asmenų pranešimams apie šios direktyvos pažeidimus.</p>	<p>Respublikos Vyriausybės įstatymo nustatyta tvarka. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius yra atskaitingas Vyriausybei ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministrui.</p> <p>4. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius savo kadencijos laikotarpiu turi sustabdyti narysė politinėje partijoje.</p> <p>5. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius atleidžiamas iš pareigų:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) savo noru; 2) pasibaigus kadencijai; 3) kai nustatoma, kad jis padarė sunkų nusižengimą; 4) nebeatitinka šio straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatytų reikalavimų. <p>13 straipsnis. Pareiga saugoti paslaptį ir konfidencialią informaciją</p> <p>Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktorius, žurnalistų etikos inspektorius, priežiūros institucijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, privalo saugoti valstybės, tarnybos, profesinę, komercinę ar kitą įstatymų saugomą paslaptį sudarancią informaciją, taip pat bet kokią kitą konfidencialią informaciją, kurią jie sužinojo atlikdami savo užduotis arba naudodamiesi savo įgaliojimais, tiek eidami pareigas, tiek ir pasibaigus jų tarnybos (darbo) santykiams.</p> <p>Vyriausybės įstatymas</p> <p>29^l straipsnis. Vyriausybės įstaigos</p> <p><...></p> <p>13. Vyriausybės įstaigos vadovui ir kitiems Vyriausybės įstaigų pareigūnams darbo užmokestis mokamas pagal Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymą. Vyriausybės įstaigos vadovui ir Vyriausybės įstaigų pareigūnams taikomos Valstybės tarnybos įstatymo nuostatos, reglamentuojančios su valstybės tarnautojo pareigomis nesuderinamą veiklą, materialinę atsakomybę ir</p>
--	--

	<p>kasmetines atostogas. Kitus jų darbo (tarnybos) santykius ir socialines garantijas nustato Darbo kodeksas ir kiti įstatymai.</p> <p>Vyriausybės įstatymo projektas</p> <p>2 straipsnis. 29¹ straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Pakeisti 29¹ straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„8. Vyriausybės įstaigai vadovauja jos vadovas – valstybės pareigūnas. Vyriausybės įstaigos vadovą Vyriausybės paskirto atitinkamos valdymo srities ministro teikimu ketveriems metams priima į pareigas ir atleidžia iš jų Vyriausybė, jeigu įstatymai nenustato kitaip. Asmuo, priimamas į Vyriausybės įstaigos vadovo pareigas, turi atitikti bendrusius reikalavimus, keliamus asmeniui, priimamam į valstybės tarnautojo pareigas, ir specialiuosius reikalavimus, kuriuos gali nustatyti Vyriausybės įstaigos veiklą reglamentuojantis įstatymas ar tiesiogiai taikomas Europos Sąjungos teisės aktas. Vyriausybės įstaigos vadovas gali būti skiriamas eiti šias pareigas ne daugiau kaip dvi kadencijas iš eilės. Jeigu įstatymai nenustato kitaip, Vyriausybės įstaigos vadovas yra atsakingas Vyriausybei ir atitinkamos valdymo srities ministrui ir atskaitingas Vyriausybei ir ministrams, kuriems pavestos valdymo sritys yra susijusios su Vyriausybės įstaigos veikla.“</p> <p>2. Pakeisti 29¹ straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„9. Vyriausybės įstaigos vadovas, išskyrus atvejus, kai jo atleidimo pagrindus nustato Vyriausybės įstaigos veiklą reglamentuojantis įstatymas ar tiesiogiai taikomas Europos Sąjungos teisės aktas, atleidžiamas iš pareigų:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) savo noru; 2) kai praranda Lietuvos Respublikos pilietybę; 3) pasibaigus kadencijai; 4) išrinkus arba paskyrus į kitas pareigas; 5) kai įsiteisėja teismo nuosprendis, kuriuo jam paskirta bausmė už sunkų ar labai sunkų nusikaltimą, nusikalstamą veiklą valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikalstamą veiklą, nusikalstamą veiklą nuosavybei,
--	--

	<p>turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, ekonomikai ir verslo tvarkai ar finansų sistemai arba baudmė, dėl kurios jis negali eiti savo pareigų;</p> <p>6) kai jis šiurkščiai pažeidžia savo pareigas;</p> <p>7) kai Vyriausybė nepritaria jo veiklos ataskaitai.“</p> <p>3. Pripažinti netekusia galios 29¹ straipsnio 10 dalį.</p> <p>Valstybės tarnybos įstatymas</p> <p>17 straipsnis. Su valstybės tarnautojo pareigomis nesuderinama veikla</p> <p>Valstybės tarnautojui neleidžiama:</p> <p>1) būti renkamu (skiriamu) įmonės organo nariu, išskyrus atvejus, kai šiuo nariu jis yra išrinktas ar paskirtas valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos įgaliojimu, taip pat gauti atlyginimą ar kitas išmokas už įmonės organo nario veiklą, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus. Valstybės tarnautojui, kuris yra išrinktas (paskirtas) įmonės organo nariu, už šią veiklą skirtas atlyginimas ar kitos išmokos pervedami į valstybės biudžetą, kai valstybės tarnautojui darbo užmokestis mokamas iš valstybės biudžeto, arba į savivaldybės biudžetą, – kai valstybės tarnautojui darbo užmokestis mokamas iš savivaldybės biudžeto;</p>
<p><i>45 straipsnis</i></p> <p>Kompetencija</p> <p>1. Kiekviena valstybė narė numato, kad kiekviena priežiūros institucija savo valstybės narės teritorijoje turi turėti kompetenciją vykdyti pagal šią direktyvą jai pavestas užduotis ir naudotis pagal šią direktyvą jai suteiktais įgaliojimais.</p> <p>2. Kiekviena valstybė narė numato, kad kiekviena priežiūros institucija neturi kompetencijos vykdyti duomenų tvarkymo operacijų, kurias atlieka teismai, vykdydantys savo teismines funkcijas, priežiūrą. Valstybės narės gali numatyti, kad jų priežiūros institucija neturi kompetencijos prižiūrėti duomenų tvarkymo operacijas, kurias atlieka kitos nepriklausomos teisminės institucijos, vykdančios savo teismines funkcijas.</p>	<p>Visiškas</p> <p>Įstatymo projektas</p> <p>39 straipsnis. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija</p> <p>1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija yra atsakinga už šio įstatymo taikymo stebėseną, kad būtų apsaugotos žmogaus pagrindinės teisės ir laisvės tvarkant duomenis ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam asmens duomenų judėjimui Europos Sąjungoje.</p> <p><...></p> <p>3. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija neturi teisės kontroliuoti asmens duomenų tvarkymo, kurį atlieka teismai, vykdydami teisingumą. Ji taip pat neturi teisės kontroliuoti asmens duomenų tvarkymo, kurį atlieka Lietuvos Respublikos valstybės institucijos nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais.</p>

<p><i>46 straipsnis</i> Užduotys</p> <p>1. Kiekviena valstybė narė numato, kad jos teritorijoje kiekviena priežiūros institucija:</p> <p>a) stebi ir užtikrina šios direktyvos ir jos įgyvendinimo priemonių taikymą;</p> <p>b) didina visuomenės informuotumą apie su duomenų tvarkymu susijusius pavojus, taisykles, apsaugos priemones bei teises ir jų supratimą;</p> <p>c) pagal valstybės narės teisę teikia nacionaliniam parlamentui, Vyriausybei ir kitoms institucijoms bei įstaigoms patarimus dėl teisėkūros ir administracinių priemonių, susijusių su fizinių asmenų teisių ir laisvių apsauga tvarkant duomenis;</p> <p>d) didina duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų informuotumą apie jų prievoles pagal šią direktyvą;</p> <p>e) gavusi prašymą bet kuriam duomenų subjektui teikia informaciją apie naudojimąsi jo teisėmis pagal šią direktyvą ir prireikus tuo tikslu bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis;</p> <p>f) nagrinėja skundus, kuriuos pagal 55 straipsnį pateikė duomenų subjektas arba įstaiga, organizacija ar asociacija, ir tinkamu mastu tiria skundo dalyką, taip pat per pagrįstą laikotarpį informuoja skundo pateikėją apie tyrimo pažangą ir rezultatus, visų pirma tais atvejais, kai būtina tęsti tyrimą arba derinti veiksmus su kita priežiūros institucija;</p> <p>g) tikrina duomenų tvarkymo teisėtumą pagal 17 straipsnį ir per pagrįstą laikotarpį informuoja duomenų subjektą pagal to straipsnio 3 dalį apie patikrinimo rezultatus arba apie priežastis, dėl kurių patikrinimas nebuvo atliekamas;</p> <p>h) bendradarbiauja su kitomis priežiūros institucijomis, be kita ko, dalijantis informacija, ir teikia joms savitarpio pagalbą, siekiant užtikrinti, kad ši direktyva būtų taikoma ir vykdoma nuosekliai;</p>	<p>Istatymo projektas 40 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos funkcijos</p> <p>1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija:</p> <p>1) stebi, kaip taikomas šis įstatymas, ir užtikrina, kad jis būtų taikomas;</p> <p>2) skatina visuomenės informuotumą apie su duomenų tvarkymu susijusius pavojus, taisykles, apsaugos priemones ir teises bei jų supratimą;</p> <p>3) teikia Lietuvos Respublikos Seimui, Lietuvos Respublikos Vyriausybei, kitoms valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms pasiūlymus dėl teisėkūros ir administracinių priemonių, susijusių su žmogaus teisių ir laisvių apsauga, tvarkant duomenis pagal šį įstatymą;</p> <p>4) teikia išvadas dėl įstatymų ir kitų teisės aktų projektų, susijusių su asmens duomenų tvarkymu šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais;</p> <p>5) skatina duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų informuotumą apie jų prievoles pagal šį įstatymą;</p> <p>6) bet kurio duomenų subjekto prašymu suteikia jam informaciją apie naudojimąsi šia įstatyme nustatytais jo teisėmis ir prireikus tuo tikslu bendradarbiauja su kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis;</p> <p>7) nagrinėja duomenų subjekto arba pagal šio įstatymo 47 straipsnį įgaliotos įstaigos, organizacijos ar asociacijos pateiktus skundus;</p> <p>8) tikrina duomenų tvarkymo teisėtumą pagal šio įstatymo 15 straipsnį;</p> <p>9) bendradarbiauja su kitomis Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis, įskaitant dalijimąsi informacija, ir teikia joms savitarpio pagalbą;</p> <p>10) atlieka tyrimus ir (ar) tikrinimus dėl šio įstatymo taikymo, įskaitant atvejus, kai šie tyrimai ir (ar) tikrinimai atliekami pagal iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijos arba kitos valstybės institucijos gautą informaciją;</p>	<p>Visiškas</p>
---	--	-----------------

<p>i) atlieka tyrimus dėl šios direktyvos taikymo, be kita ko, remiantis iš kitos priežiūros institucijos arba kitos valdžios institucijos gauta informacija;</p> <p>j) stebi susijusius įvykius, jei jie daro poveikį asmens duomenų apsaugai, visų pirma informacinių ir ryšių technologijų raida;</p> <p>k) teikia patarimus dėl 28 straipsnyje nurodytų duomenų tvarkymo operacijų, ir</p> <p>l) prisideda prie Valdybos veiklos.</p> <p>2. Kiekviena priežiūros institucija imasi priemonių, kad sudarytų palankesnes sąlygas teikti 1 dalies f punkte nurodytus skundus, pavyzdžiui, pateikdama skundo pateikimo formą, kurią taip pat galima užpildyti elektroniniu būdu, suteikdama galimybę naudotis ir kitomis ryšio priemonėmis.</p> <p>3. Kiekviena priežiūros institucija savo užduotis duomenų subjekto ir duomenų apsaugos pareigūno atžvilgiu atlieka nemokamai.</p> <p>4. Jeigu prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas, visų pirma dėl jo pasikartojančio pobūdžio, priežiūros institucija gali imti pagrįstą mokesį, remiantis jos administracinėmis išlaidomis, arba gali atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą. Pareiga įrodyti, kad prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas, tenka priežiūros institucijai.</p>	<p>11) stebi pokyčius ir įvykius, turinčius įtakos asmens duomenų apsaugai, visų pirma informacinių ir ryšių technologijų raida;</p> <p>12) teikia konsultacijas dėl šio įstatymo 26 straipsnyje nurodytų duomenų tvarkymo operacijų;</p> <p>13) prisideda prie Valdybos veiklos.</p> <p>2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija savo funkcijas duomenų subjekto ir duomenų apsaugos pareigūno atžvilgiu vykdo nemokamai. Jeigu duomenų subjekto ar duomenų apsaugos pareigūno prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas, visų pirma dėl jo pasikartojančio pobūdžio, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija gali imti pagrįstą atlyginimą arba gali atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą. Atlyginimo dydis neturi viršyti Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos patirtų administracinių išlaidų. Pareiga įrodyti, kad prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas, tenka Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai.</p> <p><i>Pastaba.</i> Pagal Direktyvos 46 str. 2 d. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktoriaus įsakymu bus patvirtinta rekomenduojama skundo forma, kurią bus galima pateikti ADTAJ projekto 24 str. 3 d. numatytais būdais, t. y. skundą pateikti tiesiogiai atvykus į priežiūros instituciją, atsiuntus paštu arba elektroninėmis priemonėmis.</p>	
<p><i>47 straipsnis</i></p> <p>Igaliojimai</p> <p>1. Kiekviena valstybė narė teisės aktuose numato, kad kiekviena priežiūros institucija turi turėti veiksmingus tyrimo įgaliojimus. Tie įgaliojimai apima bent įgaliojimą iš duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo gauti leidimą susipažinti su visais tvarkomais asmens duomenimis ir visa jos užduotims atlikti būtina informacija.</p> <p>2. Kiekviena valstybė narė teisės aktuose numato, kad kiekviena priežiūros institucija turi turėti veiksmingus įgaliojimus imtis taisomųjų veiksmų, pavyzdžiui:</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>41 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos teisės</p> <p>Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, be Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme nustatytų teisių, taip pat turi teisę taikyti šias poveikio priemones:</p> <p>1) įspėti duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją, kad numatomomis duomenų tvarkymo operacijomis gali būti pažeistos šio įstatymo nuostatos;</p> <p>2) nurodyti duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui suderinti duomenų tvarkymo operacijas su šio įstatymo nuostatomis;</p>	Visiškas

<p>a) įspėti duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją, kad numatomomis duomenų tvarkymo operacijomis gali būti pažeistos pagal šią direktyvą priimtos nuostatos;</p> <p>b) nurodyti duomenų valdytojų arba duomenų tvarkytojų suderinti duomenų tvarkymo operacijas su pagal šią direktyvą priimtomis nuostatomis, atitinkamais atvejais – nustatyti būdų ir per nustatytą laikotarpį, visų pirma nurodant pagal 16 straipsnį įsteigti ar ištrinti asmens duomenis arba apriboti duomenų tvarkymą;</p> <p>c) laikinai arba galutinai nustatyti duomenų tvarkymo apribojimą, be kita ko, uždrausti tvarkyti duomenis.</p> <p>3. Kiekviena valstybė narė teisės aktuose numato, kad kiekviena priežiūros institucija turi turėti veiksmingus patariamuosius įgaliojimus teikti patarimus duomenų valdytojui pagal 28 straipsnyje nurodytą išankstinių konsultacijų procedūrą ir savo iniciatyva arba gavus prašymą teikti nuomones jos nacionaliniam parlamentui, Vyriausybei arba, vadovaujantis savo nacionaline teise, kitoms institucijoms ir įstaigoms, taip pat visuomenei, visais su asmens duomenų apsauga susijusiais klausimais.</p> <p>4. Naudojimuosi pagal šį straipsnį priežiūros institucijai suteiktais įgaliojimais taikomos atitinkamos apsaugos priemonės, įskaitant veiksmingas teismines teisių gynimo priemones ir tinkamą procesą, kaip nustatyta Sąjungos ir valstybės narės teisėje laikantis Chartijos.</p> <p>5. Kiekviena valstybė narė teisės aktuose numato, kad kiekviena priežiūros institucija turi turėti įgaliojimą atkreipti teisminių institucijų dėmesį į pagal šią direktyvą priimtų nuostatų pažeidimus ir prireikus pradėti teisminį procesą arba kitaip dalyvauti teisminiame procese, siekiant užtikrinti pagal šią direktyvą priimtų nuostatų vykdymą.</p>	<p>3) nustatyti laikiną arba galutinį duomenų tvarkymo apribojimą, įskaitant duomenų tvarkymo uždraudimą;</p> <p>4) skirti administracinę baudą.</p> <p>ADTAI projektas</p> <p>12 straipsnis. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos įgaliojimai ir teisės</p> <p><...></p> <p>2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija taip pat turi teisę:</p> <p>1) neatlygintinai gauti iš duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų, valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, kitų juridinių ir fizinių asmenų visą reikalingą informaciją, dokumentų kopijas ir nuorašus, duomenų kopijas, taip pat susipažinti su visais duomenimis ir dokumentais, reikalingais vykdant užduotis ir funkcijas;</p> <p>2) pažeidimų nagrinėjimo metu be išankstinio įspėjimo įeiti į tikrinamo asmens, skundžiamo asmens ar su jais susijusių asmenų patalpas (tarp jų ir nuomojamas ar naudojamas kitu pagrindu) arba teritoriją, kur yra dokumentai, įranga, susiję su asmens duomenų tvarkymu. Įeiti į juridinio asmens teritoriją, pastatus, patalpas (tarp jų ir nuomojamas ar naudojamus kitu pagrindu) galima tik juridinio asmens darbo laiku, pateikus valstybės tarnautojo pažymėjimą. Įeiti į fizinio asmens gyvenamąsias patalpas (tarp jų ir nuomojamas ar naudojamas kitu pagrindu), kur yra dokumentų, įrangos, susijusių su asmens duomenų tvarkymu, galima tik pateikus teismo nutartį dėl leidimo įeiti į gyvenamąsias patalpas;</p> <p>3) dalyvauti Seimo, Vyriausybės, kitų valstybės institucijų posėdžiuose, kai svarstomi klausimai, susiję su asmens duomenų ir (ar) privatumo apsauga;</p> <p>4) kviesti ekspertus (konsultantus), sudaryti darbo grupes dėl asmens duomenų tvarkymo ar apsaugos ekspertizės, asmens duomenų apsaugos dokumentų rengimo, taip pat kitiems Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos kompetencijos klausimams spręsti;</p>
---	--

<p>5) teikti duomenų valdytojai, duomenų tvarkytojai ir kitiems juridiniams ar fiziniams asmenims rekomendacijas ir nurodymus dėl asmens duomenų tvarkymo ir (ar) privatumo apsaugos;</p> <p>6) keistis informacija su kitų valstybių asmens duomenų apsaugos priežiūros institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis tiek, kiek to reikia jų funkcijoms vykdyti;</p> <p>7) dalyvauti teisme nagrinėjant bylas dėl tarptautinės, Europos Sąjungos ir nacionalinės teisės nuostatų asmens duomenų apsaugos klausimais pažeidimų;</p> <p>8) pažeidimų nagrinėjimo metu naudoti technines priemones;</p> <p>9) pažeidimų nagrinėjimo metu gauti žodinius ir rašytinius paaiškinimus iš juridinių ir fizinių asmenų ir reikalauti, kad jie atvyktų duoti paaiškinimų į Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos patalpas;</p> <p>10) naudoti Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos turimą informaciją, įskaitant asmens duomenis, gautą pažeidimų nagrinėjimo metu ar gautą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai vykdant kitas funkcijas;</p> <p>11) pasitelkti policijos pareigūnus viešajai tvarkai palaikyti ir galimam prievartos panaudojimui užtikrinti;</p> <p>12) kitas įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas teises.</p> <p>3. Jei Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija nagrinėdama skundą turi pagrindo manyti, kad Europos Komisijos sprendimas dėl tinkamumo, dėl standartinių duomenų apsaugos sąlygų priėmimo ar dėl patvirtintų elgesio kodeksų visuotinio galiojimo yra neteisėtas ir nuo šio Europos Komisijos sprendimo galiojimo priklauso Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos sprendimas, ji sustabdo skundo nagrinėjimą ir Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka kreipiasi į Lietuvos vyriašiąją administracinę teisumą. Jei Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nagrinėdamas Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos prašymą turi pagrindo manyti, kad Europos Komisijos sprendimas dėl tinkamumo, dėl standartinių duomenų apsaugos sąlygų priėmimo ar dėl patvirtintų elgesio kodeksų visuotinio galiojimo</p>	
--	--

	<p>yra neteisėtas, jis priima sprendimą kreiptis į kompetentingą Europos Sąjungos teisminę instituciją ir prašyti priimti prejudicinį sprendimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (OL 2016 C 202, p. 47) 267 straipsnį.</p> <p>4. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija atlikdama tyrimus ir (ar) tikrinimus savo iniciatyva bei nagrinėdama skundus taip pat turi Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai suteiktas teises ir įgaliojimus.</p>	
<p><i>48 straipsnis</i></p> <p>Pranešimas apie pažeidimus</p> <p>Valstybės narės numato, kad kompetentingos institucijos turi įdiegti veiksmingus mechanizmus, kuriais būtų skatinama konfidencialiai pranešti apie šios direktyvos pažeidimus.</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>27 straipsnis. Pranešimų apie šio įstatymo pažeidimus skatinimas</p> <p>Duomenų valdytojai turi diegti veiksmingus mechanizmus, kuriais būtų skatinama jiems konfidencialiai pranešti apie šio įstatymo pažeidimus dėl asmens duomenų tvarkymo duomenų valdytojo atsakomybės srityje.</p>	Visiškas
<p><i>49 straipsnis</i></p> <p>Veiklos ataskaita</p> <p>Kiekviena priežiūros institucija parengia metinę savo veiklos ataskaitą; ji gali apimti pažeidimų, apie kuriuos buvo pranešta, rūšių ir taikytų sankcijų rūšių sąrašą. Tos ataskaitos perduodamos nacionaliniam parlamentui, Vyriausybei ir kitoms institucijoms, kaip nurodyta Valstybės narės teisėje. Jos pateikiamos visuomenei, Komisijai ir Valdybai.</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>39 straipsnis. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija</p> <p><...></p> <p>5. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, vadovaudamasi Reglamentu (ES) 2016/679, rengia metinę veiklos ataskaitą. Joje gali būti informacija apie šio įstatymo pažeidimus ir taikytas nuobaudas. Metinė veiklos ataskaita pateikiama Europos Komisijai ir Valdybai. Ji pateikiama kitoms valstybės institucijoms ir paskelbiama Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos interneto svetainėje Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p><i>50 straipsnis</i></p> <p>Savitarpio pagalba</p> <p>1. Kiekviena valstybė narė numato, kad jų priežiūros institucija teikia vienai kitai atitinkamą informaciją ir savitarpio pagalbą, siekiant, kad ši direktyva būtų įgyvendinta ir taikoma nuosekliai, ir įdiegtų veiksmingo tarpusavio bendradarbiavimo priemones. Savitarpio pagalba visų pirma susijusi su</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>42 straipsnis. Savitarpio pagalba</p> <p>1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija kitoms Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms teikia informaciją ir savitarpio pagalbą. Savitarpio pagalba visų pirma yra susijusi su informacijos prašymais ir priežiūros priemonėmis, įskaitant prašymus vykdyti konsultacijas, tikrinimus ir tyrimus.</p> <p>2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija imasi visų būtinų</p>	Visiškas

<p>informacijos prašymais ir priežiūros priemonėmis, pavyzdžiui, prašymais vykdyti konsultacijas, patikrinimus ir tyrimus.</p> <p>2. Kiekviena valstybė narė numato, kad kiekviena priežiūros institucija imasi visų būtinų tinkamų priemonių, kad, nepagrįstai nedelsdama ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo kitos priežiūros institucijos prašymo gavimo, į jį atsakytų. Tokios priemonės gali būti, be kita ko, visų pirma svarbios informacijos apie tyrimo eigą perdavimas.</p> <p>3. Pagalbos prašymuose nurodoma visa būtina informacija, įskaitant prašymo tikslą ir prašymo priežastis. Pasikeista informacija naudojama tik tuo tikslu, kuriuo jos buvo prašoma.</p> <p>4. Prašymą gavusi priežiūros institucija negali atsakyti prašymo patenkinti, išskyrus atvejus, kai:</p> <p>a) ji nėra kompetentinga prašymo dalyko arba priemonių, kurias jos prašoma vykdyti, srityje; arba</p> <p>b) prašymo patenkinimas pažeistų šią direktyvą arba Sąjungos ar valstybės narės teisę, kuri taikoma prašymą gaunančiai priežiūros institucijai.</p> <p>5. Prašymą gavusi priežiūros institucija informuoja prašymą pateikusią priežiūros instituciją apie prašymo rezultatus arba atitinkamai jo eigą arba priemones, kurių imtasi siekiant į jį atsakyti. Prašymą gavusi priežiūros institucija pateikia atsakymo patenkinti prašymą priežastis pagal 4 dalį.</p> <p>6. Prašymą gavusios priežiūros institucijos paprastai teikia kitų priežiūros institucijų prašomą informaciją elektroninėmis priemonėmis, naudodamosi standartizuota forma.</p> <p>7. Prašymą gavusios priežiūros institucijos už veiksmus, kurių jos imasi pagal savitarpio pagalbos prašymą, mokesčio neima. Priežiūros institucijos gali tarpusavyje susitarti dėl taisyklių, susijusių su kompensacija viena kitai už specialias išlaidas, patirtas dėl savitarpio pagalbos teikimo išimtinėmis aplinkybėmis.</p> <p>8. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti šiame straipsnyje nurodytos savitarpio pagalbos formą ir procedūras</p>	<p>priemonių, kad atsakytų į kitos priežiūros institucijos prašymą nedelsdama ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo jo gavimo dienos. Tokios priemonės gali būti reikšmingos informacijos apie tyrimo eigą persiuntimas.</p> <p>3. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, gavusi prašymą, negali atsakyti jo patenkinti, išskyrus atvejus, kai:</p> <p>1) ji nėra kompetentinga prašymo dalyko arba priemonių, kurias jos prašoma vykdyti, srityje;</p> <p>2) prašymo patenkinimas pažeistų šį įstatymą arba Europos Sąjungos ar Lietuvos Respublikos teisės aktus.</p> <p>4. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, gavusi prašymą, informuoja prašymą pateikusią priežiūros instituciją apie jo nagrinėjimo rezultatus arba priemones, kurių imtasi siekiant į jį atsakyti. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija bet kurio atsakymo pagal šio straipsnio 3 dalį atveju pateikia atsakymo patenkinti prašymą priežastis.</p> <p>5. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, gavusi prašymą, paprastai teikia kitų priežiūros institucijų prašomą informaciją elektroninėmis priemonėmis, naudodamosi standartizuota forma.</p> <p>6. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija už veiksmus, kurių ji imasi gavusi savitarpio pagalbos prašymą, atlyginimo neima. Priežiūros institucijos gali tarpusavyje susitarti dėl taisyklių, reglamentuojančių viena kitai mokamą kompensaciją už konkrečias išlaidas, patirtas dėl savitarpio pagalbos teikimo išimtinėmis aplinkybėmis.</p> <p>7. Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos pagalbos prašymuose kitoms Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms nurodoma visa būtina informacija, įskaitant prašymo tikslą ir priežastis. Informacija, kuria pasikeista, naudojama tik tam tikslui, kuriam jos buvo prašoma.</p>
--	--

<p>ir priežiūros institucijų, taip pat priežiūros institucijų ir Valdybos, tarpusavio keitimosi informacija elektroninėmis priemonėmis tvarką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.</p>		
<p style="text-align: center;"><i>51 straipsnis</i></p> <p style="text-align: center;">Valdybos užduotys</p> <p>1. Reglamentu (ES) 2016/679 įsteigta Valdyba atlieka visas šias su duomenų tvarkymu pagal šią direktyvą susijusias užduotis:</p> <p>a) teikia patarimus Komisijai visais klausimais, susijusiais su asmens duomenų apsauga Sąjungoje, be kita ko, dėl visų siūlomų šios direktyvos pakeitimų;</p> <p>b) savo iniciatyva, vieno iš savo narių prašymu arba Komisijos prašymu nagrinėja klausimus, susijusius su šios direktyvos taikymu, ir skelbia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius, kad paskatintų šią direktyvą taikyti nuosekliai;</p> <p>c) parengia priežiūros institucijoms skirtas gaires dėl 47 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų priemonių taikymo;</p> <p>d) skelbia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius pagal šios pastraipos b punktą dėl asmens duomenų saugumo pažeidimų ir 30 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto nepagrįsto delsimo nustatymo, taip pat dėl konkrečių aplinkybių, kuriomis duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas privalo pranešti apie asmens duomenų saugumo pažeidimą;</p> <p>e) skelbia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius pagal šios pastraipos b punktą dėl aplinkybių, kuriomis dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, kaip nurodyta 31 straipsnio 1 dalyje;</p> <p>f) peržiūri b ir c punktuose nurodytų gairių, rekomendacijų ir geriausios praktikos praktinį taikymą;</p> <p>g) pateikia Komisijai nuomonę dėl apsaugos lygio trečiojoje valstybėje, teritorijoje ar viename ar keliuose nurodytuose</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti nereikia.</p>	

<p>sektoriuose trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje tinkamumo įvertinimo, įskaitant įvertinimą, ar tokia trečioji valstybė, teritorija, nurodytas sektorius arba tarptautinė organizacija nebeužtikrina tinkamo lygio apsaugos;</p> <p>h) skatina priežiūros institucijų bendradarbiavimą ir jų veiksmingą dvišalį bei daugiašalį keitimąsi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais;</p> <p>i) skatina vykdyti bendras mokymo programas ir palengvina priežiūros institucijų darbuotojų mainus, taip pat, atitinkamais atvejais, darbuotojų mainus su trečiųjų valstybių arba tarptautinių organizacijų priežiūros institucijomis;</p> <p>j) skatina keitimąsi žiniomis ir dokumentais apie duomenų apsaugos teisę ir praktiką su duomenų apsaugos priežiūros institucijomis visame pasaulyje.</p> <p>Pirmos pastraipos g punkto tikslu Komisija pateikia Valdybai visą reikiamą dokumentaciją, įskaitant korespondenciją su trečiosios valstybės Vyriausybe, teritorija ar nustatytu sektoriumi sektoriaus toje trečiojoje valstybėje, arba su tarptautine organizacija.</p> <p>2. Jeigu Komisija prašo Valdybos patarimo, ji gali nurodyti terminą, atsižvelgdama į klausimo skubumą.</p> <p>3. Valdyba savo nuomones, gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius teikia Komisijai ir 58 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui, ir skelbia juos viešai.</p> <p>4. Komisija informuoja Valdybą apie veiksmus, kurių ji ėmėsi atsižvelgdama į Valdybos paskelbtas nuomones, gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius.</p>		<p>Visiškas</p>
<p>Teisė pateikti skundą priežiūros institucijai</p> <p><i>52 straipsnis</i></p> <p>1. Nedarant poveikio kitoms administracinėms arba teisminėms teisų gynimo priemonėms, valstybės narės numato kiekvieno duomenų subjekto teisę pateikti skundą vienai priežiūros institucijai, jeigu duomenų subjekto mano, kad su</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>44 straipsnis. Teisė pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai ir skundų nagrinėjimo tvarka</p> <p>1. Duomenų subjektas turi teisę pateikti skundą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, jeigu mano, kad su juo susiję asmens duomenys tvarkomi pažeidžiant šio įstatymo nuostatas.</p>	<p>Visiškas</p>

<p>juo susiję asmens duomenys tvarkomi pažeidžiant pagal šią direktyvą priimtas nuostatas.</p> <p>2. Valstybės narės numato, kad priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, nepagrįstai nedelsdama jį perduoda kompetentingai priežiūros institucijai, jeigu skundas nepateikiamas pagal 45 straipsnio 1 dalį kompetentingai priežiūros institucijai. Duomenų subjektas informuojamas apie šį perdavimą.</p> <p>3. Valstybės narės numato, kad priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, duomenų subjekto prašymu teikia tolesnę pagalbą.</p> <p>4. Kompetentinga priežiūros institucija informuoja duomenų subjektą apie skundo nagrinėjimo eigą ir rezultatus, be kita ko, apie galimybę imtis teisminių teisių gynimo priemonių pagal 53 straipsnį.</p>	<p>2. Jeigu skundas pateikiamas dėl kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje atliekamo duomenų tvarkymo, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo skundo gavimo Valstybinėje duomenų apsaugos inspekcijoje dienos, persiunčia gautą skundą kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai priežiūros institucijai. Duomenų subjektas nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo skundo gavimo Valstybinėje duomenų apsaugos inspekcijoje dienos, informuojamas apie skundo persiuntimą. Šiuo atveju Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija duomenų subjekto prašymu toliau teikia jam pagalbą.</p> <p>3. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija skundus nagrinėja šio įstatymo ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, kiek nenumatyta šis įstatymas, nustatyta tvarka. Kai nagrinėdama skundus Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija kreipiasi savitarpio pagalbos į kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijas, netaikomi Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme numatyti skundo nagrinėjimo terminai.</p> <p>ADTAĮ projektas</p> <p>30 straipsnis. Pareiškėjo informavimo ir skundo nagrinėjimo terminai</p> <p>1. Priežiūros institucija informuoja pareiškėją apie skundo nagrinėjimo pažangą, jei skundas ar jo dalis neišnagrinėta, ar rezultatus ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo skundo gavimo priežiūros institucijoje dienos.</p> <p><...></p>
<p><i>53 straipsnis</i></p> <p>Teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš priežiūros instituciją</p> <p>1. Nedarant poveikio kitoms administracinėms arba neteisminėms teisių gynimo priemonėms, valstybės narės numato fizinio ar juridinio asmens teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš priežiūros institucijos dėl jo priimtą teisiskai privalomą sprendimą.</p>	<p>Visiškas</p> <p>Istatymo projektas</p> <p>45 straipsnis. Teisė skusti Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos sprendimus, veiksmus ar neveikimą</p> <p>1. Fiziniai ar juridiniai asmenys turi teisę skusti Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos sprendimus teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p>2. Jei Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija gauto skundo</p>

<p>2. Nedarant poveikio kitoms administracinėms arba neteisminėms teisių gynimo priemonėms, kiekvienas duomenų subjektas turi teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių, jeigu pagal 45 straipsnio 1 dalį kompetentinga priežiūros institucija skundo nenagrinėja arba per tris mėnesius nepraneša duomenų subjektui apie pagal 52 straipsnį pateikto skundo nagrinėjimo eigą arba rezultatus.</p> <p>3. Valstybės narės numato, kad byla priežiūros institucijai turi būti keliama valstybės narės, kurioje priežiūros institucija yra įsteigta, teismuose.</p>	<p>nenagrinėja arba per tris mėnesius nuo skundo gavimo dienos Valstybinėje duomenų apsaugos inspekcijoje nepraneša duomenų subjektui apie pagal šio įstatymo 44 straipsnį pateikto skundo nagrinėjimo pažangą, jei skundas ar jo dalis neišnagrinėta, ar rezultatus, duomenų subjektas turi teisę skusti Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos veiksmus ar neveikimą teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p>Administracinių bylų teisenos įstatymas</p> <p>17 straipsnis. Bylos, priskirtos administracinių teismų kompetencijai</p> <p>1. Administraciniai teismai sprendžia bylas dėl:</p> <p>1) valstybinio administravimo subjektų priimtų teisės aktų ir veiksmų (neveikimo) teisėtumo, taip pat dėl šių subjektų vilkinimo atlikti jų kompetencijai priskirtus veiksmus (toliau – vilkinimas atlikti veiksmus);</p> <p>20 straipsnis. Apygardos administracinio teismo kompetencija</p> <p>1. Apygardos administracinis teismas yra pirmoji instancija administracinėms byloms, nurodytoms šio įstatymo 17 straipsnyje, išskyrus bylas, nurodytas šio įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 11 ir 13 punktuose.</p> <p>21 straipsnis. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo kompetencija</p> <p>1. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra:</p> <p>1) apeliacinė instancija byloms, kurias išnagrinėjo administraciniai teismai kaip pirmosios instancijos teismai;</p> <p><...></p>
<p><i>54 straipsnis</i></p> <p>Teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>46 straipsnis. Teisė skusti duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo veiksmus ar neveikimą teismui</p> <p>Duomenų subjektas turi teisę Administracinių bylų teisenos</p> <p>Visiškas</p>

<p>Nedarant poveikio jokioms galimoms administracinėms arba neteisminėms teisių gynimo priemonėms, įskaitant teisę pateikti skundą priežiūros institucijai pagal 52 straipsnį, valstybės narės numato duomenų subjekto teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių, jeigu jis mano, kad jo teisės, nustatytos pagal šią direktyvą priimtose nuostatose, buvo pažeistos dėl jo asmens duomenų tvarkymo nesilaikant tų nuostatų.</p>	<p>įstatymo nustatyta tvarka skusti teismui duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo veiksmus ar neveikimą, jeigu mano, kad šiuo įstatymu nustatytos jo teisės buvo pažeistos, nes jo asmens duomenys buvo tvarkomi pažeidžiant šį įstatymą.</p>
<p><i>55 straipsnis</i></p> <p>Atstovavimas duomenų subjektams</p> <p>Valstybės narės, vadovaudamosi savo proceso teise, numato duomenų subjekto teisę įgalioti pelno nesiekiančią įstaigą, organizaciją ar asociaciją, kuri tinkamai įsteigta pagal valstybės narės teisę, kurios statutiniai tikslai atitinka viešąjį interesą ir kuri vykdo veiklą duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos srityje, kiek tai susiję su jų asmens duomenų apsauga, jo vardu pateikti skundą ir jo vardu naudotis teisėmis, nurodytomis 52, 53 ir 54 straipsniuose.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>47 straipsnis. Atstovavimas duomenų subjektams</p> <p>Duomenų subjektas turi teisę įgalioti pelno nesiekiančią įstaigą, organizaciją ar asociaciją, įsteigtą pagal Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus, kurios steigimo dokumentuose nurodyti tikslai atitinka viešąjį interesą ir kuri veikia asmens duomenų apsaugos srityje, jo vardu pateikti skundą ir jo vardu naudotis teisėmis, nurodytomis šio įstatymo 44–46 straipsniuose.</p>
<p><i>56 straipsnis</i></p> <p>Teisė į kompensaciją</p> <p>Valstybės narės numato, kad asmuo, patyręs materialinę ar nematerialinę žalą dėl neteisėtos duomenų tvarkymo operacijos arba dėl kito veiksmo, kuriuo pažeidžiamos pagal šią direktyvą priimtose nacionalinės nuostatos, turi teisę iš duomenų valdytojo arba kitos pagal valstybės narės teisę kompetentingos institucijos gauti kompensaciją už patirtą žalą.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>48 straipsnis. Teisė į turtinės ir neturtinės žalos atlyginimą</p> <p>Asmuo, patyręs turtinę ir neturtinę žalą dėl neteisėto duomenų tvarkymo operacijos arba dėl kito veiksmo, kuriuo pažeidžiamos šio įstatymo nuostatos, turi teisę iš duomenų valdytojo reikalauti atlyginti jam padarytą žalą.</p>
<p><i>57 straipsnis</i></p> <p>Sankcijos</p> <p>Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už pagal šią direktyvą priimtų nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas jų vykdymas. Numatytos sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>49 straipsnis. Už šio įstatymo pažeidimus skiriamos administracinės baudos</p> <p>1. Duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui, pažeidusiam šio įstatymo 17–33 straipsnių nuostatas, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija turi teisę skirti administracinę baudą iki 0,5 procento duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo metinio biudžeto einamaisiais metais ir kitų praėjusiais metais gautų bendrųjų metinių pajamų, bet ne daugiau negu trisdešimt</p>

	<p>tūkstančių eurų.</p> <p>2. Duomenų valdytojai ar duomenų tvarkytojai, pažeidusiam šio įstatymo 3–15, 34–38 straipsnių nuostatas, taip pat nesilaikančiam šio įstatymo 41 straipsnio 1–3 punktuose nurodytų Valstybinės duomenų inspekcijos taikytų priemonių, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija turi teisę skirti administracinę baudą iki 1 procento duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo metinio biudžeto einamaisiais metais ir kitų praėjusiais metais gautų bendrųjų metinių pajamų, bet ne daugiau negu šešiasdešimt tūkstančių eurų.</p> <p>50 straipsnis. Administracinių baudų skyrimas ir sprendimų dėl administracinės baudos skyrimo vykdymas</p> <p>1. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija administracinės baudas skiria vadovaudamasi šiuo įstatymu ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu, kiek nenustato šis įstatymas.</p> <p>2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija užtikrina, kad už šio įstatymo pažeidimus skiriamos administracinės baudos kiekvienu konkrečiu atveju būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.</p> <p>3. Administracinės baudos, atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes, skiriamos kartu su šio įstatymo 41 straipsnio 1–3 punktuose nustatytomis poveikio priemonėmis arba vietoj jų. Sprendžiant dėl administracinės baudos skyrimo ir jos dydžio, kiekvienu konkrečiu atveju atsižvelgiama į:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį ar tikslą, taip pat į nukentėjusių duomenų subjektų skaičių ir jų patirtos žalos dydį; 2) tai, ar pažeidimas padarytas tyčia, ar dėl neatsargumo; 3) bet kuriuos veiksmus, kurių duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas ėmėsi, kad sumažintų duomenų subjektų patirtą žalą; 4) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybės dydį, atsižvelgiant į jų pagal šio įstatymo 18 ir 28 straipsnius įgyvendintas technines ir organizacines priemones;
--	---

	<p>5) bet kuriuos to duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo svarbius ankstesnius pažeidimus;</p> <p>6) bendradarbiavimą su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija siekiant atitaistyti pažeidimą ir sumažinti galimą neigiamą jo poveikį;</p> <p>7) asmens duomenų, kuriems pažeidimas turi poveikį, kategorijas;</p> <p>8) tai, koku būdu Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija sužinojo apie pažeidimą, visų pirma tai, ar duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pranešė apie pažeidimą (jei taip, – kokių mastu);</p> <p>9) jei duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui dėl to paties dalyko anksčiau buvo taikytos šio įstatymo 41 straipsnio 1–3 punktuose nurodytos priemonės, – ar laikytasi tų priemonių.</p> <p>4. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija gali ir kitas šio straipsnio 3 dalyje nenurodytas aplinkybes pripažinti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis.</p> <p>5. Jei duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, atlikdamas tą pačią tvarkymo operaciją ar susijusias tvarkymo operacijas, tyčia ar dėl neatsargumo pažeidžia kelias šio įstatymo nuostatas, bendra administracinės baudos suma nėra didesnė nei suma, kuri šiame įstatyme nustatyta už sunkesnę pažeidimą.</p> <p>6. Valstybinės duomenų apsaugos sprendimas dėl administracinės baudos skyrimo vykdomas Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme nustatyta tvarka.</p>
<p><i>58 straipsnis</i></p> <p>Komiteto procedūra</p> <p>1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (ES) 2016/679 93 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.</p> <p>2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.</p> <p>3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti nereikia.</p>
<p><i>59 straipsnis</i></p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti nereikia.</p>

<p>Pamatinio sprendimo 2008/977/TVR panaikinimas</p> <p>1. Pamatinis sprendimas 2008/977/TVR panaikinamas nuo 2018 m. gegužės 6 d.</p> <p>2. Nuorodos į 1 dalyje nurodytą panaikintą sprendimą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.</p>	
<p><i>60 straipsnis</i></p> <p>Jau galiojantys Sąjungos teisės aktai</p> <p>Į šios direktyvos taikymo sritį patenkančios specialios teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo srityje priimtų Sąjungos teisės aktų, kurie įsigaliojo 2016 m. gegužės 6 d. arba anksčiau ir kuriais reglamentuojamas tarp valstybių narių vykdomas duomenų tvarkymas ir valstybių narių paskirtų valdžios institucijų prieiga prie informacinių sistemų, įdiegtų remiantis Sutartimis, nuostatos dėl asmens duomenų apsaugos lieka nepakitusios.</p>	Direktyvos straipsnio perkelti nereikia.
<p><i>61 straipsnis</i></p> <p>Ryšys su pirmiau sudarytais tarptautiniais susitarimais dėl teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo</p> <p>Su asmens duomenų perdavimu trečiosioms valstybėms arba tarptautinėms organizacijoms susiję tarptautiniai susitarimai, kuriuos valstybės narės sudarė prieš 2016 m. gegužės 6 d. ir kurie atitinka Sąjungos teisę, taikytiną prieš tą datą, lieka galioji tol, kol bus iš dalies pakeisti, pakeisti naujais susitarimais arba panaikinti.</p>	Direktyvos straipsnio perkelti nereikia.
<p><i>62 straipsnis</i></p> <p>Komisijos ataskaitos</p> <p>1. Komisija ne vėliau kaip 2022 m. gegužės 6 d. ir po to kas ketverius metus teikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos vertinimo ir peržiūros ataskaitas. Ataskaitos padaromos viešai prieinamos.</p> <p>2. Komisija, atlikdama 1 dalyje nurodytus vertinimus ir peržiūras, visų pirma išnagrinėja, kaip taikomos ir kaip veikia V skyrius dėl asmens duomenų perdavimo trečiosioms valstybėms arba tarptautinėms organizacijoms, ypač daug</p>	Direktyvos straipsnio perkelti nereikia.

<p>dėmesio skirdama sprendimams, priimtiems pagal 36 straipsnio 3 dalį ir 39 straipsnį.</p> <p>3. Taikydama 1 ir 2 dalis Komisija gali prašyti, kad valstybės narės ir priežiūros institucijos suteiktų informacijos.</p> <p>4. Atlikdama 1 ir 2 dalyse nurodytus vertinimus ir peržiūras Komisija atsižvelgia į Europos Parlamento, Tarybos ir kitų atitinkamų įstaigų ar šaltinių pozicijas ir išvadas.</p> <p>5. Komisija prirėkus pateikia atitinkamus pasiūlymus iš dalies pakeisti šią direktyvą, visų pirma atsižvelgiant į informacinių technologijų plėtrą ir informacinės visuomenės pažangos būklę.</p> <p>6. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. gegužės 6 d. peržiūri kitus Sąjungos priimtus teisės aktus, kuriais reglamentuojamas kompetentingų institucijų vykdomas duomenų tvarkymas 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais, įskaitant nurodytuosius 60 straipsnyje, siekdama įvertinti, ar reikia juos suderinti su šia direktyva ir, kai tinkama, pateikti būtinus pasiūlymus iš dalies pakeisti tuos aktus, kad būtų užtikrintas nuoseklus požiūris į asmens duomenų apsaugą šios direktyvos taikymo srityje.</p>		<p>Įstatymo projekto priedas</p> <p>ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI</p> <p>1. 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR“ (OL 2016 L 119, p. 89).“</p> <p>2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas</p>	Visiškas
<p>63 straipsnis</p> <p>Perkėlimas</p> <p>1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gegužės 6 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą. Tas nuostatas jos taiko nuo 2018 m. gegužės 6 d.</p> <p>Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.</p> <p>2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybė narė gali nustatyti, kad išimtiniais atvejais, jeigu reikia neproporcingai didelių pastangų, iki 2016 m. gegužės 6 d. sukurtos automatizuotos duomenų tvarkymo sistemos turi būti suderintos su</p>			

<p>25 straipsnio 1 dalies reikalavimais ne vėliau kaip 2023 m. gegužės 6 d.</p> <p>3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalių, valstybė narė išimtinėmis aplinkybėmis gali automatizuotą duomenų tvarkymo sistemą, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, suderinti su 25 straipsnio 1 dalimi per nustatytą laikotarpį pasibaigus šio straipsnio 2 dalyje nurodytam laikotarpiui, jeigu priešingu atveju būtų sukurta didelių sunkumų norint eksploatuoti tą konkrečią automatizuotą duomenų tvarkymo sistemą. Atitinkama valstybė narė praneša Komisijai tų didelių sunkumų priežastis ir nustatyto laikotarpio, per kurį ji tą konkrečią automatizuotą duomenų tvarkymo sistemą turi suderinti su 25 straipsnio 1 dalimi, pagrindimą. Nustatytas laikotarpis jokių būdu negali ilgesnis nei 2026 m. gegužės 6 d.</p> <p>4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.</p>	<p>1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. gegužės 25 d.</p> <p>2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija iki 2018 m. gegužės 24 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.</p>
<p><i>64 straipsnis</i> Įsigaliojimas</p> <p>Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i>.</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti nereikia.</p>
<p><i>65 straipsnis</i> Adresatai</p> <p>Ši direktyva skirta valstybėms narėms.</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti nereikia.</p>

Siunčiamas

2018-05-10

DERINIMO PAŽYMA
DĖL ASMENS DUOMENŲ, TVARKOMŲ VYKDANT POLICIJOS IR TEISMINĮ BENDRADARBIAVIMĄ BAUDŽIAMOSIOSE
BYLOSE, TEISINĖS APSAUGOS ĮSTATYMO NR. XI-1336 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

Pastabas ar pasiūlymus pateikusi institucija ar asmuo, rašto numeris ir data	Pastabos ir pasiūlymai	Pastabų ir pasiūlymų įvertinimas
Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2018 m. balandžio 25 d. išvada Nr. NV-1065	2. Pažymėtina, kad susipažinus su Įstatymo projekto tekstu susidaro įspūdis, jog atitinkamų Europos Sąjungos teisės aktų nuostatos buvo neretai automatiškai perkeltos į Lietuvos Respublikos teisinę sistemą, neatsižvelgiant į Lietuvos teisinės sistemos bei joje vartojamo teisinio reguliavimo sprendimų ir sąvokų specifiskumą. Abejotina, ar toks Europos Sąjungos teisės perkėlimo būdas laikytinas tinkamu.	Neatsižvelgta. 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba baudinių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (toliau – Direktyva) yra ES duomenų apsaugos reformos dokumentų rinkinio dalis kartu su 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (toliau – Reglamentas). Jos nuostatų taikymas yra glaudžiai susijęs su Reglamento nuostatų taikymu, dauguma atvejų Direktyvoje naudojamos sąvokos yra identiškos Reglamento sąvokoms. Direktyvos nuostatų perkėlimas, sąvokas pritaikant prie nacionalinei teisei būdingų sąvokų, iš esmės gali iškreipti Direktyvos nuostatas. Be to, vienas iš Direktyvos tikslų – sudaryti sąlygas ES teisėsaugos institucijoms veiksmingai ir efektyviai bendradarbiauti užkardant ir tiriant nusikalstamas veikas ir vienas iš tokio bendradarbiavimo elementų neatsiejamai susijęs su keitimusi atitinkamais asmens duomenimis. Taigi kiek įmanoma tikslesnis Direktyvoje naudojamų sąvokų perkėlimas į nacionalinius įstatymus yra būtina prielaida tinkamam tarpvalstybiniam teisėsaugos institucijų bendradarbiavimui, kartu siekiant išlaikyti bendrą ir vienodai suprantamą duomenų subjektyvų teisinių standartą.
	3. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas savo nutarimuose ne kartą yra pažymėjęs, kad įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas	Atsižvelgta iš dalies. Atsisakyta žodžių „nepagrįstai nedelsdamas“, „nepagrįstai nedelsiant“. Vertinamojo pobūdžio nuostatų neįtvirtinimas teisės aktuose kai kuriais atvejais yra neįmanomas, ir, dažniausiai, tai turi

	<p>turi būti aiškus, suprantamas, neprieštaringas, teisės aktų formuluotės turi būti tikslios, jose negali būti dviprasmybių (Konstitucinio Teismo 2003 m. gegužės 30 d., 2006 m. sausio 16 d., 2008 m. gruodžio 24 d., 2013 m. gruodžio 16 d. nutarimai). Todėl Įstatymo projekto tekste siūlome atsisakyti neapibrėžtų, netikslių arba savaimė suprantamų ir pridėtinės vertės nekuriančių formuluočių, taip pat turėtų būti atskleidžiamos vertinamojo pobūdžio sąvokos: pvz., „kiek įmanoma“ (6 straipsnio 1 dalis ir kt.), „kiek tai įmanoma“ (6 straipsnio 2 dalis ir kt.), „tinkamos“ (pvz., 9 straipsnio 1 ir 2 dalis ir kt.), „bet kokios tinkamos priemonės“ (10 straipsnio 1 dalis ir kt.), „palankios sąlygos“ (10 straipsnio 2 dalis), „nepagrįstai nedelsiant“ (10 straipsnio 3 dalis ir kt.), „pagrįstos abejonės“ (10 straipsnio 7 dalis ir kt.), „didelis pavojus“ (25 straipsnio 1 dalis ir kt.) ir pan.</p>	<p>pridėtinę vertę ir nėra savaimė suprantama. Be to, tai gali kilti ir iš reguliavimo proporcingumo ir protingumo principų. Taip pat kuo tikslėnis Direktyvos nuostatų, kuriose vartojamos pastabojė minimos formuluotės, perkėlimas svarbus tais atvejais, kai tam tikras ES teisės nuostatas aiškina ES Teisingumo teismas.</p> <p>Žodžių junginys „kiek įmanoma“ (prikllausomai nuo konteksto – „kiek tai įmanoma“) įvairiuose kontekstuose yra gana dažnai naudojamas nacionaliniuose teisės aktuose (pvz., Administracinių bylų teisenos įstatymas, Prancėjų apsaugos įstatymas, Sveikatos sistemos įstatymas, Bausmių vykdymo kodeksas, Farmacijos įstatymas, Policijos veiklos įstatymas, Finansinio tvarumo įstatymas ir t.t.), o kalbant konkrečiai apie Projekto 6 str., tai susiję su Direktyvos 6 ir 7 str. turiniu ir, atitinkamai, Direktyvos 30 ir 31 aiškinamosiomis dalimis. Nuoroda į „bet kokias tinkamas priemones“ kyla iš poreikio pabrėžti duomenų valdytojo diskreciją, prikllausomai nuo jo vykdomos veiklos, tvarkomų duomenų pobūdžio ir duomenų subjektų specifikos, nustatyti tinkamas priemones informacijai pateikti. Priemonių tinkamumas taip pat prikllausytų nuo konkrečios situacijos, ir duomenų valdytojo pareiga yra pateikti informaciją duomenų subjektui būtent tokiu būdu, kuris, viena vertus, atitiktų jo veiklos specifiką, kita vertus, užtikrintų duomenų subjekto galimybę susipažinti su ta informacija (pavyzdžiui, asmenims, esantiems įkalinimo įstaigose). „Palankios sąlygos“ Projekto 10 str. 2 d. kontekste taip pat leistų duomenų valdytojui pritaikyti tokias duomenų subjekto teisės gauti nustatytą informaciją palengvinančias priemones, kurios yra pritaikomos konkrečiomis sąlygomis (pavyzdžiui, duomenų valdytojai galėtų parengti pavyzdines prašymų įgyvendinti atitinkamas duomenų subjektų teises formas, sudaryti galimybę prašymus dėl teisių įgyvendinimo tinkamai identifikuotiems duomenų subjektams pateikti per sistemos savitarną, jei tokia skiltis yra). „Tinkamos“ ar „bet kokios tinkamos“ priemonės yra iš Direktyvos perkeltose nuostatose, reikalavimai imtis „tinkamų priemonių“ yra sutinkami daugybėje nacionalinių teisės aktų (Lygių galimybių įstatyme, Koncesijų įstatyme, Mokejimų įstatyme, Viešųjų pirkimų įstatyme ir t.t.). „Pagrįstos abejonės“ perkeltos iš Direktyvos 12 str. 5 d., taip pat vartojamos nacionalinėje teisėje (Įstatymas „Dėl užsieniečių teisinės padėties“, Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme ir t.t.). „Didelis pavojus“ – perkelta iš Direktyvos. Kaip numato Direktyvos 52 aiškinamoji dalis,</p>
--	--	---

	<p>pavojaus rizika ir dydis turėtų būti nustatomi atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, apimtį, kontekstą ir tikslus. Pavojus turėtų būti vertinamas remiantis objektyviu įvertinimu, kuriuo būtų nustatyta, ar duomenų tvarkymo operacijos yra susijusios su dideliu pavojumi. Didelis pavojus yra konkretus pavojus, kad bus padarytas poveikis duomenų subjektų teisėms ir laisvėms. Projekto 25 str. nuostatos iš esmės atitinka Reglamento 35 str. nuostatas ir turės būti aiškinamos ir taikomos analogiškai.</p>	<p>pavojaus rizika ir dydis turėtų būti nustatomi atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, apimtį, kontekstą ir tikslus. Pavojus turėtų būti vertinamas remiantis objektyviu įvertinimu, kuriuo būtų nustatyta, ar duomenų tvarkymo operacijos yra susijusios su dideliu pavojumi. Didelis pavojus yra konkretus pavojus, kad bus padarytas poveikis duomenų subjektų teisėms ir laisvėms. Projekto 25 str. nuostatos iš esmės atitinka Reglamento 35 str. nuostatas ir turės būti aiškinamos ir taikomos analogiškai.</p>
<p>5. Siekiant išvengti skirtingo interpretavimo taikant keičiamą įstatymą, siūlome suvienodinti vartojamas sąvokas, pvz., sąvokas „<i>žmogaus</i> pagrindinės teisės ir laisvės“ (pvz., 1 straipsnio 1 dalis), „duomenų subjektų laisvės ir teisės“ (pvz., 8 straipsnis), ir „<i>fizinio asmenų</i> pagrindinės teisės ir laisvės“ (pvz., 25 straipsnio 1 dalis), „nepagristai nedelsdamos“, „nedelsdamos“ (14 straipsnio 1 ir 2 dalis), „asmens duomenų tvarkymo principai“ ir „duomenų apsaugos principai“ (3 ir 18 straipsniai), „vėliau“ (pvz., 30 straipsnio 3 dalies 2 punktą), „asmens duomenys“, „duomenys“ ir pan.</p>	<p>5. Siekiant išvengti skirtingo interpretavimo taikant keičiamą įstatymą, siūlome suvienodinti vartojamas sąvokas, pvz., sąvokas „<i>žmogaus</i> pagrindinės teisės ir laisvės“ (pvz., 1 straipsnio 1 dalis), „duomenų subjektų laisvės ir teisės“ (pvz., 8 straipsnis), ir „<i>fizinio asmenų</i> pagrindinės teisės ir laisvės“ (pvz., 25 straipsnio 1 dalis), „nepagristai nedelsdamos“, „nedelsdamos“ (14 straipsnio 1 ir 2 dalis), „asmens duomenų tvarkymo principai“ ir „duomenų apsaugos principai“ (3 ir 18 straipsniai), „vėliau“ (pvz., 30 straipsnio 3 dalies 2 punktą), „asmens duomenys“, „duomenys“ ir pan.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies. Sąvoka „fizinio asmenų pagrindinės teisės ir laisvės“ pakeista sąvoka „žmogaus pagrindinės teisės ir laisvės“. Skirtingos sąvokos vartojamos skirtingomis prasmėmis priklausomai nuo konteksto (pavyzdžiui, žmogaus ir duomenų subjekto teisės ir laisvės, kur žmogaus teisės ir laisvės yra suprantamos plačiau nei duomenų subjekto teisės ir laisvės, nes šios yra susiję su asmens duomenų tvarkymu). Atsisakyta žodžių „nepagristai“ prieš žodžius „nedelsdamos“, „nedelsiant“. Asmens duomenų tvarkymo principai ir duomenų apsaugos principai nėra tapachios sąvokos, todėl jų vartojimas Projekto 3 ir 18 str. negali būti suvienodintas. Patikslintas Projekto 30 str. 3 d. 2 p.</p>
<p>9. Nėra aišku, kokia „agentūra“ turima mintyje keičiamo įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje, koks yra šios agentūros santykis su „kita įstaiga“, „valstybės institucija“. Neaišku, ką reiškia „kita įstaiga“, koks yra „kitos įstaigos“ ir „kito subjekto“ (2 straipsnio 10 dalis) tarpusavio santykis. Taip pat nėra aišku apie kokią „konkretų tyrimą“ yra kalbama. Manome, kad šias sąvokas reikėtų iš esmės tikslinti. Be to, reikėtų įvertinti, ar kalbant apie duomenų gavėjus neturėtų būti minimos ir „kitos organizacijos“. Ši pastaba atitinkamai taikytina ir kitoms keičiamo įstatymo nuostatomis (pvz., 2 straipsnio 7 dalis). Taip pat pažymėtina, kad keičiamo įstatymo 2 straipsnio 4 dalies nuostata, jog „tvarkydamos tuos duomenis tos valstybės institucijos laikosi duomenų tvarkymo tikslus atitinkančių duomenų apsaugos taisyklių“ yra ne šios dalies reguliavimo</p>	<p>9. Nėra aišku, kokia „agentūra“ turima mintyje keičiamo įstatymo 2 straipsnio 4 dalyje, koks yra šios agentūros santykis su „kita įstaiga“, „valstybės institucija“. Neaišku, ką reiškia „kita įstaiga“, koks yra „kitos įstaigos“ ir „kito subjekto“ (2 straipsnio 10 dalis) tarpusavio santykis. Taip pat nėra aišku apie kokią „konkretų tyrimą“ yra kalbama. Manome, kad šias sąvokas reikėtų iš esmės tikslinti. Be to, reikėtų įvertinti, ar kalbant apie duomenų gavėjus neturėtų būti minimos ir „kitos organizacijos“. Ši pastaba atitinkamai taikytina ir kitoms keičiamo įstatymo nuostatomis (pvz., 2 straipsnio 7 dalis). Taip pat pažymėtina, kad keičiamo įstatymo 2 straipsnio 4 dalies nuostata, jog „tvarkydamos tuos duomenis tos valstybės institucijos laikosi duomenų tvarkymo tikslus atitinkančių duomenų apsaugos taisyklių“ yra ne šios dalies reguliavimo</p>	<p>Neatsižvelgta. Vartojamos sąvokos turi atitikti sąvokas, vartojamas Reglamente, nes tai turės įtakos vienodam teisės aktų taikymui ir aiškinimui, praktikos vystymui visoje ES.</p> <p>Žodis „agentūra“ tiek Direktyvoje, tiek įstatymo projekte naudojamas apibrėžti Europos Sąjungos juridinius subjektus, kurie veikia atskirai nuo ES institucijų ir yra įsteigti pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo konkrečioms užduotims pagal ES teisę atlikti, pvz., Europolas.</p> <p>Apibrėžiant „kompetentingą įstaigą“ svarbu išlaikyti Direktyvos formuluotes, kadangi valstybės narėse veikia skirtingo tipo teisėsaugos institucijos, kurioms būtų taikomi Direktyvos reikalavimai. Atsižvelgiant į tai, kad kitose valstybėse narėse viešosios valdžios funkcijos pavedamos vykdyti ne tik valstybės institucijoms, bet ir privatiems subjektams sąvokoje „kompetentinga institucija“ minimi „kiti subjektai“ ir „bet kokios kitos įstaigos“ (pavyzdžiui, privatus kalėjimai).</p> <p>„Konkretus tyrimas“ reiškia, kad valstybės institucijos, vykdydamos savo funkcijas atlieka tyrimą konkretaus subjekto atžvilgiu (pavyzdžiui, mokesčių administratorius tikrinamo asmens atžvilgiu).</p>

	<p>dalykas, taip pat neaišku ir kokios bei kieno nustatytos duomenų apsaugos taisyklės turimos mintyje.</p> <p>10. Atkreiptinas dėmesys į sąvokos „duomenų tvarkymo apribojimas“ neloģiškumą, nes apribojimas šiuo atveju reiškia „žymėjimą, siekiant apriboti duomenų tvarkymą ateityje“.</p> <p>11. Keičiamo įstatymo 2 straipsnio 8 dalies paskutinis sakinyss brauktinas kaip perteklinis. Keičiamo įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje vartojama neapibrėžta sąvoka „asmens duomenų kokybė“.</p>	<p>Neatsižvelgta. Sąvoka perkelta iš Direktyvos ir nėra galimybės ją performuluoti. Ji turi atitikti sąvoką „duomenų tvarkymo apribojimas“, įtvirtintą Reglamento 4 str. 3 p.</p> <p>Neatsižvelgta. Sąvoka perkelta iš Direktyvos, ir nėra galimybės ją siaurinti. Ji turi atitikti sąvoką „duomenų valdytojas“, įtvirtintą Reglamento 4 str. 7 p., nes tai turės įtakos vienodam teisės aktų taikymui ir aiškinimui, praktikos vystymui visoje ES.</p> <p>Minimas sakinyss nėra perteklinis, kadangi jame nustatyta, kad duomenų valdytojas ar jo skyrimo kriterijai gali būti nustatyti teisės aktuose, kai duomenų tvarkymo tikslus ir priemones nustato šie teisės aktai, o ne pats duomenų valdytojas, kaip nurodyta pirmajame sakinyje.</p> <p>Projekto 6 str. perkelia Direktyvos reikalavimą duomenų valdytojui, kiek imanoma, patikrinti asmens duomenų kokybę, tačiau Direktyva nepateikia atskiro duomenų kokybės apibrėžimo. Straipsnio kontekste duomenų kokybė pirmiausia reiškia, kad duomenys yra tikslūs, išsamūs ir nepasenę.</p> <p>Neatsižvelgta. Projekto 4 str. įtvirtinami reikalavimai teisės aktams, reguliuojantiems asmens duomenų tvarkymą, ir yra susiję su Projekto 3 str. 1 d. 5 p. principo – saugojimo trukmės apribojimo principo – įgyvendinimu. Šia nuostata turės vadovautis teisės aktų projektus rengiantys ir teisės aktus priimančys subjektai, taip pat ja galės būti vadovaujamasi teikiant išvadas teisės aktų projektams.</p> <p>„Procedūrinės priemonės“ reiškia, kad terminų, numatytų minimuose teisės aktuose, įgyvendinimas turės būti užtikrinamas ir praktikoje (pavyzdžiui, artėjant asmens duomenų, tvarkomų valstybės registre ar valstybės informacinėje sistemoje, išrynimui terminui ar suėjus periodinės peržiūros terminui, vartotojui bus išmetamas priminimas, kad jis galėtų priimti tolesnį sprendimą dėl duomenų saugojimo poreikio).</p> <p>Neatsižvelgta. Įstatymo projektu perkeliama Direktyvos nuostatos, įskaitant ir Direktyvos 8 str. 2 d. nustatytą reikalavimus nacionalinei teisėkūrai, kai siekiama reglamentuoti asmens duomenų tvarkymą Direktyvos taikymo srityje. Direktyva nėra tiesiogiai taikomas teisės aktas, todėl, manytina, kad šių nuostatų perkėlimas yra reikalingas. Šia</p>
	<p>13. Keičiamo įstatymo 4 straipsnio paskutinis sakinyss brauktinas kaip neapibrėžtas (kokios „procedūrinės taisyklės“ turimos mintyje?) bei perteklinis. Kartu siūlome įvertinti viso šio straipsnio reikalingumą, turint mintyje, kad jame nenustatomos teisinės normos, o tik blanketinės nuorodos į kitus teisės aktus, kitas taisykles.</p>	
	<p>14. Keičiamo įstatymo 7 straipsnio 1 dalies antrojo sakinio nuostatos yra ne šio teisės akto reguliavimo dalykas, todėl šalintinos.</p>	

	<p>nuostata turės vadovautis teisės aktų projektus rengiantys ir teisės aktus priimančys subjektai, taip pat ja galės būti vadovaujamosi teikiant išvadas teisės aktų projektams. Ši nuostata yra specialioji, lyginant su Teisėkūros pagrindų įstatyme nustatytais bendrais reikalavimais teisės aktų projektų rengimui ir turiniui.</p>	<p>nuostata turės vadovautis teisės aktų projektus rengiantys ir teisės aktus priimančys subjektai, taip pat ja galės būti vadovaujamosi teikiant išvadas teisės aktų projektams. Ši nuostata yra specialioji, lyginant su Teisėkūros pagrindų įstatyme nustatytais bendrais reikalavimais teisės aktų projektų rengimui ir turiniui.</p>
<p>15. Neaišku, ką norima nustatyti keičiamo įstatymo 9 straipsnio 2 dalimi. Pažymėtina, kad keičiamo įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nenustatytas joks specifinis sprendimas, be to ir 9 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalyje nustatoma ta pati sąlyga – „nebent nustatytos tinkamos priemonės duomenų subjekto teisėms ir laisvėms bei teisėtiems interesams apsaugoti“ (nesuprantama, kodėl „teisėtų interesų apsauga“ neminima keičiamo įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje). Taip pat siūlome konkretizuoti „žmogaus įsikišimo“ sąvoką (žr. 9 straipsnio 1 dalis).</p>	<p>Neatsižvelgta. Automatinis sprendimų priėmimas, reiškiantis kad sprendimai duomenų subjekto atžvilgiu priimami automatinio būdu (pavyzdžiui, kompiuterio pagalba) įvertinus jo asmens duomenis žmogui nedalyvaujant tokio sprendimo priėmimo, reguliuojamas ir Reglamente. Direktyvos 38 aiškinamoji dalis apie automatinio sprendimų priėmimą: „duomenų subjektas turėtų turėti teisę reikalauti, kad jam nebūtų taikomas sprendimas dėl su juo susijusių asmeninių aspektų vertinimo, jeigu toks sprendimas grindžiamas tik automatizuotu duomenų tvarkymu, jo atžvilgiu turi neigiamų teisinių pasekmių arba jam daro didelį poveikį. Bet kuriuo atveju tokiam duomenų tvarkymui turėtų būti taikomos tinkamos apsaugos priemonės, įskaitant konkrečios informacijos duomenų subjektui suteikimą ir teisę reikalauti žmogaus įsikišimo, visų pirma pareikšti savo požiūrį, gauti sprendimo, priimto atlikus tokį vertinimą, paaiškinimą, arba ginčyti tą sprendimą. Profiliavimas, sukeliantis fizinių asmenų diskriminaciją remiantis asmens duomenimis, kurie yra itin opaus pobūdžio pagrindinių teisių ir laisvių atžvilgiu, turėtų būti draudžiamas, laikantis Chartijos 21 ir 52 straipsniuose nustatytų sąlygų“.</p> <p>Projekto 9 str. 2 d. nuostatos yra susijusios su didesne žmogaus apsauga tvarkant specialių kategorijų asmens duomenis, kadangi tai galimai būtų susiję su duomenų subjekto diskriminavimu (pavyzdžiui, dėl rasės, religinių įsitikinimų), todėl yra įtvirtinamas bendras draudimas atlikti tokių duomenų tvarkymą, nebent taikomos tinkamos priemonės.</p>	<p>Neatsižvelgta. Tai nėra blanketinė norma, nes įpareigoja duomenų valdytoją spręsti dėl palankesnių duomenų subjekto galimybių naudotis nustatytomis teisėmis. Pagal šią nuostatą duomenų valdytojas turėtų pritaikyti tokias duomenų subjekto teisės gauti nustatytą informaciją palengvinančias priemones, kurios yra pritaikomos konkrečiomis sąlygomis (pavyzdžiui, duomenų valdytojai galėtų parengti pavyzdines prašymų įgyvendinti atitinkamas duomenų subjektų teisės formas, sudaryti galimybę prašymus dėl teisių įgyvendinimo tinkamai identifikuotiems duomenų subjektams pateikti per sistemos savitarną, jei</p>
	<p>17. Pažymėtina, kad 10 straipsnio 2 dalis, iš esmės nenustato teisės normų ir brauktina kaip perteklinė bei blanketinė.</p>	

	<p>tokia skiltis yra). Ši nuostata atitinka Reglamento 12 str. 2 d. nuostatas. Pažymėtina, kad didesnių ir lengviau įgyvendinamų duomenų subjekto teisių suteikimas yra vienas iš esminių duomenų apsaugos reformos tikslų.</p>
20. Keičiamo įstatymo 11 straipsnio 2 dalies 5 punkto nuostata nesukuria jokios pridėtinės vertės ir todėl brauktina kaip perteklinė.	<p>Neatsižvelgta. Nuostata perkelta iš Direktyvos, ir ji nėra perteklinė, nes nustato, kad ypač tais atvejais, kai asmens duomenys renkami pačiam asmeniui apie tai nežinant, gali būti reikalinga pateikti ir papildomą informaciją, pvz., iš kur gaunami asmens duomenys. Ši nuostata padeda užtikrinti geresnę duomenų subjekto teisių apsaugą, kad jis galėtų pasinaudoti kitomis savo teisėmis.</p>
21. Neaišku kokie „oficialūs tyrimai“ ir „teisiniai tyrimai“ turimi mintyje pvz., keičiamo įstatymo 11 straipsnio 3 dalies 1 punktas, bei koks yra skirtumas tarp jų.	<p>Neatsižvelgta. Tokios sąvokos naudojamos Direktyvoje. Vadovaujantis Projekto 11 str. 3 d. 1 p., įstatymų numatytais atvejais galėtų būti atidėtas, apribotas informacijos teikimas arba ši informacija iš viso neteikiama tais atvejais, kada, pvz., valstybės institucijos, vykdydamos savo funkcijas, atlieka tyrimus (pvz., mokesčių administratorius atlieka mokesčių patikrinimą, atitinkamos institucijos – reglamentuojamų profesijų etikos pažeidimų tyrimą).</p>
25. Neaiški yra „asmens duomenų apsaugos politikos“ sąvoka (keičiamo įstatymo 17 straipsnio 2 dalis). Pažymėtina, kad pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymą politiką pagal ministrams pavestas valdymo sritis formuoja ministerijos, Vyriausybės įstaigos ir įstaigos prie ministerijų dalyvauja politikos formavime ir įgyvendinime.	<p>Neatsižvelgta. Asmens duomenų apsaugos politika, priimama duomenų valdytojo, neturi būti tapatinama su valstybės politika atitinkamoje srityje. Projekto 17 str. 2 d. atitinka Reglamento 24 str. 2 d. Duomenų valdytojo įgyvendinama politika apima visumą organizacinių ir techninių priemonių, kurias įgyvendina duomenų valdytojas tvarkydamas asmens duomenis, kad būtų įgyvendinti įstatymo reikalavimai. Ši sąvoka yra įprasta ir vartojama asmens duomenų apsaugos srityje. Papildytas aiškinamasis raštas.</p>
26. Keičiamo įstatymo 18 straipsnio 2 dalies nuostata „neribotas fizinių asmenų skaičius“ nėra aiški, t. y. nėra aišku apie kokius fizinius asmenis kalbama (apie darbuotojus ar kitus asmenis), taip pat nėra aišku ar siekiama nustatyti, kad su standartizuotais duomenimis galėtų susipažinti ribotas fizinių asmenų skaičius arba juridiniai asmenys.	<p>Neatsižvelgta. Nuostata perkelta iš Direktyvos ir atitinka Reglamento 25 str. Ši nuostata yra susijusi su standartizuotu saugumo priemonių įdiegimu (pavyzdžiui, techninėmis priemonėmis užtikrinant, kad prieiga prie asmens duomenų būtų suteikiama dalyvaujant atsakingam asmeniui). „Neribotas skaičius“ gali reikšti tiek vidinius, tiek išorinius vartotojus. Projekto 18 str. 2 d. paskutiniame sakinyje kalbama apie „neribotą fizinių asmenų skaičių“, o ne apie juridinius asmenis.</p>
30. Keičiamo įstatymo 24 straipsnis brauktinas kaip perteklinis, blanketinis ir deklaratyvus (arba performuluotinas į principą).	<p>Neatsižvelgta. Į šį straipsnį perkelta Direktyvos 26 str. įtvirtinta duomenų valdytojų ir tvarkytojų pareiga bendradarbiauti su priežiūros institucija. Svarbu, kad tokia aiški pareiga būtų išlaikyta įstatymo projekte.</p>

	<p>34. Nevisiškai suprantama, ką norima nustatyti keičiamo įstatymo 28 straipsnio 2 dalies skliaustuose dėstomose nuostatose (jeigu tokiu būdu pateikiami tam tikrų sąvokų sutrumpinimai ar apibrėžimai, siūlome įvertinti, ar jie neturėtų būti dėstomi pvz., keičiamo įstatymo 2 straipsnyje).</p>	<p>Neatsižvelgta. Nuostatos perkeltos iš Direktyvos, tai nėra sąvokos, o sutrumpinti atitinkamos duomenų saugumo priemonės pavadinimai.</p>
	<p>35. Keičiamo įstatymo 29 straipsnio 1 dalies nuostata „neturėtų kelti pavojaus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms“ neatitinka šio įstatymo 1 straipsnyje numatytos įstatymo paskirties, kadangi mūsų nuomone, kiekvienas asmens duomenų saugumo pažeidimas vienaip ar kitaip kelia pavojų pagrindinėms žmogaus teisėms ir laisvėms. Be to tikslintina keičiamo įstatymo 29 straipsnio 4 dalis, nes neaišku kokia informacija turima mintyje, ką reiškia „gali būti teikiama etapais“.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies. Projekto 29 str. 4 d. žodis „etapais“ pakeistas žodžiu „dalimis“. Projekto 29 str. 1 d. įtvirtinta nuostata perkelta iš Direktyvos. Tai, kad įvykus asmens duomenų saugumo pažeidimui nekyla pavojus žmogaus teisėms ir laisvėms gali reikšti, kad duomenų valdytojas tinkamai įgyvendino įstatymo reikalavimus ir užtikrino tinkamas asmens duomenų saugumo priemones. Tam tikri asmens duomenų saugumo pažeidimai gali ir nesukelti pavojaus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, pvz., jei įvyko įsilaužimas į sistemas, bet asmens duomenys buvo šifruoti.</p>
	<p>38. Taisytinios keičiamo įstatymo 34 straipsnio 3 dalies nuostatos, siekiant suformuluoti aiškia elgesio taisyklę.</p>	<p>Neatsižvelgta. Perkeliama Direktyvos 35 str. 5 d. Šioje dalyje įtvirtinamas principas užtikrinti aukšto lygio asmens duomenų apsaugą, o ne elgesio taisyklę.</p>
	<p>40. Tikslintinas keičiamo įstatymo 39 straipsnis aiškiai nustatant, ar Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos tikslas yra stebėti, kontroliuoti ar prižiūrėti asmens duomenų tvarkymą, nes vartojamos skirtingos sąvokos iš esmės identiškiems teisiniam santykiams apibrėžti.</p>	<p>Neatsižvelgta. Analogiškos nuostatos dėl Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos yra įtvirtintos ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projekte, kuriam Vyriausybė pritarė 2018-04-25. Tikslinga išlaikyti tokias pačias nuostatas ir šiame įstatymo projekte.</p>
	<p>41. Abejotinas keičiamo įstatymo 39 straipsnio 4 dalies, o ypač šios dalies paskutinio sakinio reikalingumas, turint mintyje, kad nepriklausomas Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos statusas jau įtvirtintas ir Reglamente, ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme. Neaišku, kokie teisės aktai nustato tvarką minimą keičiamo įstatymo 39 straipsnio 5 dalyje.</p>	<p>Neatsižvelgta. Reglamente yra bendrai įtvirtintas priežiūros institucijų nepriklausomumas, o šiame įstatyme konkrečiai nurodoma Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos nepriklausomumas ir pabrėžiama, kad ji yra nepriklausoma būtent vykdydama funkcijas <i>pagal šį įstatymą</i>. Direktyvos taikymo sritis skiriasi nuo Reglamento taikymo srities, o tuo pačiu skiriasi ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo bei šio įstatymo, kuriuo perkeliama Direktyva, taikymo sritys. Dėl šios priežasties manome, kad nuostata dėl nepriklausomumo turi būti ir šiame įstatyme. Metinių ataskaitų teikimas šiuo metu nacionalinėje teisėje yra numatytas skirtinguose teisės aktuose, kuriuose nurodyti vieni ar kiti tokių ataskaitų teikimo ypatumai – Strateginio planavimo metodikoje, patvirtintoje 2002 m. Vyriausybės nutarimu Nr. 827, nustatyta asignavimų valdytojų</p>

		pareiga parengti nustatytos formos metinę veiklos ataskaitą, Valstybinę duomenų apsaugos inspekcija, kaip Vyriausybės įstaiga, veikianti teisingumo ministru priskirtoje valdymo srityje, teikia šią ataskaitą teisingumo ministru, o teisingumo ministras – Vyriausybei. Viešojo administravimo įstatymo 36 ⁷ str. yra įpareigojimas priežiūrą atliekantiems subjektams teikti metines veiklos ataskaitas aukštesniems pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektams.
	42. Atsižvelgiant į tai, kad Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos statusas, užduotys ir funkcijos, įgaliojimai ir teisės yra apibūdinami Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projekte, o keičiamo įstatymo 39–40 ir 42 straipsniuose be kita ko įtvirtinamos ir bendrosios Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos funkcijos, įgaliojimai ir teisės (pvz., skatina visuomenės informuotumą apie su duomenų tvarkymu susijusius pavojus ir pan., bendradarbiauja su kitomis institucijomis ir t. t.), siekiant išvengti teisės aktų dubliavimosi ir kolizijos, siūlome keičiamo įstatymo 39–40 ir 42 straipsnių nuostatas suderinti su Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projektu, keičiamame įstatyme paliekant tik su šio įstatymo taikymu susijusias Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos funkcijas, įgaliojimus ir teises. Be to, keičiamo įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 14 punkte brauktini žodžiai „ir kituose teisės aktuose“, 41 straipsnio 4 dalyje – „ir kitų teisės aktų“ kaip pertekliniai. Kartu siūlome įvertinti tokių blanketinių nuorodų įstatymo projekte poreikį.	pareiga parengti nustatytos formos metinę veiklos ataskaitą, Valstybinę duomenų apsaugos inspekcija, kaip Vyriausybės įstaiga, veikianti teisingumo ministru priskirtoje valdymo srityje, teikia šią ataskaitą teisingumo ministru, o teisingumo ministras – Vyriausybei. Viešojo administravimo įstatymo 36 ⁷ str. yra įpareigojimas priežiūrą atliekantiems subjektams teikti metines veiklos ataskaitas aukštesniems pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektams.
	44. Keičiamo įstatymo 47 straipsnio žodžiai „įsteigta pagal Lietuvos Respublikos įstatymus“ brauktini kaip pertekliniai. Taip pat nevisiškai aiškus sąvokos „pelno nesiekianti įstaiga, organizacija“ turinys bei skirtumas tarp tokių įstaigų, organizacijų ir asociacijų. Siūlome arba šias sąvokas konkretizuoti, arba bendrai kalbėti apie pelno nesiekiančius subjektus (juridinius asmenis).	Atsižvelgta iš dalies. Projekto 40 ir 41 str. išbraukta nuoroda į kitus teisės aktus. Projekto 40–42 str. numatytos Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos funkcijos, teisės, nuostatos dėl savitarpio pagalbos teikimo perkelia Direktyvos 46, 47 ir 50 str. ir yra susijusios su Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos kompetencija šio įstatymo taikymo srityje. Projekto 40 ir 42 str. nuostatos taip pat savo esme atitinka nuostatas, įtvirtintas Reglamente (Reglamento 57, 58 ir 61 str.), tačiau tokių nuostatų nėra Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatyme, kadangi į jį nėra perkeliama Reglamento nuostatos – jos taikomos tiesiogiai. Taigi, atsižvelgiant į tai ir į skirtingas Reglamento ir Direktyvos taikymo sritis, atitinkamas nuostatas būtina įtvirtinti šiame įstatyme. Taigi Projekto 41 str. numato, kokias poveikio priemones gali taikyti Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija už šio įstatymo pažeidimus, o tokių nuostatų nėra Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatyme (taikytinas poveikio priemones numato Reglamentas).
		Neatsižvelgta. Nuostata perkelta iš Direktyvos, tokie atstovavimo subjektai yra numatyti ir Reglamento 80 str. Formuluoant „pelno nesiekianti įstaiga, organizacija ar asociacija“ vartojama Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projekte, kuriam Vyriausybė pritarė 2018-04-25.

<p>45. Siekiant vengti dažno teisės akto keitimo, siūlome keičiamo įstatymo 41 straipsnyje atsisakyti nuorodos į konkrečius Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo konkretesius Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo straipsnio dalis. Kartu pažymėtina, kad keičiamo įstatymo 41 straipsnyje dėstomos ne tiek Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos teisės, kiek tam tikras sankcijų, kurias gali skirti Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, katalogas (šia apimtimi brauktinas keičiamo įstatymo 41 straipsnio 4 punktas, kaip ne šio teisės akto reguliavimo dalykas). Pažymėtina, kad 50 straipsnio 3 dalyje šios teisės vadinamos „priemonėmis“. Kartu pažymėtina, kad šių sankcijų skyrimo atvejai bei tvarka išsamiai įstatymo projekte nereguliuojami, kas gali neatitikti Konstitucinio Teismo jurisprudencijos (šios išvados 4 punktas).</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies. Projekto 41 str. atsisakyta nuorodos į konkrečias Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo straipsnio dalis, atsisakyta Projekto 41 str. 4 p., taip pat patikslintas Projekto 41 str. numatant Valstybinės duomenų apsaugos teisę taikyti atitinkamas poveikio priemones.</p> <p>Projekto 41 str. kalbama bendrai apie Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos teises, įskaitant teisę taikyti atitinkamas poveikio priemones, o ne atvejus ir tvarką, kaip jomis naudojamas. Šios poveikio priemonės yra šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimo (tyrimo ir (ar) tikrinimo arba skundo nagrinėjimo) rezultatas ir bus skiriamos vadovaujantis Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nuostatomis. Projekto 43 str. 2 d. numatyta, kad „Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija tyrimus ir (ar) tikrinimus savo iniciatyva dėl galimo šio įstatymo pažeidimo atlieka Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, kiek nenustato šis įstatymas, nustatyta tvarka“, Projekto 44 str. 3 d. numatyta, kad „Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija skundus nagrinėja šio įstatymo ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, kiek nenustato šis įstatymas, nustatyta tvarka.“ Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projekte nustatytos tikrinamųjų ar skundžiamųjų teisės ir pareigos (17 str.), tyrimų ir skundų nagrinėjimo terminai, tvarka, informavimo pareigos ir kt. (20, 21, 23, 28, 31 ir kt. str.). Vadovaujantis Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projekto 22 str. 1 d. 2 p., Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, baigusi tyrimą ir (ar) tikrinimą savo iniciatyva, motyvuotai nusprendžia teikti nurodymus, rekomendacijas ir (ar) taikyti kitas Reglamento (ES) 2016/679 58 straipsnio 2 dalyje, šio įstatymo 33 straipsnyje ir kituose įstatymuose, reglamentuojančiuose asmens duomenų ir (ar) privatumo apsaugą, nurodytas priemones duomenų valdytojui ir (ar) duomenų tvarkytojui.</p>
---	---

	<p>Pažymėtina, kad Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projekte nėra straipsnio, atitinkančio Projekto 50 str., nes toks straipsnis yra Reglamente – 83 str. Kadangi Reglamentas nebus taikomas šio įstatymo taikymo srityje, todėl šiame įstatyme turi būti įtvirtintos baudų skyrimo taisyklės, kurių nėra pačiame Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projekte. Siekiant užtikrinti vienodą administracinių baudų skyrimo praktiką, Projekto 50 str. įtvirtintos taisyklės atitinka Reglamento 83 str. nuostatas. Projekto 50 str. 3 d. įtvirtintas aplinkybių, į kurias atsižvelgiama sprendžiant dėl administracinės baudos skyrimo ir jos dydžio, sąrašas atitinka Reglamento 83 str. 2 d. nuostatas.</p>
<p>48. Pažymėtina, kad iš keičiamo įstatymo 49 straipsnio 1 dalies nuostatų neaišku, kaip bus apskaičiuojamas administracinės baudos dydis: ar pagal metinį biudžetą einamaisiais metais, ar pagal kitas praėjusiais metais gautas bendras metines pajamas (pažymėtina, kad subjektas gali tokių pajamų tiesiog neturėti, jeigu jis praėjusiais metais veiklos nevykdė ir pan.), ar pagal ir vieną, ir kitą rodiklį.</p>	<p>Neatsižvelgta. Formuluoant atitinka formuluotes, vartojamas Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo Nr. I-1374 pakeitimo įstatymo projekte, kuriam Vyriausybė pritarė 2018-04-25. Analogiška taisyklė dėl baudos dydžio apskaičiavimo yra įtvirtinta Konkurencijos įstatyme (36 str. 2 ir 7 d.). Jei pajamų duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas neturi, pagal jas bauda nebus skaičiuojama. Skirdama administracines baudas pagal įstatymą Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija vadovausis vienoda praktika, kaip skirdama baudas pagal Reglamentą.</p>

Silvija Širvintienė
2018-05-10

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENS DUOMENŲ, TVARKOMŲ
VYKDANT POLICIJOS IR TEISMINĮ BENDRADARBIAVIMĄ BAUDŽIAMOSIOSE
BYLOSE, TEISINĖS APSAUGOS ĮSTATYMO NR. XI-1336 PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO (toliau – Įstatymo projektas)
(TAP-18-540 (2)(TAIS Nr. 18-2227(3)))**

2018-05-14 Nr.NV-1220

Vilnius

Įvertinę patikslinto Įstatymo projekto atitiktį įstatymams bei teisės technikos reikalavimams, norėtume atkreipti dėmesį į tai, kad Įstatymo projekte neatsižvelgta arba atsižvelgta tik iš dalies į Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2018 m. balandžio 18 d. išvadoje Nr. NV-1065 pateiktas 2, 3, 9, 10, 13, 14, 17, 21, 25, 48, 49, 50 pastabas. Įstatymo projekto rengėjų pasirinktas pažodinio ir automatinio Europos Sąjungos teisės aktų nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę modelis bei neatsižvelgimas į pastabas dėl poveikio priemonių teisinio reguliavimo tobulinimo (pvz., sunkinančių ir lengvinančių aplinkybių aiškaus atskyrimo bei dėstymo įstatymo projekte) užprogramuoja siūlomo teisinio reguliavimo neaiškumą bei jo praktinio taikymo problemas.

Teisės grupės vyriausiasis patarėjas

Aleksandr Radčenko